ANKARA TİCARET ODASI

İŞTE TÜRKİYE GERÇEĞİ

TURGUT ÖZBAY

Ocak - 2003
Ankara

"EĞER, ŞUNUN BUNUN TEVECCÜHÜNDEN KUVVET ALMAYA TENEZZÜL^EDERSENİZ HALİNİZİ BİLMEM, FAKAT ÂTİNİZ ÇÜRÜK OLUR"

M. KEMAL ATATÜRK

SUNUŞ

Türkiye;

' Üç kıtanın ortasında, Avrupa, Asya ve Afrika arasındaki geçiş yolları, tarihi İpek Yolu üzerinde bulunan jeopolitik önemi haiz,

Orta iklim kuşağında,

Aynı zamanda, kıyılarında denize girilebüen, dağlarında kayak yapılabilen,

Topraklarının %35,8'i tarım alanı, %13,5'i vasıflı olmak üzere %25,6'sı orman alanı,

Su kaynakları, akarsu ve gölleri bakımından zengin, akarsuları hidrolik potansiyele,

Tropikal bitkiler ve meyveler hariç, muz ile muşmulanın, çay ile kahvenin yetiştirilebileceği dünyanın sayılı tahıl, baklagil, endüstriyel bitkiler, yağlı tohumlar, yumru bitkiler, meyve ve sert kabuklu meyve, turuncgil, sebze ve kümes hayvanı, küçük ve büyükbaş hayvan üretim kapasitesine sahip her türlü tarımsal ve hayvansal ürünün üretilebileceği ekolojik şartlara,

Zengin bir gelir kaynağına, maden rezervlerine,

7.100 km uzunluğunda kıyılara,

778 bin kilometre kare alanda 68 milyon kişinin yaşadığı, nüfusunun büyük çoğunluğu genç ve gelişmeye açık nüfus gücüne,

Dinamik bir özel sektöre, köklü bir kamu sektörüne sahip olan bir ülkedir. Ve bu ülke üzerinde bilinen tarihi M.Ö 5000 yıllarına kadar giden, ilk düzenli ordusunun kuruluş tarihi M.Ö. 209 yılı olan Türk Milleti yaşamaktadır. Ancak,

Gelişmek ve kalkınmak için her türlü şartlara sahip olan Türk Milleti yetersiz ve başarısız idarelerin elinde 21. yüzyıla iddiasız ülkeler arasında girmektedir.

Her yıl 500 milyon ton toprağı seiler tarafından sürüklenmektedir. Toprak erezyonuna uğramaktadır. Türkiye tarım ürünleri, tarıma dayalı sanayi ürünleri ithal etmektedir. Türk

köylüsünün tarım girdileri fiatlarmın pahalılığından, banka borçlarının faiz yükünden, ABD ve Avrupa Birliği ülkelerinde tarımın Türkiye'ye göre daha büyük oraniarda destek-lendiğinin unutulup Türk tarım ürünlerinin fiatlarmın dünya borsaları ile karşılaştırılmasından, tarım ürünleri ekiminin sınırlandırılmasından dolayı tarımsal üretimi düşmektedir. İnsanlarımız yeterince beslenememektedir.

Toplam taşımacılık sektörü içinde deniz yolu ve demiryolu taşımacılığı, karayolu taşımacılığının yanında unutulmuş durumdadır.

Kâr eden kamu iktisadi teşekkülleri satılmakta, satılmak istenilmektedir. Bankaları ile özel sektörün dişi ve tırnağı üe ortaya çıkardığı tesisler yabancıların eline geçmektedir.

Türkiye milli gelirini borç ödemek için kullanmaktadır. Yatırım yapamamaktadır. Üretimini artrramamaktadır. Vadesi gelen borç taksitlerini ödeyebilmek İçin iç ve dış borçlanmaya gitmektedir. Vadesi gelen iç ve dış borç taksitlerini ödemesine rağmen de iç ve dış borç miktarı her yıl artmaya devam etmektedir.

Borç ve faiz kıskacında kıvranan Türkiye aşın derecede dışa bağımlı hale gelmiştir. Dış politikada da baskılar sonucu kan kaybına uğramaktadır.

İşte bu ortamda Türkiye'nin iktisadi ve mali programları IMF tarafından, iç hukuk sistemi de Avrupa Birliği tarafından yönlendirilmeye başlanılmıştır.

Bu uygulamalar nereye kadar devam edecektir?

Hangi tür programların uygulanması sonucu Türkiye bu hale gelmiştir?

Osmanlı Devletinin son dönemlerinde hangi olaylar yaşanmıştır? Bugün yaşadığımız olaylarla benzerliği var-mıdır?

İşte bu kitapta da sorgulanan bu sorulardır. Benzer soru-lardır. Faydalı olmasını dilerim.

Sinan AYGÜN
Ankara Ticaret Odası
Yönetim Kurulu Başkanı

Turgut ÖZBAY 1944 yılında Kastamonu ili, Araç ilçesi, Y.Yazı Köyünde doğmuştur, ilkokulu Arapgir'de, Ortaokulu Van'da, Liseyi İstanbul-Haydarpaşa Lisesinde bitirmiştir. 1968 yılında istanbul Teknik Üniversitesi, Teknik Okulu'ndan mezun olmuştur. Elektrik Mühendisidir. Sanayileşme ve enerji konularında günlük gazetelerde, Meslek Odası ve dernek yayınlarında seri makaleler yazmıştır. Kamudan emeklidir.

Haberleşme Adresi	Tezel Sokak No:3/3 06550 YAyrancı/Ankara
Telefon No.	0.31246781 96 0.535 453 09 45

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

Bu kitabı Millet Meclisi'nin duvarında "Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir" vecizesi yazılmış olan bağımsız milli devletin bireyi olarak Anayasa'sına göre devletinin özellikleri demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olan milli devletin bireyi olarak yazdım.

Yazdıklarımda, mensubu olduğum Türk Milleti ve vatandaşı olduğum Türkiye Devleti ile ilgili endişelerimi, kuşkularımı ve korkularımı sıralamadım. Kurgu da yazmadım. Birey olarak gördüklerimi, duyduklarımı, yaşadıklarımı ve araştırıp bilgi sahibi olduğum konulan yazdım. Olayları, konuşulanları, yapılanları düşündüm, sorguladım, soru sordum ve cevap aradım.

Devletimizin içine alınması için her istediğine boyun eğmek eğilimine girdiğimiz, isteklerinin nerede ve nasıl sona ereceği bizce bilinmeyen küresel düzen buyurucuları 'Avrupa Birliği ve ABD'de neler var. Ülke var, millet var, devlet var, demokratik sistem var, siyasi partiler var, seçimler var, yönetenler var, yönetilenler var. O ülkelerde yönetenler memnun, yönetilenler memnun.

Türkiye'de de aynı unsurlar var. Ama içinde bulunduğumuz durumdan ne yönetenler, ne de yönetilenler memnun değildir. Niçin?

Türkiye'de Kasıtlı ve bilinçli olarak toplumsal değerler unutturulmuşum Türk milleti çıkarcı bir toplum haline getirilmiştir.

Türk Milleti aşağılanmıştır. Milletin kendine güveni kalmamıştır. Sonuç olarak;

Türkiye'de insanlarda kendi devletine ve milletine yabancılaşma, batıya hayranlık duygusu, toplumda ahlaki ve kültürel bozulma, kurumlarda ise hantallaşma

çürüme ve kokuşma başlamıştır. Kurallara uymamak kural haline gelmiştir.

İşte bu ortamda öncelikle topluma gerçekleri söylemek ve güven duygusu aşılamak gerekmektedir.

Aydınların görevi toplumun önünü açmaktır Toplum gerçeklerini bütün çıplaklığı ile sergilemek, toplumu bilgilendirmektir. Ama; aydınlarımızın gerçeklerden yana değil, iktidara gelen siyasi partilerin yanında yer aldıkları görülmektedir.

Siyaset Türkiye'nin kuruluş felsefesine, milli devlete sadık kalarak, Türkiye'nin meselelerine çözüm bulmaktır.

Siyasi partiler ise demokratik sistemin vazgeçilmez unsurlarıdır. Siyasi partilerin birinci görevi devletimizin hükümranlık-haklarına, devletimizin kuruluş felsefesine sahip çıkmaktır. Türkiye'de hiçbir fikir ve düşünce Türk İstiklalinin ve Türk Cumhuriyetinin muhafaza ve müdafaa edilmesinin, millî devletin muhafazasının önüne geçemez. Öncelik alamaz.

Soyu ne olursa olsun, herkes Türk Devletine, devletimizin kuruluş felsefesine, millî devlete sadakatli olmak mecburiyetindedir. İnsanlık adına milli değerlerden vazgeçemeyiz, olaylara insanı açıdan değil Türkiye açısından, Türk Milletinin gözü ile bakmak mecburiyetindeyiz. Ancak;

Siyasi partilerimiz iktidar uğruna kendi oy tabanlarına dokunulmadıkça devletimizin kuruluş felsefesine aykırı olan tutum ve davranışlar karşısında sessiz kalmışlardır.

Türkiye'de olan olayları anlamamız için itaat kültüründen sorgulama kültürüne geçmemiz, bizlere doğru olanak sunulan, doğru olarak verilen bilgilerin doğru olup olmadığını düşünmemiz gerekmektedir.

Böylece, Türkiye'nin meselelerine, Türk Milleti kendi iç dinamikleri ile çözüm bulacaktır.

NİÇİN YAZDIM

NİÇİN YAZDIM

1965 yılından beri her seçimde oyunu kullanan bir Türk seçmeniyim, Türk vatandaşıyım. Her Türk gibi ben de Türkiye Cumhuriyeti'nin güçlü, Türk Milleti'nin mutlu olmasını istedim. Bu isteğimin benim hakkım olduğunu da çok İyi biliyorum. Bu istek doğrultusunda oy kullandım. Beni yönetecek siyasetçilere Türkiye Cumhuriyeti'ni güçlü, Türk Milleîi'ni mutlu kılmaları için vekalet verdim. Milli çıkarlarımız ile ülkemizin saygınlığının korunması için, milli sanayiimiz ve ekonomimizin geliştirilmesi için çalışmalar yapılacağı ümidi ve inancı ile oy verdim. M. Kemal Atatürk'ün Türk Milleti'ne hedef gösterdiği **"yurdumuzu en modern ve en medeni memleketlerin seviyesine çıkaracağız. Milletimizi en geniş refah yaşıta ve kaynaklarına sahip kılacağız. Millî kültürümüzü muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracağız"** ülküsüne sahip çıkılacağı inancı ile oy verdim. Bugün gelinen noktada benim arzumun, isteğimin yerine gelmediğini üzülerek görüyorum.

Gelinen nokta; Türkiye Cumhuriyeti'nin geçmişte aldığı ve yerinde kullanamadığı borçlarını ödeyebilmesi için çare aradığıdır. Dünyada en pahalı benzin, doğalgaz ve elektriğinin kullanıldığı ülkelerden birinin olduğudur. Borçlarını ödemek için yabancı para kuruluşlarından, IMF'den yeni borç alabilmek için meclisinden 15 günde 15 yasa çıkarmak mecburiyetinde kaldığıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesinden adım adım uzaklaştığıdır. Avrupa Birliği'ne girmek için Avrupa Birliği İstiyor diye milli hak ve menfaatlerinden, hükümranlık haklarından, milli devlet, bağımsız devlet olmak vasfından vazgeçmesi için zorlandığı görüntüsünü aldığıdır.

Bu noktada önce kendime soruyorum. Niçin bu sonuçla karşılaştım? iste bu sorunun cevabını aramak için düşündüm ve düşüncelerimi yazdım.

Tarihçi, iktisatçı, sosyalbilimci, hukukçu, roman yazarı değilim. Siyasetin milletimize hizmet vasıtası olduğunu biliyorum. Ama ben siyasetçi de değilim. Türk Milleti'nin bir ferdi Türk olmaktan, Ne mutlu Türk'üm demekten

gurur duyuyorum. Kimsenin inancı benî ilgilendirmez, benim inancım da kimseyi ilgilendirmez ama ben Müslümanım.

Duyulan ile dünyayı algılayan, öğrenen kısaca gören, duyan ve okuyarak bilgi sahibi olan, bu toplumda yaşayan sıradan bir Türk'üm.

Yazı İçinde bir takım istatistik! bilgileri sıralayıp Türkiye'nin ekonomik göstergelerinin, Türkiye'de sosyal refahın istenilen ve olması gereken seviyede olmadığını göstermek değildir. Zira bu husus bilinmeyen bir gerçek değildir. **Türk tarihinde yakın geçmişte neler olmuştur, neler konuşulmuştur, neler tartışılmıştır, günümüzde neler oluyor, neler konuşuluyor, neler tartışılıyor sorularını sorup cevap aramaktır: Geçmişteki ve günümüzdeki olayları karşılaştırmaktır.**

Yazdıklarımı okuyanlardan bazı kişiler ve siyasiler bunlar bilinen basit bilgilerdir diyeceklerdir. Doğrudur, ben de basit fakat temel gerçekler olan bilgilere dayalı, toplumdan saklanan gerçeklere dayalı olan sorularımın makul, inandırıcı ve tatmin edici cevaplarını arıyorum. Ayrıca basit sorulara cevap veremeyenler, zor ve kapsamlı sorulara asla cevap bulamazlar, cevap veremezler. Bunu da çok iyi biliyorum.

Dünyanın hangi devletinde yaşarsa yaşasın, yaşadığı devletin siyasi ve ekonomik sistemi ne olursa olsun insanın temel fiziki ihtiyaçlarının beslenmek, giyinmek, barınmak olduğu bilinen bir gerçektir. Bu basit gerçek üzerinde düşünüyorum. Bırakınız eğitim, sağlık, seyahat vb. İhtiyaçları bugün Türkiye'de Türk Milletinin fertlerinin beslenmek, giyinmek, barınmak gibi temel ihtiyaçlarını karşılayamadığını biliyorum, görüyorum. Doğan her bebeğin 3 bin dolar borçlu olarak doğduğunu biliyorum.

Düşünenlere soruyorum.

Türk vatandaşlarının temel fiziki ihtiyaçları olan beslenme, giyinme ve barınma ihtiyaçları niçin temin edilememektedir? Daha açık bîr ifade ile,

Gizli ve açık 10 milyon insanımız işsiz, iş yerleri kapanıyor, insanlarımız karnını doyuramıyor, çöplüklerden ekmek topluyor, ucuz ekmek kuyruklarında sıra bekliyor, pazar

dağıldıktan sonra atılan sebzeleri topluyor, bayramlarda çocuklarına yeni bir elbise alamıyor, insanlarımızın büyük bölümü sağlık şartlarına uymayan banyosuz tuvaietsiz eylerde yaşıyor, 6-10 kişi bir tek göz meskenlerde barınıyor Liseyi bitiren öğrencileri üniversiteye giremiyor. Üniversiteyi bitirenler iş bulamıyor iş sahibi olanlar da işlerini kaybediyor, iş yerleri kapanıyor.

Türkiye 125.7 milyar dış, 83 milyar iç borcunun vadesi **gelen taksitlerini ödeyebilmek gayreti içinde** yatırım **yapamamaktadır. Vadesi gelen borç taksitlerinin ödenmesinde hiçbir aksama olmamasına rağmen iç ve dış borç miktarı sürekli olarak artmaktadır. 1980 yılında 721 milyar TL'sı olan iç borç miktarı, 2002 yılı Haziran** ayında **137 katrilyon TL.'sma 15.7 milyar dolar oian dış** borç **miktarı da 125.7 milyar dolara ulaşmıştır.'**[11]

Anayasasına göre sosyal devlettir. Ancak, devletin temei görevlerinden olan eğitim ve sağlık hizmetleri paralı ve pahalı hale getirilmiş bir ülkedir. Çok uzağa gitmeye gerek yok. T.B.M.M. 'nin etrafında, elinde reçetesi ilaçianm alamadığı için para toplamaya çalışanları görüyoruz

1980 öncesi Türkiye dünya üzerinde tanm ürünleri **üretiminde kendi kendine yeten 7 ülkeden** biri İdi. Bugün **mısır, elma, erik, peynir et, yağlı tohumlar gibi tarım ürünleri ithal eder hale geldik. Niçin? Türkiye'nin** bu **hale gelmesinin sebepleri nelerdir?**

Ne tür politikaların uygulanması sonucu Türkiye bu **hale gelmiştir?**

Türkiye'nin bu hale gelmesinde kimlerin sorumluluğu **vardır?**

Bu soruların cevabını arıyorum.

15 sene önce bizlere 2000 yılında ülkemizin ekonomik güç olarak dünyanın ilk 10 ekonomik gücü arasına gireceği hedef gösterilmiştir. 1999 yılında dünya nüfusunun %1'ıne, 186.5 milyar dolar GSYİH'sı ile dünya ekonomik üretiminin %O.62'sine sahip ye ekonomik güç olarak 22'nci sırada iken 2001 yılında GSYİH'sı 148 milyar dolara düşmüştür.

Türk milletinin yöneticilerinin Türk milletine gösterdiği **hedeflere niçin ulaşılamamaktadır?**

İlerlediği, geliştiği, zenginleştiği iddia edilen Türkiye ile gelişmiş ülkeler arasındaki gelişmişlik farkı kapanmak bir tarafa her geçen gün artmaktadır. Gerçek budur. Ancak;

Yazılı ve görsel basını takip ettiğimde aydınlarımızı, siyasilerimizi dinlediğimde çok güzel sözler duyuyorum. Ancak, bu basit soruların cevaplarını bulamıyorum. Cevap bulmak bir tarafa, bu konuların konuşulmadığını tartışılmadığını görüyorum.

Türk Milletinin fertlerinin temel fiziki ihtiyaçlarının temin edilmesi, borç almayan, çocukları borçsuz doğan, yatırım yapan, üretim yapan, vatandaşlarının yüzleri gülen, yurtdışından denetim ve dayatmalarla karşılaşmayan güçlü bir devlet olabilmesi için kim veya hangi kurum, hangi tedbirleri nasıl ve ne zaman alacaktır?

Bu gerçekler saklanarak Türkiye'nin hiçbir meselesi çözülemez. Bir insanın hastalığının saklanması i(e toplumun hastalıklarının saklanması arasında fark var mıdır? Yoktur. Seven sevdiğinin hastalığını tedavi mi ettirir.? Yoksa hastalığını saklayıp hastalığın daha da artmasını mı ister? Şüphesiz hastalığın biran önce tedavi ettirilmesini ister.

Kırılan kol yen içinde kalamaz. Kırılan kol yen içinde kalırsa, tedavi ettirilmezse kol kangren olur. Kangren olan kol kesilir. Kolun kesilmemesi, tedavi ettirilmesi gerekir.

Geleceğin nasıl olacağını tahmin edebilmek için geçmişe bakmak, geçmişi çok iyi değerlendirmek gerekir. Burada hemen ifade edeyim. Geçmişi değerlendirirken, geçmişi incelerken geçmişte olanların aynen veya benzer şekilde tekrar edeceğini belirtmek mümkün olmadığı gibi geçmişin tamamen değişeceğini de iddia etmek mümkün değildir. Ayrıca;

Geçmişi unutan insanların ve devletlerin gelecekte asla yerleri yoktur. Bu sebeple Türk tarihinin son 163 yılının başlıklar halinde hatırlatılması yerinde olacaktır. Çünkü,

Geçmişte Türk tarihinde olan olayların benzerleri günümüzde tekrarlanmaya başlamıştır. Ancak, Türk Milleti aşağılanarak, tarih bilgisi ve bilincinden uzaklaştırılmıştır.

Sonuçta Türk Mîlleti bilinçli olarak hafıza kaybına

maruz bırakılmıştır. Yakın tarihi dahî unutturulmuştur.

Benim amacım bu yazı içinde ortaya çıkan sorulara cevap aramaktır. Unutulanları hatırlatmaktır. Bazı kişileri, kuruluşları, siyasileri yermek veya övmek değildir. Ayrıca, küreselleşme, özelleştirme, fMF ve Avrupa Birliği konularının doğrudan ne yanında ne de karşısında olmayarak bu konuları sorgulamaktır. Hiçbir peşin hüküm ve art düşünce'taşımadan müşahede, inceleme, araştırma ve analiz ederek anlayabilmektir.

Böylece özelleştirme, küreselleşme, IMF ve Avrupa Birliği konularının ilmi verilere dayalı olarak ve milli devlet, bağımsız devlet felsefesi ile kararlaştırılması sonucunda bu konular hakkında en doğru karan vermiş olacağız. Çünkü

Türk Milleti psikolojideki şarttı refleks çalışmasına tabi tutulmuştur. Yanlış bilgi, yanlı bilgi ile beyinler bulandırılmıştır. Sanal düşman ve sanal dost yaratılarak Türk Milleti sanal alemde yaşamaya alıştırılmıştır, milletin doğru düşünme ve sorgulama yeteneği bilinçli olarak zayıflatılmıştır. Sonuçta yurtdışından ithal edilen ham-petrolden üretileni litre benzinin 1 milyon 600 bin liraya pahalı olarak satıldığının farkına varmıştır. Ancak, Türkiye'de yerli kaynaklardan doldurulan memba suyunun şişelenerek 1 litresinin 1 litre süt fiyatına satıldığının farkına varılmamıştır. Bu ülkede sütün niçin su ile aynı fiyata satıldığını sorgulamamıştır. Çünkü bu hususun serbest piyasa şartlan ile açıklanması mümkün değildir.

Türk Milleti, Adapazarı, Bursa, Manisa, Çorlu, Denizli, Çukurova gibi birinci sınıf tarım arazilerinin sanayi tesisleri kurularak tarım dışı amaçlar için kullanıldığını görmüştür. Diğer taraftan GAP projesi ile elektrik enerjisi üretimi dışında kıraç arazileri sulu tarıma açmak, yeni tarım alanları üretmek için 30 milyarlarca dolar yatırılıp sonra da projenin niçin yarım bırakıldığını sorgulamamıştır. **IMF ve Avrupa Birliği ülkelerinin bir taraftan Türkiye'de tarımı sınırlandırıcı politikaları desteklerken, diğer taraftan yazılı ve görsel basından öğrendiğimize göre yabancılar GAP bölgesinde önemli büyüklükte toprak satın almaktadır. Acaba niçin böyle yapılıyor diye sorgulamamıştır.**

Türk dilinde imla ve kelimeler değiştirilerek insanlarımız arasında iletişim kopukluğu ortaya çıkarılmıştır. Vatan ve yurt, millet ve ulus, milliyetçilik ve ulusçuluk etimolojik olarak aynı anlamda olmasına rağmen, eş anlamlı olan bu kelimeleri kullananlar zaman içinde biribirlerine yabancılaşmış veya yabancılaştırılmıştır. Sanal zorlamalar ile bu eş anlamlı kelimeleri kullananlar bu kelimelerin ifade ettiği anlamı savunanlar karşı cephelerde gösterilmiştir. Bu konuda da çok büyük başarı elde edilmiştir. Ben yazıda vatan, mîllet ve milliyetçilik kelimelerini kullandım. Bu kelimeler yerine yurt, ulus ve ulusçuluk kelimelerinin kullanılması halinde yazıda hiçbir anlam değişikliği olmaz.

Topluma, kitlelere çok güzel ve anlamlı sloganlar öğretilmiş ve ezberletilmiş ancak sloganların içeriği hiçbir zaman uygulamaya konulmamıştır. Ülkemizin kalkınması ve gelişmesi için tarihi, sosyolojik ve ekonomik gerçeklere ve verilere dayalı programlar yapılıp uygulamaya konulmamıştır. Kutsal değerler üzerinden propaganda yapılmıştır. Ancak kutsal değerlere de sahip çıkılmamıştır. Kutsal değerler sadece istismar edilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin lâik, sosyal, demokratik hukuk devleti olma özellikleri sıralanmış, bu özelliklerin gereği tam olarak yerine getirilmemiştir. Ayrıca, devletimizin bağımsız ve milli devlet olduğu, borçlanmanın özelliklede yabancı ülkelerden alınan dış borçların bağımsızlığı zedeleyeceği unutulmuştur. Devletimizin borçlanmasını hoşgörü ile karşılayan hatta teşvik eden beyanatlar verilmiştir. Devletimizin kuruluş felsefesini, milli gururu, milli haklarını ve menfaatlerini savunanlar Ege ve Kıbrıs meselelerinde görüldüğü gibi şahinlik ile suçlanmışlardır.

Avrupa Birliği uğruna Kıbrıs'taki haklarımız, Kıbrıs'taki 214 bin Türk'ün hakları unutulur hale gelinmiştir.

Ülkemizde kavram kargaşası ortaya çıkarılmıştır. Kimin ne söylediği, niçin söylediği anlaşılmaz hale getirilmiştir. Adı Türkiye Cumhuriyeti, halkı Türk Milleti olan

bu ülkede Türk tarihini, Türk kültürünü, Türk devletinin hak ve menfaatlerini savunmak, aşırı milliyetçilik ve faşizm olarak suçlanmıştır. Gelir dağılımı bozuk olan, sosyal adaletin gereğince yerine getirilemeyen ülkemizde emeğin, aıın terinin savunulması üretimin adil paylaşılma isteği solculuk olarak suçlanmıştır. Dini inançların savunulması, Türk çocuklarına dini eğitim verilmesini istemek de gericilik olarak algılanmıştır ve suçlanmıştır. Güvenlik güçlerinin yargı mercilerinin devletin kuruluş felsefesine aykırı olan eylemler hakkında tedbir alması, hürriyetlere müdahale, demokrasiye müdahale olarak gösterilmiştir.

Türk Milleti yoğun propaganda taarruzu sonucu iyi ile kötüyü , doğru ile yanlışı, güze) ile çirkini, yasal olan ile yasal olmayanı, hukuk devletinden yana olan ile hukuk devletine karşı olanı, sosyal devletten yana olan ile sosyal devlete karşı olanı, lâik devletten yana olan ile lâik devlete karşı olanı, bağımsız milli devletten yana olan ile bağımsız milli devlete karşı olanı ayırt etmekte, tespit etmekte tereddüte düşmüştür.

Bu şartlar altında meydan küreselleşme yanlılarına, batı hayranlarına ve savunucularına kalmıştır. Tarihinde sömürgecilik ve emperyalizm kıskacından kurtulan Türk Milleti yerli işbirlikçilerinde yardımıyla küreselleşme kıskacına alınmıştır.

Dünyanın herhangi bir ülkesinde veya Türkiye'de bir siyasi partinin, vakıfın veya derneğin tüzüğüne o ülkenin kanunlarına aykırı faaliyet göstereceğini yazması mümkün müdür? Değildir. Faaliyetleri veya sözleri mevcut yasalara aykırı olduğunda siyasi partinin, vakıfın veya derneğin kapatılması istenildiğinde bazı grupların bizim tüzüğümüzde yasalara aykırı madde yok diyerek itiraz etmeleri de gerçek olmadığı gibi inandırıcı da değildir. Yapılan uygulamalar ve eylemler niyetleri anlamaya yeterlidir.

Demokraside hiçbir kişi veya kuruluş bu benim seçimimdir. Kimse bana karışamaz demek yetkisine de sahip değildir. Yetkileride yoktur. Var ise kuralları ne yapacağız? Bireysel istekler, toplumsal kuralları zorlayamaz. Toplumsal baskı

hukukun üzerine çıkamaz. Haklar ve özgürlükler hukukun önüne geçemez.

İşte bu kargaşa ortamında M. Kemal Atatürk'ün ve cumhuriyeti kuranların neler yaptığı ve niçin yaptığı sistemli ve kasıtlı olarak unutturulmuştur. Günümüzde yeni mandacılık, yeni kapitülasyon anlamında olan fikirler küreselleşmenin gereği ve kurtuluş reçetesi olarak gösterilmeye başlanılmıştır. Milli devletimizin, bağımsızlığımızın tartışılması gündeme gelmiştir.

Ben hatırladığım konuları sorguladım. Benim için açıklamaya ihtiyaç duyulan hususları gündeme getirdim. Türkiye'yi, Türk Milletinin geleceğini, devletimizin milli ve bağımsız devlet olarak kurulduğunu bilenler, düşünenler daha değişik konuları gündeme getirip sorgulayabilirler Yeni sorular sorup cevap isteyebilirler. Çünkü,

Olayları bana, bizlere verilen sözleri hatırlayıp soru sormanın, sorgulamanın demokratik bir hak olduğu kadar vatandaşlık görevi olduğunu biliyorum. Sorularıma cevap arıyorum. **Çünkü "doğru budur" diye, bana sunulan bilgilerin ve yapılan uygulamaların doğru olmadığını bizzat yaşayarak görüyorum.**

Bir tarafta Türkiye'yi yönetenlerin nurlu ufuklar nutukları attıklarını, Türkiye'yi geliştirdiklerini şehirlerin alt yapılarını tamamladıklarına dair iddiaları duyuyorum. Diğer tarafta ise bir depremde ülkemizin onbinlerce can kaybına uğradığını, milyarlarca dolar mal kaybına uğradığını, en hafif yağmurda büyük şehirlerimizde trafiğin durduğunu,şehirlerin çöplüklerinin bomba gibi patladığım görüyorum. Gerçeklerin söylenenleri doğrulamadığmı görüyorum.

Türkiye'nin yerli ve milli kaynakları olan hidrolik ve kömür yerine niçin ithal edilen doğalgaz yakıtlı elektrik santrallari kurulduğunu anlamaya çalışıyorum. İthal edilen 1 metreküp doğalgaz bedelinin sır olarak toplumdan saklanılmasını da anlayamıyorum.

2001 yılında, Türkiye tarihinde en yüksek miktarda 28.6 milyar dolar döviz rezervine sahip iken, 20 Şubat 2001 tarihinde emisyondaki para miktarı 3.6 katrilyon TL'sıdır.[121] Türkiye'de faiz oranı %7500'e çıktığı halde ekonomiye derhal

müdahale edilmemesinin, Merkez Bankasından bir gecede 5.5 milyar dolabın nasıl ve kimler tarafından çekildiğini, Türkiye'nin nasıl ve niçin ekonomik krize girdiğini soruyorum. Çünkü,

Anayasa'nın 167'nci maddesi "Devlet para, kredi, sermaye, mal ve hizmet piyasalarının sağlıklı ve düzenli işlemelerini sağlayıcı ve geliştirici tedbirleri alır,...." amir hükmündedir.

Merkez Bankası'nın krizin çıktığı an derhal malî işlemleri niçin durdurmadığını, doların fiyatını artırıp piyasaya yeni f i atta n ve istenildiği kadar niçin dolar satmadığını sorguluyorum. Emisyondaki Türk Lirası miktarını belirli bir süre için olsa da niçin attırmadığını sorguluyorum. Çünkü, sosyal devlet bilinen klasik görevleri ötesinde sosyal eşitsizlikleri azaltmak amacıyla iktisadi ve toplumsal hayata etkin bir biçimde katılan ve karışan devlettir.

Sonuç olarak,

Yazı içindeki soruların cevaplandırılması acı da olsa hepimizin geçmişi hatırlamamızı, gerçeklerle yüzleşmesini sağlayacaktır. Vatandaş olarak, aydın olarak, siyasetçi olarak hep birlikte 1938 yılından günümüze kadar Türkiye'nin iyi yönetilmediğini görmüş olacağız. Devletimiz için kısa, orta, uzun vadeli hedefler tespit edilmediğini, devletimizin günübirlik politikalarla yönetildiğini görmüş olacağız. Daha önemlisi Türkiye Cumhuriyeti'nin hızla kuruluş felsefesinden ve bağımsız milli devlet olmak özelliğinden uzaklaştığım görmüş olacağız.

Türkiye'de uygulanan ekonomik programlar sonucu ekonomimiz çıkmaza girmiştir. Ekonomisi çıkmaza giren ülkenin ordusu güç kaybeder, zayıflar. Güçlü ordusu olmayan bir millet bağımsızlığını kaybeder, ülke küresel düzeni kuranların, dayatanların, emperyalistlerin önünde diz çöker. Böyle bir duruma gelmemek için gerekli olan her türlü tedbiri derhal almak zorundayız. Uygulamaya başlamak zorundayaz.

Bugün devletimiz çok ciddi bir eKonomik krize girmiştir, kriz içindedir. Krizin kelime aniamı birden bîre ortaya çıkan

tehlikedir, bunalımdır. Krizin İki özelliği; birden ortaya çıkması ve tehlikeli olmasıdır.

Türkiye'nin ekonomik verileri incelense idi, krizin geleceği bilinirdi. Krizin geleceği belli olduğuna göre Türkiye ya bilinerek yapılan uygulama sonucu, ya da kriz tanımı ve tehlikesi bilinmediğinden, ekonomi bilgisi eksik olanların Türkiye'yi yönetmesi sonucunda ekonomik krizlere girmiştir.

Sebep ne olursa olsun sonuç devletimiz ve milletimiz için üzücüdür. Devletimizin ve milletimizin yararına olmadığı gibi bugün devlet güvenliği meselesi haline gelmiştir.

Krizden çıkmanın yolu, krize sebep olan nedenlerin ortadan kaldırılmasıdır. Türkiye'nin geleceği İçin ümit ışığı vermek yerinde bir davranıştır. Ancak, Türkiye'nin geleceğinde ümit ticareti yapmak krizi çözemez.

Krizden çıkmanın yolu vadesi gelen borç taksitleri ve borç faizlerini ödemek ve yeniden borç alabilmek değildir. Milli devletimizi, Türkiye'mizi topyekün üretimi artırarak iktisaden büyütmektir. Milli geliri adil paylaşmaktır. Kamu kaynaklarının yağma ve talan edilmesine mani olmaktır. Devletimizin kuruluş felsefesine sahip çıkmaktır. Milli hak ve menfaatlerimizi korumaktır. Dış telkin ve baskılara karşı dik durmaktır,

Türkiye'nin meselelerinin çözümü için fikir üreten aydınlar, Türkiye'nin meselelerini çözmek iddiasında olan siyasi iktidarlar sadece Türkiye'yi ve Türk Milletini düşünmek mecburiyetindedirler.

Türkiye'nin meselelerinin çözümü için atılan adımlarda "Acaba Avrupa ne der? Acaba Amerika ne der? Acaba dünya ne der?" diye tereddüde düşenler Türkiye için asla faydalı üretim yapamazlar. Çünkü başkalarının hoşuna gidecek fikir ve eylemlerin Türkiye'nin menfaatine uygundur demek mümkün değildir.

OSMANLI DEVLETİ'NDE SON 80 YIL

Bugün ülkemizde konuşulan, tartışılan konuları sorgulamadan önce Osmanlı Devieti'nin son 80 yıllarını hatırlamak yararlı olacaktır. Zira geçmişte yaşanılan olayların benzerlerinin günümüzde yaşandığını görüyoruz. Hep beraber hatırlayalım.

Dünyanın en büyük imparatorluklarından birisi olan Osmanlı İmparatorluğu, batı karşısında önce teknolojik, daha sonra da askeri, siyasi, ticari ve mali üstünlüğünü, en önemlisi de kendine güven duygusunu kaybetmesi üzerine devletin güçlenmesi, devlet işlerinin daha iyi yürütülmesi ve Avrupalıların devlet üzerindeki baskısından kurtulmak için 3 Kasım 1839 tarihinde Tanzimat Fermam'm ilan etmiştir. Tarihi, sosyolojik ve ekonomik gerçeklere dayanmayan, Osmanlı'nın kendi isteği ile Avrupalı'ya benzemek hareketi olan Tanzimat Fermanı ilanı ile İstanbul'da bayram sevinci yaşanmıştır.

Osmanlı Devleti Avrupalı'ya benzemek istedi de dış saldırılardan kurtuldu mu? Hayır. Son 67 yılında 1853 Osmanlı-Rus, 1877 Osmanlı-Rus, 1897 Osmanlı-Yunan, 1911 Trablus, 1912 Balkan, 1914-1918 I. Dünya, 1915 Çanakkale savaşları ile uğraşmıştır. Bu savaşların hiç birinde savaşı başlatan taraf da atalarımız değildir.

Peki bu ülkeler Osmanlı Devleti'ne niçin saldırmışlardır? Osmanlı Devleti'nden ne istemişlerdir? Hasta **adam dedikleri Osmanlı Devleti'ni parçalamak için. Türk Devleti'ni tarih sahnesinden silmek için. Osman!: Devleti'nden pay kapmak için. saldırmışlardır. Sebep bu değil ise o halde nedir?**

Günümüzde Türkiye Cumhuriyeti'nde olduğu *gibi* Osmanlı Devleti'nde de, devlet gelirleri devlet giderlerini karşılayamadığı için, devlet içeride Osmanlı Bankası ile Galata bankerlerinden, dışarıda da Avrupa bankalarından 1854 yılından itibaren borç almaya başlanmıştır.

Bu noktada şu soruyu sormak hakkına sahip oluyoruz. Tanzimat ilanı devletin güçlenmesini, devlet işlerinin daha iyi yürütülmesini sağlayan olumlu ve verimli bir hareket olsa idi Osmanlı Devleti, Tanzimatın ilanından 15 yıl sonra dış borçlanmaya gitmek mecburiyetinde kalır mıydı?

Bu dönemde Osmanlı Dev I eti'n in daha çok İngiliz sermayesi kanalıyla borçlanmaya gitmesinin bir uzantısı olarak, İngiliz kralının emriyle merkezi Londra'da ve en büyük kuruluşu İstanbul'da bulunan Bank-ı Osmani (Ottoman BankJ'ın 1856 yılında kurulduğunu görüyoruz.'[3*]

Tanzimat Fermanı Osmanlı'nın batılılaşmasını sağlayamamıştır. Bunun üzerine Tanzimat Fermanı genişletilerek 18 Şubat 1856 tarihînde yine Avrupalıların telkin ve baskısı ile Islahat Fermanı ilan edilmiştir. Ruslar'dan sonra Fransız ve İngiliz'lerin azınlıkların veya gayrimüslimlerin haklarını korumak bahanesiyle Osmanlı Devleti'nin içişlerine karışabilmesi için hukuki zemin hazırlamıştır. Yabancıların Osmanlı Devleti'nde toprak satın almasına imkan sağlamıştır. Ancak devletin işie-yişinde yine de bir iyileşme olmamıştır.

1854-1874 yılları arasında 15 kez dış borç alınmıştır. Vadesi gelen borçların ödenememesi karşısında 1875 yılında çıkarılan kararname île de vadesi gelen borç taksitlerinin yarısını ödeyebileceğini açıklamıştır.'[41] Ancak

bu ödemeyi de yapamamıştır. 1881 yılında da alınan borçların ödenebilmeğini denetleyen Dûyun-ı Umumiye (Genel borçlar) İdaresi kurulmuştur. Yönetimi Osmanlı Bankası ve Galata bankerlerini temsilen birer, İngiliz ve Hollandalı alacaklıları temsilen bir, Fransız, Alman, Avusturyalı, İtalyan ve Osmanlı'dan birer temsilci olmak üzere 8 üyeden oluşmuştur.[15]

Tuz, balık, ipek, tütün, damga gelirleri toplanıp, toplanan gelirden borçların yıllık taksidi ödendikten sonra artan miktarın hazineye verilmesi şeklindeki uygulamaya başlanılmıştır. Devlet gelirleri vadesi gelen borç taksitlerinin ödenmesine ayrılmıştır.

Burada hatırlatayım. Bugünde toplanan vergiler vadesi gelen iç ve dış borçların ödenmesi için kullanılmıyor mu?

Kurulan Dûyun-ı Umumiye (Genel Borçlar) İdaresi de vadesi gelen borç taksitlerinin ödenmesini temin edememiştir. 1886-1908 yılları arasında yeniden 14 kez dış borçlanmaya gidilmiştir.[16]

Osmanlı Devleti bir taraftan içinde bulunduğu borç batağından, kendisini tarih sahnesinden silmek için yapılan emperyalist saldırılardan kurtulmak için çırpınırken diğer taraftan da demokratikleşme çalışmaları yapmıştır.

Batılıların da telkinleriyle 1839 Tanzimat Fermanı'nın ilanı 1856 yılında Islahat Fermanı'nın ilanı gibi 1876 yılında 1. meşrutiyet, 1908 yılında 2. meşrutiyet ilan edilmiştir.

Bu noktada, tarihi gerçekleri bildikleri halde görmemezlikten gelenler sen demokratikleşmeye karşısın diyeceklerdir. Böyle bir kanaat asla doğru değildir. Burada belirtmek istediğim husus, sosyal ve ekonomik temeli olmayan demokratik-

leşmenin tek'babına bitulkeyi kurtaramayacağını göstermektir.

Nitekim Osmanlı yöneticileri ve aydınları tarafından, milli kültürünü unutan, milli finansman kuruluşları, millî sermayesi mîllî ekonomisi olmayan ülkede demokrasi ve insan haklarının olamayacağı gibi sonuçta milli onurunun da olamayacağı idrak edilememiştir.

Dünyadaki, batıdaki teknolojik gelişmelere yabancı kalıp her geçen gün iktisaden geri kalındığının farkına varılmamıştır. İhtiyaç duyulan, kendi üretemedîği mal ve hizmetleri yabancı kişi ve kuruluşlara tanıdığı ayrıcalıklı ticaret yapma hakkını vererek (kapitülasyonlarla) temin etmiştir.

Bir ülkede üretimin düşmesinin en önemli unsurunun o ülkede üretilen mal ve hizmetlerin yurt dışından satın alınması olduğunun da farkına varılamamıştır.

Günümüzde Türkiye'de de benzer uygulamalar yapılmıyor mu?

Osmanlı Devleti'nde demokratikleşme hareketleri de olumlu sonuç vermemiştir. İstanbul'da 1909 yılında Derviş Vahdeti'nin kışkırtmasıyla başlayan isyan 31 Mart vakası ve bir gün sonrada Adana'da Ermeni isyanı ile karşılaşmıştır,

Osmanlı yönetimi I. Dünya savaşı şartlarından faydalanarak 1914 yılında kapitülasyonların tamamını kaldırmıştır. Ancak; Bu karar batılı ülkelerin bir çoğu tarafından kabul edilmemiştir.

Birinci Dünya savaşı sonrası Osmanlı Devieti ve müttefiklerinin yenilmesi üzerine Mondros Mütarekesi imzalanmıştır. **30 Ekim 1918 tarihli mütareke ile Çanakkale ve İstanbul Boğazlarının galip devletler tarafından işgal edilmesi,**

orduya ait malzemelerin galip devletler emrine veriimesi, telgraf hatlarının, demiryollarının kontrollerinde olması, ayrıca gerek gördükleri yerlerin işgal edilmesi kararlaştırılmıştır. Kapitülasyonlar yeniden uygulamaya konulmuştur.

Bununla da yetinilmeyip 10 Ağustos 1920 tarihinde Türk Devleti'nin tarihten yok edilmesi ve toprakianrrnzîn paylaşılması olan Sevr Antlaşması imzalanmıştır. Kapitülasyonlar genişletilerek, I. Dünya savaşında müttefikler safında yer alan devletlerin de faydalanacağı şekilde genişletilerek uygulamaya konulmuştur. Ayrıca, Sevr antlaşmasının 232 nci Md. si "Her yıl Osmanlı Parlamentosuna sunulacak bütçe, ilk önce, Maliye Komisyonuna sunulacak ve komisyonca uygun bulunan biçimde Parlamentoya gönderilecektir. Burada yapılabilecek değişiklikler, Komisyonca uygun bulunmadıkça yürürlüğe girmeyecektir.'[7]' "Bu Maliye Komisyonunun ne olduğuna gelince o da aynı anlaşmanın bir önceki maddesinde (231 md) yazar." İngiltere, Fransa ve İtaiys'nın birer temsilcisinden oluşan kuruî", Osmanlı irnparalorluğu'nun bütçesine karar veren Kurul'dur.[BI] Osmanlı Devleti'nin bütçesi yabancılar tarafından hazırlanmaya başlanılmıştır.

Şimdi hep birlikte günümüzde devlet bütçesinin nasıl yapıldığını düşünelim.

Tanzimat ve Islahat Fermanları Osmanlı'nın kendi arzusu ile batıya benzeme hareketidir. Mondros ve Sevr anlaşmaları ise Osmanlı'ya "sen istedin ama Avrupalı olamadın. Ben şimdi silah ve siyasi gücümle seni Avrupalı yapacağım." diretmeleridir. Eğer anlamı bu değil ise peki nedir?

Bu tarihi hatırlatmalardan sonra şu soruları soruyorum. Sorular üzerinde düşünülmesini istiyorum.

Osmanlı Devleti'nin 1914 yılında kapitülasyonları kaldırmasına rağmen bu karan batı devletlerinin büyük çoğunluğunun kabul etmemeleri, Mondros Mütarekesi ve Sevr Antlaşması'nda batılıların Osmanlı'ya kapitülasyonları dayatmasının sebebi nedir?

Sevr Antlaşması hükümlerinin uygulanması devam etseydi bugünkü durumumuz acaba nasıl olurdu?

Bugün "Türkiye, Türk'lere bırakılamayacak kadar önemlidir" diyen batılılar acaba ne demek istemektedirler?

Yanlı ve yanlış bilgilerle yönlendirilen Türk Milleti, şartlı refleks çalışmaları ile yakın tarihi dahi unutturulan Türk Milleti bu sorulara cevap bulmalıdır. Geçmişi düşünmelidir, hatırlamalıdır.

Hiçbir ülkeye karşı önyargımız yoktur. Ancak; hiçbir ülkeye karşı önyargımız yoktur diyerek millet olarak tarihte yaşadığımız olayları unutamayız. Unutmamamız gerekir. Düşünmek önyargı değildir. Hatırlamak önyargı değildir.

Çünkü, yukarıda hatırlanılan konular hayal değil acı da olsa geçmişte yaşadığımız olaylardır. Bir kısmı da günümüzde benzerlerini yaşamaya başladığımız olaylardır. Ayrıca;

Bugün İçinde bulunduğumuz durumdan kısayoidan çıkmamızın, kurtulmamızın yolu da geçmişi iyi değerlendirmemize bağlıdır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
M.KEMAL ATATÜRK DÖNEMİ
VE SONRASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ M. KEMAL ATATÜRK DÖNEMİ VE SONRASI

Ne mutlu ki 23 Nisan 1920 tarihinde açılan TBMM 19 Ağustos 1920 tarihli toplantısında Sevr antlaşmasını tanımamıştır.'[91] İmzalayan ve tanıyanları vatan haini ilan etmiştir. Yurdumuzu işgal edenlere karşı silahlı mücadele vereceğini ilan etmiştir. Ruhları şadolsun.

M. Kemal Atatürk önderliğinde topyekün Türk Milleti 1920-1922 yılları arasında yaptığı kutsal savaşı, Kurtuluş Savaşını kazanarak yeni devletini, Milli Devletini kurmuştur. Başkenti Ankara'dır.

Bu devleti kuranlar da M. Kemal Atatürk tarafından **"Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir." Şekliyle tanımlanmıştır.**

Kurtuluş Savaşı Sevr Antlaşması'nın öngördüğü düzeni ortadan kaldırmıştır. 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması ise Sevr Antlaşması'nı hukuken ortadan kaldırmıştır. Bazı kişi ve kuruluşlara ayrıcalıklı ticaret yapma hakkını yani kapitülasyonları da kaldırılmıştır. Türkiye'de yaşayan Müslüman olmayan vatandaşlarımız azınlık kapsamında kabul edilmiştir. Kendilerine azınlık hakkı verilmiştir.

Türk Milleti'nin M. Kemal Atatürk liderliğinde emperyalizme karşı yaptığı, kurtuluş savaşı ve önderi M. Kemal Atatürk'ün mazlum milletler tarafından örnek alındığı bilinen tarihi bir gerçektir. Tarihi boyunca esaret altında yaşamayan halkı Müslüman olan tek devletin Türkiye Cumhuriyeti olduğu da bir diğer tarihi gerçektir.

M. Kemal Atatürk ile ilgili olarak yapılan konuşmaları ve tartışmaları dinliyorum. Her konuşmacının kendi düşüncesine göre bir M. Kemal Atatürk tanımı yaptığını görüyorum. Kendi kendime soruyorum. M. Kemal Atatürk kimdir? Neler yapmıştır?

M. Kemal Atatürk;

İyi bir askerdir. Büyük bir komutandır. Osmanlı Devletî'nin bir paşasıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin ordularının başkomutanıdır.

Türk Milleti'nin tarihten silinmesi anlamını taşıyan Sevr Antlaşmasını tanımayan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bir üyesidir. Meclis Başkanıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk Cumhurbaşkanıdır.

Bazılarının iddia ettiği gibi ümmet esasından, millet esasına dayalı bir devlete değil, devlet başkanlığının babadan oğula geçmesi şeklindeki yönetim şeklinden, dini meşruti monarşiden halkın egemenliğine dayanan cumhuriyet yönetimine geçişi sağlayan bîr siyasidir. Zira dini inancı İslam olan halk aynı ümmettir.

Geçmişte kurulan Türk Devletleri, Göktürk Devletinden sonra devleti kuran sülalenin adı veya hükümdarın adı ile kurulur ve anılır iken, Türk tarihinin bütünlüğü içinde yeni kurulan devlete Türkiye Cumhuriyeti adını veren bir tarihçidir.

Din ve devlet işlerini ayırarak lâik cumhuriyet prensibini kabu! etmiştir. Sınıf hakimiyeti veya diktatörlüğe dayanan sistemleri reddetmiştir.

İktisadi sistem olarak karma ekonomi sistemini benimsemiştir. Devlet sektörünü ihmal etmemiştir.

Yabancı kişi ve kuruluşlara verilen ayrıcalıklı ticaret yapmak haklarını yani kapitülasyonları kaldırmıştır.

Dinde ve demokraside cinsiyet ayrımının olmadığını bildiği için Türk kadınının toplumsal hayatta yerini aiması gayesiyle gerekli hukukî çalışmaları yapmıştır. Bir çok Avrupa ülkesinden önce Türk kadınına seçme ve seçilme hakkını vermiştir.

Türk tarihi ve Türk dili üzerinde Türk bilim adamları tarafından ilmi çalışmalar yapılması için Türk Dil ve Türk

Tarih Kurumlarım kurmuştur. Türk milletinin İslam dinini kendi dilinden öğrenebilmesi için Kur'an'ın Türkçe mealinin yayımlanmasını istemiştir.

M. Kemal Atatürk bağımsızlık ilkesine dayalı milli devlet kurmuştur. Kurulan milli devletin korunmasını Türk Gençliğine emanet etmiştir. "Ey Türk gençliği, birinci vazifen Türk İstiklalini, Türk Cumhuriyeti'ni ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir." vasiyeti ve emri ile istiklalin ve cumhuriyetin herşeyin önünde olduğunu belirtmiştir. Kurulan devletin özellikleri demokratik, lâik, sosyal, bağımsız, hukuk devleti olmasıdır.

M. Kemal Atatürk'ü ve devletimizin kuruluş felsefesini yukarıda kısaca tanıtılan özellikleri ve yapılanlar dışında tanımak, tanıtmak mümkün müdür?

Türk Milleti'nîn yeni devleti Türkiye Cumhuriyeti yanmış ve yıkılmış bir ülke, yorgun ve fakir ancak azimli insanlar, nüfusun % 80'ni toprak ekonomisine bağlı, tarım yöntemleri ilkei ve hava şartlarına bağlı, tahminlere göre buğday üretimi 1,3 milyon ton ile 2,5 milyon ton arasında değişiyor memlekette yetişen buğday halkın tüketimine yetmiyordu.[10]

1923'te irili ufaklı 350 sanayi işyeri vardı. Sanayide ve madenlerde çalışan işçilerin sayısı 72.626 idi.[11]

Bu sebeple de cumhuriyetle birlikte derhal sanayileşme hareketine başlanılmış özel sektörün elinde yeterli sermaye olmadığından dolayı dokuma, şeker, çimento, demir-çelik, kağıt, şişe-cam fabrikaları devlet tarafından kurulmuştur. 1930 yılına gelince dokuma sanayisi ülkenin tüketiminin %80'nini karşılar duruma gelmiştir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında, sanayileşme hareketinde sadece kâr gayesinin düşünülmediği, kârın yanında yatırımların sosyal sonuç ve faydalarının da düşünüldüğü, gözönüne alındığı görülmektedir.

Fabrikalar belirli bölgelere veya büyük şehirlerin etrafına kurulmamıştır. Yurt sathına dağıtılmıştır. Ayrıca mevcut şartlara göre dokuma, şeker ve çimento, sanayisine, ulaşımda da demiryollarına öncelik verilmiştir.

Sanayileşmenin finansmanının temini için de bankacılık sektörü kurulmuş ve geliştirilmiştir. 1924 yılında Türkiye İş Bankası (ticaret bankası), 1927 yılında Türkiye Emlak ve Kredi Bankası (ipotek bankası), 1931 yılında Merkez Bankası (emisyon bankası), 1934 yılında Sümerbank (sanayi bankası), 1933 yılında Belediyeler Bankası (iller bankası), 1935 yılında Etibank (sanayi bankası), 1938 yılında Halk Bankası (esnaf bankası) kurulmuştur. Ziraat Bankası (çiftçiler bankası) Osmanlı Devletinden gelmektedir.

Her konuda bankacılık hizmeti verecek bankalar yerine konularında uzmanlaşacak ihtisas bankaları kurulmuştur.

Türk bankacılık sisteminin kurulması ve gelişmesi, Lozan'da kapitülasyonların kaldırılmış olması sebebi ile beraber ülkemizdeki yabancı bankalar faaliyetlerini sınırlamışlar veya tasfiye olmuşlardır. Türkiye'de milli sermaye birikmeye başlamıştır.

M. Kemal Atatürk cumhuriyetin 10 ncu yıl kutlamalarında, 10 ncu yıl nutkunda yapılanları anlatmış yapılacakları "yurdumuzu en mamur ve en modern ve en medeni memleketlerin seviyesine çıkaracağız. Milletimizi en geniş refah vasıta ve kaynaklarına sahip kılacağız. Milli kültürümüzü muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracağız" şeklinde hedef göstermiştir. Bu hedef:

Yurdumuzu en gelişmiş ve medenî ülkelerin seviyesine çıkarmak.

Milletimizin en geniş refah vasıta ve kaynaklarına sahip olmasını temin etmek.

Milli kültürümüzü çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkarmak.
Şeklinde sıralanır. Bu hedefler bugünde geçerlidir. Yoruma muhtaç değildir. Ancak, Türk milletini yanlı ve yanlış bilgilendirenler, yönlendirenler nasıl anlamamızı istiyorlar?

M. Kemal Atatürk Türkiye'ye muasır medeniyet seviyesini hedef gösterdi. Avrupa Birliği'ni hedef gösterdi diyorlar. En hafifi ile eksik ve yönlü yorum yapıyorlar. Çünkü,

Birincisi M. Kemal Atatürk yurt, millet ve milli kültür olmak üzere üç unsuru hedef göstermiştir.

İkincisi M. Kemal Atatürk Avrupa ile birleşecek ise Türk Milleti ile birlikte Avrupalılara karşı niçin Kurtuluş Savaşı yapmıştır?

Üçüncüsü Türkiye Büyük Millet Meclisi Sevr antlaşmasını niçin tanımamıştır? Kapitülasyonları niçin kaldırmıştır?

Diğer taraftan muasır (çağdaş) medeniyet sadece Avrupa Birliği'nde mi var? ABD, Kanada, Japonya çağdaş medeniyete sahip ülkeler değil midir?

Küreselleşme yanlıları, ABD yanlıları, Avrupa Birliği yanlıları bu soruların makul ve inandırıcı cevaplarını vermek mecburiyetindedirler.

Türkiye Cumhuriyeti 1881 yılında kurulan Dûyun-i Umumiye (Genel Borçlar) idaresinin borçlarının Türkiye'ye düşen bölümünü kabul etmiştir. Bu borcun son taksidi de 1954 yılında ödenmiştir. Osmanlı Devleti son dönemlerinde emperyalizmin oyuncağı olmuştur Türkiye Cumhuriyeti ise haysiyetli bir devlet olarak kurulmuştur.

M. Kemal Atatürk taklitçi bir lider, Türkiye Cumhuriyeti de taklitçi bir devlet değildir. Çünkü taklit çok kötü bir davranıştır. En iyi taklit aslı gibi olamaz. Kötü taklit ise daha da kötü olur.

Cumhuriyeti kuranların bu hususu çok iyi bildikleri görülmektedir.

Kurulan devlet ne sosyalist ne kapitalist ne de liberal bir devlet değildir.

Osmanlı Devletinde 1854-1920 yılları arasının savaşlar, demokratikleşme, azınlıkların talebi ve borç ödeme çalışmaları ile geçtiğini tespit ediyoruz. Cumhuriyet döneminde hangi olayları yaşadık.

Türkiye Cumhuriyeti'nin yönetim şeklinin cumhuriyet olarak kurulduğunu, inkılaplar yapıldığını Türk Dil Kurumu ve Türk Tarih Kurumlarını kurarak dilimiz ve tarihimiz ile bilgilerin yabancı kaynaklardan alınmayıp kendi bilim adamlanmızca araştırılmasını, Kur'an'ın Türkçe mealinin yazılarak Türk Milleti'nin İslam dinini kendi dili ile okuyarak anlamasını istediğini ve yabancılara muhtaç olmamak için derhal sanayileşme hareketine başladığını görüyoruz. **Çünkü M. Kemal Atatürk iktisadın Önemini çok iyi biliyordu. Bu sebeple de "Yeni Türkiye Devleti temellerini süngü ile değil, süngünün dahi dayandığı iktisadiyatla kuracaktır." Sözü ile iktisadın Önemini belirtmiştir.**

Osmanlı Devleti'nin 67 yılda 7 savaş, Türkiye Cumhuriyetinde kurtuluş savaşı olmak üzere, Türk'ün 69 yılda 8 savaş yaptığını bu savaşların Türk devletini madden ve manen çok yorduğunu bildiği için, devletimizin haysiyetli ve barış içinde yaşaması için **"Yurtta sulh, cihanda sulh" demiştir.**

Dünya tarihçilerinin, tespiti ile 16 ncı asır tarihe Türk aşırı olarak geçmiştir. Bu tarihi gerçeğin yanında bir diğer tarihi gerçek ise 16 ncı aşıra Türk asın adını verdiren Türkler'i n devletinin 19 ncu asırda hasta adam olarak tanımlanmasıdır. Bir üçüncü tarihi gerçek ise M. Kemal Atatürk zamanı 1923-1938 yılları arasının Türk mucizesi olarak tanımlanmasıdır.

Ben burada sadece tarihi tespit ve gerçekleri hatırlatıyorum. Yorumu ve açıklaması bilim adamlarının ve uzmanların görevidir.

Bu gerçeklerin ışığı altında düşünenlere soruyorum.

Türk devleti hasta adam tanımlamasından, M. Kema! Atatürk zamanında nasıl ve niçin Türk mucizesi tanımını almıştır?

M. Kemal Atatürk savaş yapan bir komutandır. Ancak, M. Kemal Atatürk zamanında Türkiye'nin düşmanı en azından görünen düşmanı yoktur, Niçin?

Hatırlayalım, savaştığı ülkenin bayrağı İzmir vilayet binasından indirilirken yere düşmüştür. Milli duygusunun yüksekliğinden yere düşen bu bayrağın ciğnenmesini istememiştir. Bayrağın yerden kaldırılmasını sağlamıştır.

M. Kemal Atatürk devlet başkanı olarak hiç yurt dışına çıkmadığı halde sivil, resmi dış devlet büyükleri Türkiye'yi görmeğe, M. Kemal Atatürk'ü ziyarete gelmişlerdir? Niçin?

Ayrıca savaşta esir aldığı ordunun komuta kademesinden Atatürk'ün cenaze törenine katılanlar olmuştur. Niçin?

1938 yılından sonra M. Kemal Atatürk'ün ölümü ile bir dönem Atatürk'ün resimleri para ve pullardan kaldırılmıştır. 1946 yılında çok partili demokratik sisteme geçilmiştir, 1952 yılında Türkiye Kore'ye asker göndermiştir ve Türkiye üzerindeki Sovyetler Birliği baskısını kaldırmak, Sovyetler Birliği'nin sıcak denizlere inmesini, önlemek Sovyetler Birliği'nin Ortadoğu'daki nüfusunu azaltmak Avrupa'nın güney-doğu sınırlarının güvenliğini sağlamak için Türkiye NATO'ya alınmıştır.

1963 yılında Kıbrıs Türk'lerinin Kıbrıslı Rumlar tarafından imha planına tabi tutulması, Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhak-ı için yapılan çalışmaların karşısında Türkiye askeri harekat planı

yapmıştır. Ancak, müttefiklerimiz ABD Türkiye'ye verdiğim silahlan Kıbrıs'ta kullanamazsın diye mektup vermiştir. Türkiye'ye ambargo uygulamıştır. Türkiye bu dönemde çıkarma gemileri üretimine başlamıştır ve yeterli sayıda üretmiştir. Türkiye ile" kuzey komşusu Sovyetler Birliği arasında ticaret gelişmiş bu dönemde Seydişehir alüminyum, Aliağa petrokimya ve İskenderun demir-çelik fabrikaları yapılmıştır. Türkiye Cumhuriyeti uluslararası ilişkilerde sürekli olarak dostluk veya düşmanlık olamayacağını, karşılıklı hak ve menfaatlerin olabileceği gerçeğini görmüş ve yaşamıştır.

1960'lı yılların ortalarında yurtdışından Türkiye'ye Barış Gönüllüleri adı altında yabancı öğretmen ve öğrenciler gelmeye başlamıştır. Türkiye'de iç barış bozulmaya başlamıştır.

1960-1970 yılları arasında özellikle Filistin'de yetiştirilen marksistlerin önderliğinde yapılan sabotajlar, fabrika işgalleri, toptentı ve gösterilerde Atatürk yerine kominist liderlerin fotoğrafları, Türk Bayrağı yerine orak çekicli bayraklar asılmaya ve taşınmaya başlanılmıştır, sağ-sol çatışmaları, alevi-, sunni çatışmaları çıkmıştır. Yine bu dönemde ülkemizde il ve ilçelerde devlet kontrolünden çıkmış, kurtarılmış mahalle veya bölgeler ortaya çıkmıştır 1973 yılından itibaren Asala terör örgütünün Türk hariciyecilerine Türkiye'nin dostu olan ülkelerde yaptıkları suikast eylemleri, 1980 yılından itibaren Asala'nın yerini alan taşeron bölücü örgüt PKK'nın Türk devletini bölmek için yaptığı silahlı eylemler başlamıştır. Bölücü terör örgütüne karşı güvenlik güçlerinin gerekli tedbirleri alması üzerine bu defa Avrupa'lı dost ülkeler benim teçhizatımı PKK'ya karşı kullanamazsınız demişlerdir.

PKK bölücü terör örgütünün ele geçen silah ve mühimmatın yine dostumuz olan batılı ülkeler imalatı olması, bölücü terör örgütünü kuran elebaşının devletin Tapu İdaresinde çalışan bir kamu görevlisi olması, komşu bir ülkede üslenmesi, üssünden çıkarılınca yine dost bildiğimiz batılı ülkeler

tarafından himaye edilmesi, komşumuz bir ülke tarafından pasaport verilmesi.

1990'!ardan itibaren siyasetin din üzerinden yapılmasının hızlandırılması, halkın dini duygularının istismarı, Türk Devleti'ne yani milli devlete karşı olan bölücü ve gerici unsurların dost bildiğimiz Avrupa Birliği ülkelerinde faaliyet göstermeleri, hatta Almanya'da Türkiye'de geçmişte din görevlisi ve milletvekili adayı olan birisinin etrafında Hilafet Devleti kurduklarını ilan etmeleri Avrupa ülkelerinin bu çalışmalara yardımcı olması.

Aynı zamanlarda yine insan haklan zırhı altında Avrupalı işbirlikçilerin yurt içi uzantılarının devleti ve güvenlik güçlerini yıpratıcı faaliyetleri.

Avrupa'dan Türk hapishanelerini denetlemeye gelen gözlemciler.

PKK'nın etkisinin azalması ile birlikte ortaya çıkan ve Emniyet Müdürü'ne bile suikast yapabilen Hizbullah terör

Günümüzde Türkiye'de altın üretimine karşı çıkan bir sivil toplum örgütü ortaya çıkmıştır.

Acaba yukarıda sıralanan olaylar bir planın adım, adım uygulanması mıdır? Yoksa kendiliğinden ortaya çıkmış olaylar mıdır?

Türk siyasileri, Türk aydınları, Türkiye'nin geleceğini düşünenler, sonuçta bu ülkenin havasını soluyan, suyunu içen ekmeğini yiyen herkes bu soruya mantıklı bir cevap bulmalıdır. Çünkü geçmişte Türkiye'nin düşünürleri, aydınları, siyasileri bir araya gelerek ülkemizin karşılaştığı olayları tarihi, sosyolojik, ekonomik verilere dayalı sebep-sonuç ilişkileriyle incelememişlerdir, irdelememişlerdir. Toplumu bilgilendirmemişlerdir.

Yukarıda sayılan toplumsal ve siyasal olaylar olurken ekonominin kuralları gözardı edilmiş, kötü yönetim, bi-

lime dayanmayan yönetim, bilime ihanet, sosyal ve ekonomik gerçekleri ve göstergeleri görmernezlikten gelmenin sonucu Türkiye birkaç defa ekonomik krize girmiştir. Kur ayarlamaları dışında 1946, 1958, 1970, 1980, 1995, ve 2000 yıllarında aynı gerekçe ile "ithalatı azaltmak, ihracatı artırmak, fiyat istikrarını, ekonomik istikrarı sağlamak" adı altında devalüasyonlar yapılmıştır. İstikrar için ekonomik programlar yapılmıştır. Sonuç ne olmuştur? 1945 yılında 1,31 lira olan 1 dolar 2002 yılında 1 milyon 220 defa artarak 1 milyon 600 bin liraya çıkmıştır. Milli paramız Türk Lirasının değeri yabancı paralar karşısında düşürülerek yabancı milli paralar karşısında satın alma gücü zayıflatılmıştır. Yapılan uygulamalar sonucu Türkiye'nin ekonomisinin düzelmesi bir yana ekonomik faaliyetlerini yürütebilmek için dışta IMF'ye ve içte yapılacak aylık borçlanmaya bağımlı hale gelmiştir.

Türkiye'nin ekonomik faaliyetleri IMF, siyasi faaliyetleri ise Avrupa Birliği tarafından yönlendirilmeye bağımlı hale gelmeye başlamıştır. Türkiye'de Türk Milleti'nin isteklerine kulak tıkanılmıştır. Türk Milleti'nin büyük çoğunluğu istemediği halde Af Kanunu çıkarılmıştır. Ama "Avrupa Birliği'nin verdiği ev ödevimizi yapalım" ifadesi ile kulaklar Avrupa'ya açılmıştır. Avrupa Birliği'ne eşit hak ve menfaatlere sahip olarak girilecek ise,

Eşit hak ve menfaatlere sahip olanlar aralarında iş bölümü yapar. Birbirine ev ödevi veremez. Peki.

Kim, kime ev ödevi verir?

Acaba niçin bu hale geldik? Bu hale gelmemizin sebepleri nelerdir?

Ülkemizin bu hale gelmesinden kimler doğrudan sorumludur?

Gelecekte Türkiye'ye başka hangi ev ödevlerini vereceklerdir? Türkiye'de bilen var mıdır?

NELER SÖYLENİLDİ?
NELER TARTIŞILDI?

NELER SÖYLENİLDİ? NELER TARTIŞILDI?

Ülkemizin içinde bulunduğu durumu hepimiz biliyoruz. Türkiye sosyal ve ekonomik gelişmesini tamamlayamamıştır. Her iktidar döneminde de bütçe açığı, dış ticaret açığı vermiştir. Bu açıklarını kapatmak içinde para basmıştır, borç almıştır. Aldığı borçlan verimli yatırımlarda kullanmamıştır. Biraz ileride bu konulan sayısal değerler ile göreceğiz. Ne yazıkki gündemde olması, tartışılması gereken bu konular gündemden düşürülmüştür. Gerçekler toplumdan saklanmıştır. Gündeme başka konular getirilip tartışılmıştır. Sonunda küreselleşme ve Avrupa Birliği üyeliği uğruna milli devletimiz ve bağımsızlığımız tartışılır hale gelmiştir.

İktisadi plan, kıt kaynakların en verimü şekiide kullanılması için önceliklerinin tespitidir. En kötü planın plansızlıktan iyi olduğunun bilinmesinin yanında, plansız kalkınmanın mümkün olmadığı da bilinmektedir. 1960*11 yıllarda ülkemiz planlı kalkınma dönemine girmiştir. Üniversite yıllarımda 1965 yılında bazı siyasi grupların okul kantininde **"plan değil, pilav istiyoruz"** diye bildiri dağıttıklarını, basında da bu konunun tartışıldığını hatırlıyorum. Bugün 2002 yılında ortada ne plan var, ne de pilav var.

Türk Milleti'nin gündemi niçin yıllarca plan ve pilav tartışması ile meşgul edilmiştir?

1960'lı yıllarda Türkiye'de mevcutlara ilave olarak montaj dahi olsa yeni üretim tesisleri kurulurken, bu tür tesisler tartışmaya açılmış, tesisleri kuran girişimcilerde komprador olarak suçlanmıştır. Bugün ise bir taraftan Türkiye'de yatırım yapması için yabancı komprador aranmaktadır. Diğer taraftan yerli girişimcilerde Türkiye'deki tesislerini yabancı ülkelere taşımaktadırlar. Bu çelişkinin sebebi acaba nedir?

Türkiye'de sendikaların güçlü olduğu 1963-1980 yılları arasında, toplu sözleşmelerde verimlilik ilkesi

düşünülmemiştir. Sadece ücret artışı gündeme getirilmiştir. Hatta bu tür davranışlar siyasiler **tarafından "isteyin istediğiniz kadar"** denilerek desteklenmiştir

Günümüzde ise insanca yaşamak için gerekli olan miktardan az olan asgari ücrete ses çıkarılmamaktadır. Niçin?

Türkiye'de vaktinde tarım ve toprak reformu yapılamamıştır. 1950 yıllarından İtibaren de köyden şehire göç özendirilmiştir. Köyden şehire gelen vatandaşlarımız barınmak için önce büyük şehirlerin, daha sonra şehirlerin tamamının etrafında kaçak, sıhhi şartlara haiz olmayan, alt yapısı olmayan gecekondu semtleri, köyden beter köyler oluşturmuştur. 8-10 kişilik aileler 40-50 m2 lik alanlarda yaşamaya başlamışlardır. Günümüzde gecekondulardan daha iyi şartlara haiz köyevleri ve köyler boşalmıştır. Köylerde işlenmeyen toprak alanı artmıştır. Tarım ve hayvancılıkta üretim azalmıştır. Boş kalan tarım arazileri de verimsiz hale gelmiştir.

Hal böyle iken bazı siyasiler bir taraftan Türkiye'yi bu hale getiren partilerin devamı olduklarını söylemişler diğer taraftan köylüyü biz kalkındırdık diye öv ü n m üslendir.

Köylüler kendi baba ocaklarında, köylerinde mutlu ve rahat olsalardı şehirlerde gecekondularda, sağlıksız meskenlerde barınırlar mı? Baba ocağını terkederler mi?

Köylüyü şehire taşıyarak köyü ve köylüyü kalkındırmak mümkün müdür?

Köylü plansız şekilde şehire taşınarak mülkiyet ve hukuk kavramları zedelenmiştir.

Başkalarının arazisi üzerine kaçak inşaat yapılabilen ülkede hukuktan, hukuk devletinden bahsetmek mümkün müdür?

Tarım sektöründe demokratik kitle örgütü olan Ziraat Odaları kurulmuştur. Köylüler, çiftçiler Ziraat Odasına kayıt

olmaktadır. Peki köylüler, çiftçiler Ziraat Odasına müracaat ettiklerinde gübre isteseler, tarım ilacı isteseler, fide isteseler, damızlık hayvan isteseler ne cevap alırlar"? İstekleri yerine getirilebilir mi? Getirilemez. O halde;

Çiftçiler Ziraat Odasına niçin aidat öderler?

Gümrükleri kaldırıp, Türkiye'ye yabancı menşeli tarım ürünlerinin ithalatını kolaylaştıran, politikalara, uygulamalara Türk çiftçisinin, Türk köylüsünün yararınadır, demek mümkün müdür?

Devletin borçlanma konusu tartışılmıştır. Borçlanmaya karşı çıkanlara"borç yiğidin kamçısıdır" denilerek borçlanma savunulmuştur. Borçlanmanın zararlı olduğu ancak 2001 yılında anlaşılabilmiştir.

İstanbul'da, Anadolu ve Rumeli yakası arasındaki deniz ulaşımı yolcu ve araç geçişini sınırlandırmaya başlaması üzerine şehir ulaşımını hızlandırmak için iki yaka arasına 1970'li yıllarda köprü yapılması gündeme gelmiştir.

Kıt görüşlü aydınlar, bilim adamları ve siyasiler tarafından köprüye hayır muhalefeti başlatılmıştır. Türkiye'nin gündemi boş yere bu faydasız tartışmalarla meşgul edilmiştir.

Taşımacılıkta karayolu-demiryolu önceliği tartışması yapılmıştır. Liberal ekonomiyi benimseyen ABD'nin gelişmesini iktisatçılar demiryolu ağının kurulmasına, özellikle batı-doğu demiryolunun yapılmasına bağîı olduğunu ifade ederler. **Hal böyle iken Türkiye'yi yönetenler demiryolu "kominist sistemin tercihidir" demişlerdir. Bu düşünce, bu psikolojik baskı etkisiyle büyük şehirlerimizin taşıma sorununu çözecek toplu taşım sistemleri, metro inşaatlarına çok geç başlanabilmiştir. Ayrıca, mevcut toplu taşım araçları tramvay ve troleybüs sistemleri sökülmüştür.**

Türkiye'nin var olan meselelerinin çözümü için plan yapmak yerine gündeme yeni konular getirilmiştir Avrupa Birliği

savunulmuştur. Avrupa Birliği ülkelerinde emeklilik yaşının 60-65 yaş olduğu gözardı edilmiştir. **"Mezarda emekliliğe hayır" denilerek erken emeklilik yasası çıkarılmıştır. Sosyal Sigortalar Kurumu zor duruma düşürülmüştür.**

Bir taraftan Türkiye hukuk devletidir denilmiştir. Hukukun üstünlüğü savunulmuştur. Diğer taraftan "Anayasa'yı bir kere delmekle bir şey olmaz", "verdimse ben verdim" denilerek hukuk devleti fikrine uymayan hukuka aykırı beyanatlar verilmiştir.

"Dün dündür, bugün bugündür" denilerek ilkenin önemi olmadığı ifade edilmiştir. İlkesizlik savunulmuştur.

Liberal ekonomi savunulmuştur. Bu görüş uğruna Kamu İktisadi Kuruluşları haraç-mezat satışa çıkarılmıştır. Diğer taraftan liberal ekonomi uygulamalarına aykırı olarak banka mevduatlarına devlet garantisi verilmiştir. **Özel bankaların içlerinin boşaltılması üzerine de bankalar devletleştirilerek sosyalist uygulama yapılmıştır. Bununla da yetinilmeyip özel banka zararları da millete ödettirilmiştir.**

Yönetilenlerin yönetenlerden daha fazla hizmet, daha verimli hizmet, daha iyi hizmet beklemeleri haklarıdır. Yapılan hizmetlerden memnun olmayan yönetilenlerin, yönetenleri tenkit etmesi yadırganacak bir durumda değildir. Ama Türkiye'yi yönetmek için yetki ve sorumluluk alan, bu amaçla seçilen ve kendilerine yetki ve sorumluluk verilmiş olan siyasilerimizin ülkemizin kanunlarından yakınmalarını anlamak mümkün değildir. Yadırganacak bir durumdur.

Her devletin bir kuruluş felsefesi vardır Kuruluş felsefesi olmayan devlet olamaz. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesi yukarıda açıklanmıştır. **Türkiye'de bazı aydınlarımızın ve siyasilerimizin Türk Devletinin kuruluş felsefesinden "Resmi ideoloji" diyerek küçültücü ifade kullanmalarını anlamak mümkün değildir. Bu noktada şu soruların cevaplandırılması gerekir.**

Resmi ideoloji demekle ne söylenilmek istenilmiştir? Türkiye Cumhuriyeti hariç dünyanın hangi ülkesinde böyle bîr tavır görülebilir?

Diğer bir husus Türk halkının %90'ı tarafından kabu! edilen Anayasa'ya "Sivil Anayasa değil" denilerek tenkit edilmiştir.

Türk halkının %90'i tarafından kabul edüen Anayasa'ya sivil değil demek Anayasaya evet oyu veren seçmenlere saygısızlık değil midir?

Anayasa oylamasında Türk Milleti'nin %90'ıkabul oyu vermiştir. Peki bu güne kadar yapılan seçimlerde en çok oy alan siyasi parti milletin % kaçı tarafından tasvip ed'lmiştır?

Bu tenkit Anayasa'ya %90 oy veren milletin fertlerinin oylarını unutmak ve, önemsememektir. Kaldı ki, Anayasa dahil yasaların hazırlanması ve kabulü meclisin görev ve sorumluluğundadır. Yıllarca iktidarda kalmışlardır. Şikayetçi oldukları Anayasa yerine yeni bir Anayasa hazırlayıp, milletin onayını alıp yürürlülüğe koymamışlardır. Ancak, tenkit etmişlerdir

Ben burada 1982 Anayasası'nın her bakımdan mükemmel bir Anayasa olduğunu söylemiyorum, savunmuyorum. Yapılan yanlış politikaları belirtiyorum.

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı forsunda ortada güneş, Türkiye Cumhuriyetini ve çevresinde geçmişteki Türk Devletlerini temsil eden 16 yıldızdır. Tarih bütünlüğünü temsü eder. Hal böyle iken, Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı Devleti'nin bir kısım borçlarını da ödemiş olmasına rağmen **Türkiye Cumhuriyeti köksüz bir devlettir** diyebilenler çıkabilmiştir.

Bilinin tarihi M.Ö. 5000 yıllarına kadar uzanan, yazıîı tarihi ise yaklaşık 3000 yıl olan Türk Milleti tarihin en eski milletlerinden biridir. Düzenli olarak kurulan **Türk ordusunun kuruluş tarihi M.Ö. 209 yılıdır. Bu tarihi gerçeklere rağmen bin yıllık Türk tarihinden bahsedenler ortaya çıkmıştır.**

Siyasetin dinî duygular üzerinden yapılması ve siyasi hırs ile bazı okullar "arka bahçe" olarak görülmüş, iktidara gelişimiz "kanlı mı olacak, kansız mı olacak, rektörler türbanlı öğrencilere selam duracak" gibi sloganlarla toplum gerilmiş ve Türkiye'nin gündemine türban meselesinin yerleşmesine sebep olunmuştur.

Meclis tarafından, siyasiler tarafından seçilen Cumhurbaşkant'na saygımız vardır. Kaldı ki, sayın Cumhurbaşkanı'mızın hukuk adamı olması, hukuka saygıda gösterdiği hassasiyet ile toplumda çok sevilmiş ve sayılmıştır. Ancak, koalisyonu oluşturan siyasi partiler meclis dışından kendi seçtikleri Cumhurbaşkanı İle sürtüşmeye girmiştir. Niçin?

Cumhurbaşkanımızın meclis tarafından kabul edilen bazı kanunları hukuka uygun bulmayıp, yeniden incelenmesi için iade ettiği için.

İcra ve denetim bir birini tamamlar. İcra var ise denetim de olacaktır. Cumhurbaşkanımız kamu bankalarını Devlet Denetleme Kurulu'na denetlettirmek istemiştir. Tartışma çıkmıştır.

İcranın denetimden çekinmesi hukuka, şeffaflığa uygun bir davranış mıdır?

Ülke ekonomik krize girmiştir. İktidar bu defa meclis dışından ekonomiyi yönetmek için Bakan atamıştır.

Koalisyonu oluşturan siyasi partiler içinde ekonomiyi yönetecek bir iktisatçı yok muydu? Eğer yok ise niçin Türkiye'yi yönetmeğe talip olunmuştur? Var İse niçin meclis dışından ekonomiden sorumlu Bakan atanmıştır?

Bu atamaya meclis içinden iktidar veya muhalefet partilerinden itiraz edilmemiştir. Atama memnuniyetle karşılanmıştır Ancak, bir süre sonra ekonomiden sorumlu Bakan ile sürtüşmeler başlamıştır. Niçin?

İcraatından memnun olunmayan bir Bakan hakkında

yapılacak hukuki işlem bellidir. Gensoru vent Bakanlıktan düşürmek. İcraatı beğenilmeyen Bakan gensoru verilip niçin Bakanlıktan düşürülmemiştir? Düşürülme girişiminde dahi bulunulmamıştır? Sadece şikayet edilmiştir?

Kendi aralarında tartışıp ortak karar veremeyen Hükümet üyelerinin topluma güven vermesi mümkün olabilir miydi?

IMF istiyor diye 15 günde 15 yasa çıkarılmış. Avrupa Birliği istiyor diye iç hukuk sisteminin değiştirilmesi için çalışmalar yapılmıştır. Ancak, oyları ile kendilerini iktidara getiren millet istemediği halde af kanunu çıkarmışlardır. Af kanunu yürürlüğe girince toplumdan gelen tepkiler karşısında bu defa, çıkarılan kanun için içimize sindiremedik denilerek tenkit edilmiştir.

Ekonomiden sorumlu Devİet Bakanı ne yapmıştır?

Türkiye'nin güçlü ekonomiye geçmesi için ekonomik program yapmıştır. Peki, yatırıma pay ayırmayan, devletin gelirlerini vadesi gelen borçlarının ödenmesi üzerine kurulan iktisadi program nasıl ekonomiyi güçlendirme programı kabui edilebilir? Nerede kaldı ekonomi bilgisi?

Üretim ayağı olmayan, ekonomik programa ekonomiyi güçlendirme programı demek mümkün müdür?

Tanıdığımız siyasilerden farklı olarak topluma verdiği ilk beyanatında **"ben sizlere doğruları söyleyeceğim"** demiştir. Ancak,

Topluma dövize yönelmeyin, Türk Lirasına yönelin tavsiyelerinde bulunmuştur. Diğer taraftan Türk Lirası olan İç borçların bir kısmını da dövize çevirmiştir.

Bundan sonra Bankacılık Denetleme Kurulu'na hiç bir banka devir edilmeyecek demiştir. Kısa bir süre sonra bir banka devletleştirilmiştir.

Sözü ve icraatı biri birini tutmayan Bakana nasıl güvenilebilirdi?

Ekonomide düzelme adına, vadesi gelen borç taksitlerinin ödenebilmesi, dışında ne yapılmıştır?

Bu uygulama size tarihte hangi uygulamayı hatırlatıyor? Dûyun-u Umumiye'de vadesi gelen borç taksitlerinin ödenmesi için kurulan bir idare değil midir? Bugün adı güçlü ekonomiye geçiş, tatbikatı borç ödeme programının Dûyun-u Umumiye uygulamalarından ne gibi bir farkı vardır?

Hafızamı yokladığımda hatırlıyorum. Son 20 senedir iktidara gelen siyasilerin tamamı kısa bir süre sonra kendi icraatlarını yapmak, yaptıkları icraatı anlatmak yerine muhalefet rolünü üslenip geçmiş iktidarları tenkit ve suçlamaya başlamışlardır. Enkaz devraldık edebiyatına başlamışlardır.

Bu noktada şu soruyu sorabiliriz.

Siyasi iktidarlar Türkiye gerçeklerini bilmeden mi iktidara talip olmaktadır? İktidar tenkit makamı değildir. Başarısızlıklarının sebebini kendi program ve çalışmalarında değil de niçin geçmiş iktidarlarda aramaktadırlar?

Doktorun tedavi etmekle yükümlü olduğu hastanın hastalığından şikayet etme hakkı var mıdır? Yoktur. Siyasetçinin amacı Türkiye'nin meselelerini çözmektir. Ülkenin meselelerinden şikayete hakkı yoktur. Seçmen geçmiş iktidarlardan memnun olmadığı için yeni iktidarlar aranmaktadır. Seçmen memnun olsaydı iktidarları değiştirmezdi. Geçmişten şikayet siyaset değildir. Türkiye'de siyasetçilerin temel malzemesi maalesef Türkiye'nin meselelerini çözmek için program hazırlamak değil diğer siyasetçileri tenkit etmektir. Diğer siyasetçileri suçlamaktır.

Acaba yeni dönemde ne ile karşılaşacağız. Bu tür poli-

tikalar devam edecek mi? Hep birlikte göreceğiz.

Hatırlıyorum siyasetçilerimiz biri birlerini .zaman zaman Anayasa'yı ihlal etmekle suçlamışlardır. İtham etmişlerdir. Bu İtham, bu suçlama yani Anayasa'yı ihlal en büyük suçtur. Bu suçun peşinin bırakılmaması gerekirdi. Ama suçlanan tepki göstermemiştir, suçlayan ithamının arkasında durmamıştır.

Bu nasıl demokrasi anlayışıdır? Anlamak mümkün değildir.

Ülkede Anayasa'ya İhlal suçu var da bu suçu işleyenler cezalandırıfamıyorsa, başka tür suç işleyenlerin cezalandırılması asla mümkün değildir. Kim ne yapıyorsa yaptığı yanına kâr kalıyor demektir. Acaba bu durumda mıyız?

Demokrasi bir kurallar manzumesi olduğuna göre siyasetçiler dahil hiçbir kimseye aklına geldiği gibi konuşmak ve davranmak hakkını ve yetkisini vermez.

Siyasetçilerimiz akıllarına geldiği gibi konuşmaktadırlar. Konuşmaları gündeme getirilince de yanlış anlaşıldı, ben onu söylemek istemedim, bunu çok önceden konuşmuştum, üslubum sert olmuş gibi tevil yollarına başvurmaktadırlar.

Türk siyasetinde, siyasetçilerimizin millete verdiği sözlerin, topluma yaptıkları açıklamaların arkasında durmadıkları gözlenmektedir.

199Û'lı yıllarda Türkiye'de siyasilerin, aydınların, yazılı ve görsel basının gündemi Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar Türk Dünyası idi. Bugün bu görüşün yerini Avrupa Birliği konusu almıştır.

Türkiye'nin gündemi yıllarca niçin Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar Türk Dünyası aldatmacası ile meşgul edilmiştir? Millet niçin kandırılmıştır?

**DEVLETiN KÜÇÜLMESİ
VE ÖZELLEŞTİRME**

DEVLETİN KÜÇÜLTÜLMESİ VE ÖZELLEŞTİRME

Günümüzde bazı siyasetçilerimizin, yazarlarımızın ve aydınlarımızın dilden düşürmedikleri bir konu devletin küçültülmesi konusudur. Devleti küçültmekten maksat devletin mümkün mertebe ekonomik faaliyetlerden çekilmesi konusu ise bu bir ekonomik tercihtir, siyasi tercihtir. Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik durum gözönüne alındığında, doğru bir tercih olmadığı da görülmektedir. Yine de açık, açık tanımlanmalıdır. Zira, devletin ekonomiden çekilmesi ayrı bir konu, devletin küçültülmesi ise başka bir konudur.

Devleti küçültmenin anlamı devlette savurganlığın azaiiilması, verimliliğin artırılması olmalıdır. Anlam bu değil ise devletin küçültülmesi ifadesinin açık, seçik tanımlanması gerekir. Ayrıca hedef Türk Devletinin büyütülmesi olmalıdır Çünkü büyümek istemeyen devlet zaten küçülmeye mahkumdur.

Liberal ekonomiyi, serbest piyasa ekonomisini benimseyen ABD, Almanya, Fransa, Japonya gibi devletler küçük devletler midir?

Diğer bir husus özelleştirmeyi ön plana çıkarıp Türkiye'nin ekonomik olarak kurtuluşunu özelleştirmeye bağlamak, diğer bir ifade ile Kamu İktisadi Devlet Teşekküllerinin Türkiye'de gelişmenin önünde engel olarak görmek acaba doğru bîr tespit midir?

Değildir. Şöyle ki;

Türkiye'de dokuma, şeker, çimento, demir-çelik, gübre, cam, kağıt gibi belli başlı sanayi kollarını kim kurdu? Kim geliştirdi?

Sorunun tek ve doğru bir cevabı vardır. O da devlettir.

Görünen gerçeklere bakalım. Birileri görsün veya

görmesin Türkiye'de şimdiye kadar yapılan özelleştirme sonucu:

Devlet mallan haraç-mezat elden çıkarılmıştır

İşsizlik artmıştır.

Özelleştirmeden elde edilen gelir, özelleştirme İçin harcanan giderlerden daha azdır.

Özelleştirmeden devlet, özelleştirilen kurum çalışanları sonuçta vatandaş olarak benim zararlı çıktığım görülmektedir.

Özelleştirme tercih edilecekse amaç kamu mallarını haraç-mezat satmak, özellikle yabancılara satmak olmamalıdır Deviet eliyle verimli çalıştırılmayan kurumların daha verimli çalıştırılması için yasal düzenlemeler yapılmasıdır. Bu tür kuruluşları rehabtlite ederek çalışanlara veya yeril girişimciye satmak veya yabancılara satılamayacağı şartı ile vermektir. Asla yabancılara satmamaktır.

Devlet sektörüne düşmanlık mertebesinde karşı olanlara şu sorulan sorabiliriz.

Özel sektörün elinde sermaye var, tesis kurmak İstiyor da müsaade edilmiyor mu? Yoksa, siz devletin elindeki kaynakların sadece Özel sektör tarafından kullanılmasını mı istiyorsunuz?

Amaç bu ise zaten Türkiye'de yıllarca uygulanan programlarda yapılanlar bu şekildedir. Türkiye'de rekabetçi bir pazar ekonomisinin hukuki yapısı kurulmamıştır. Devlet kaynaklarının büyük sermaye sahiplerine aktarılması işlemi yapılmıştır.

Ülkemizde özel sektör ile birlikte devlet sektörü de üretim yaparsa ne gibi zaran vardır?

Bu soruların ilmi verilere dayalı olarak cevaplandırılması gerekir.

Diğer bir husus özelleştirme el değiştirme demektir. Kamu mallan el değiştirince Türk ekonomisi nasıl düzelecektir?

1980 yılından 2001 yılına kadar kamunun dış **borçlarının 4.67 kat artmasına karşılık özel** sektörün dış **borçları 45 kat artarak 1 milyar dolardan 45 milyar** dolara **çıkmıştır.**

Peki; kamu kuruluşları özelleştirme adı altında kime satılacaktır?

Türkiye'nin kalkınmasında, gelişmesinde mesele öncelikli olarak ekonomik sistemin liberal, sol, karma olmasında değildir. Bu husus siyasi bir tercihtir. **Olaylara** milliyetçi-**ulusal bir açıdan, toplumcu bir açıdan** bakılmasmdadır. **Devlet yönetiminde kayırmacılıktan, hissi** davranılmasından **uzak durmaktır. Neme lazımcılıktan vazgeçmektir. Türkiye'nin yer altı ve yer üstü kaynaklarını** tespit edip **Türkiye'nin envanterini ve ihtiyaçlarını** çıkarmaktır, tespit **etmektir. Tarihi, sosyal ve ekonomik şartları** gözönüne **alıp ilmi verilere dayalı program yapmaktır.** Mesele çalışmak, **çok çalışmak, üretmek ve adil paylaşmaktır.**

Türkiye'de gelir dağılımı incelendiğinde 1987 yılında nüfusun en yoksul %20'si milli gelirden %5,2 pay alırken, **en zengin** %20'si %49,9,**1994 yılında nüfusun en** yoksul **%20'si milli gelirden %4, 9 en zengin** %20'si %54, 9 pay **alır duruma gelmiştir**[12] **7 yılda zengin daha zenginleşmiş, fakir daha da fakirleşmiştir. Bu gerçek** asla **gözardı edilemez, çünkü** gelir dağılımı bozuk olan **toplumlarda huzur temin edilemez.**

Türkiye'de üretimde mülkiyetin devletin elinde veya **özel sektörde olmasının iddia edildiği kadar** önemli **olmadığının göstergesi nedir? Sorusunu cevaplandıralım.**

Bu sorunun cevabı önemli olan yöneticilerin kendilerine teslim edilen kaynaklan verimli olarak kullanmak mecburiyetinde olduğudur. Yakın geçmişte gördük. Kamu bankaları sebebi ne olursa olsun zarar yapmış, özel bankalarının ise içi boşaltılmıştır. Türkiye ekonomik krize girmiştir. Kendilerine teslim edilen kaynağı iyi kullanmayan yöneticiler ister kamuda çalışsın ister özel sektörde çalışsın ne fark eder?

Türkiye'deki ekonomik krizin sorumluluğunu kamu sektöründe görüp, özel bankaların içinin boşaltıldığını unutanlar, görmemezlikten gelenler Türkiye'nin ekonomik gelişmesini kamu iktisadi teşebbüslerinin satışında görenler özelleştirme adına kamu iktisadi teşebbüslerine insaf ölçüsünü aşarak tenkit edenler, saldıranlar düşünmelidir.

Kamu İktisadi Teşebbüslerinin;

Nereden ve hangi fiyatta mal alacağına, kime ve hangi fiyattan ne kadar mal satacağına kim karar veriyordu?

Yöneticilerini ve yönetim kurullarını kim atıyordu?

Kadroları kim tarafından veriliyordu?

Denetimleri nasıl onaylanıyordu?

Vergi, Sosyal Sigortalar Kurumu aidat borçları, dış ve iç kredi borcu olduğu da, bu borçların biriktiği de, kim tarafından biliniyordu?

Yatırımlarına ve yatırımlarının nerede yapılacağına kim karar veriyordu?

Yönetimleri, yöneticileri, kadroları, denetimleri iktidarların yani siyasilerin kontrolünde olan kuruluşları mı suçlamak gerekir? Yoksa bu kuruluşları çiftlik haline getirip aşırı miktarda personel atayan, yöneticilerini iyi seçmeyen, zararına göz yuman siyasi iktidarları mı suçlamak gerekir?

T.C.Anayasasının 165'incİ maddesi "Sermayesinin

yarısından fazlası doğrudan doğruya veya dolaylı olarak Devlete ait olan kamu kuruluş ve ortaklıklarının Türkiye Büyük Millet Meclisince denetlenmesi esasları kanunla düzenlenir." amir hükmündedir. Anayasanın bu amir hükmü gereğince hiçbir iktidarın Kamu kuruluşundan şikayetçi olmaya hakkı olmaması gerekir. Zira denetim yetkisine sahip kişi ve kuruluşların denetledikleri kurutuşları tenkit değil iyileştirme sorumluluğu vardır.

Yönetim Kurulu ve Yönetim kadrolarının ataması ve denetimi iktidarların, siyasilerin etkisi ve yetkisi aitında olan bu kuruluşlarda iyi yönetim görülmediğinde yöneticileri niçin değiştirilmemiştir?

1983 yılından itibaren iktidarlar Kamu İktisadi **Kuruluşlarını satabilmek için, bu kuruluşların zarar etmesine bilerek mi göz yummuşlardır?**

Diğer taraftan kamu iktisadi kuruluşlarının vergi, Sosyal Sigortalar Kurumuna, pirim borcu, iç ve dış kredi borcu varda özel sektörün bu borçları yok mudur? Vardır.

Devletin sadece tahsil edilemeyen Bağ-Kur ve Sosya! Sigortalar Kurumu pirim borcu alacağı faiziyle birlikte 2000 yılı fiyatları ile 6 milyar dolardır.(13) Devlet alacakları niçin vaktinde tahsil edilmemektedir? Gelir elde etmek için kamu iktisadi teşebbüslerinin satılması gündeme getirilmektedir?

Devlet büyük değil, yapısının hantal olduğundan, devlet güçlü olmadığından vergi toplayamıyor. Piyasa **denetimini gereğince yapamıyor. Veya birileri bilerek ve isteyerek devlete olan borçlarını ödemiyor.** İkdirariarda **belirli aralıklarla bu konuda af kanunu çıkarıyor.**

Devletin görevleri, yetki ve sorumlulukları devlet dairelerinde çalışan memurlar tarafından yürütülmektedir. O halde Türkiye ile bazı Avrupa Birliği ülkeleri ile gelişmiş ülkelerdeki memur sayısının toplam nüfusa oranını inceleyelim.[14]

Bazı Ülkelerde ve Türkiye'de Memur Sayısı

Ülke	Memur Sayısı	%Nüfusa Oranı
Almanya	4.364.100	5.2
Avusturya	441.560	5.4
Fülandiya	536.632	8.1
Fransa	4.819.300	8.1
Hollanda	828.033	5.2
İtalya	2.275.046	3.9
ispanya	1.552.838	3.8
Türkiye	2.250.000	3.3
Yunanistan	'270.000	2.5
ABD	20.572.DOO	7.4
Kanada	2.548.137	8.1 .

Çizelgeden, bazı Avrupa Birliği ve gelişmiş ülkelerdeki durumu incelediğimizde Türkiye'nin memur sayısının iddia edildiği gibi çok değil, az olduğu görülmektedir. Memur sayısı çok değildir. Ancak kamuda iş verimi azdır. Çok ücret verilen kuruluşlar ile büyük şehirlerde yığılma vardır. Üzerinde durulması gereken husus budur. Ayrıca

Türkiye'de iktidar değişmiştir. İlk icraat Mali Milad denilen uygulamanın yürürlükten kaldırılmasıdır. Vergi affının gündeme getirilmesidir. Dikkat çekicidir.

İnsaf sahiplerine diğer bir hususu hatırlatmak isterim. Anadolu'nun bozkır görünümlü bîr yerinde, gelişmemiş bir il veya ilçesinde kamu iktisadi teşebbüslerinin bir tesisi veya ordunun bir birimi-garnizonu kurulduğunda o bölgenin sadece ekonomik gelişmesi sağlanmamıştır. Çevre yeşillendirilerek ekolojik gelişmeye, spor kulüpleri ile sportif gelişmesine, sinema salonları ile kültürel

gelişmesine, hammadde ve üretilen malların taşınması ile nakliye sektörünün gelişmesine yardımcı olmuştur. Kamu iktisadi kuruluşları faaliyete geçtiği il veya ilçede hem ekonomik hem de sosyal gelişme sağlamışlardır. Bu husus asia inkar edilemez.

Kamu tarafından Karabük'te demir-çelik, Kırıkkale'de MKE **fabrikaları kurulmamış** olsaydı ne gibi sonucu olurdu? Cevap **açıktır Binlerce kişiye iş** bulunmamış olacaktı, nüfusu 200 binlerin **üzerinde** olan iki şehrin yerinde iki köy bulunacaktı

Şimdi özelleştirme" yanlılarının bir diğer iddiasını, Türkiye'de **ekonomide** kamunun payının yüksek olduğu iddiasına bakalım.

Bazı Devletlerin Ekonomi içindeki % Payları'[151] göre
IMF verilerine serbest piyasa ekonomisini be-

Ülke	YILLAR		
	1995	1997	2000
ABD	34.9	32.3	323
Almanya	45.8	49	45.3
Avusturya	52.6	51.7	49
Belçika	53.6	54.3	49.9
Fransa	54.3	54.2	53.6
Hollanda	51.3	49.9	47.7
ingiltere	44.4	41	41.1
İspanya	45.5	42.2	40.5
isveç	65.6	62.3	58.5
italya	52.7	50.2	48.5
Japonya	35.6	35	39.8
Kanada	46.4	42.3	41.5
Türkiye	198	26.6	23.9

nimseyen bazı Avrupa Birliği devletleri ile ABD, Japonya, Kanada gibi devletlerde dahi kamunun payı Türkiye'den fazladır.

O halde kârlı Kamu Kuruluşlarının inatla ve özellikle yabancılara satılmak istenilmesinin sebebi nedir?

Dikkat çekici bir husus da son yıllarda Devletin Kamu İktisadi Kuruluşlarının yanında belediyelerin de benzer kuruiuşlar kurdukları görülmektedir. Bu kuruluşların sayısı devletin kamu iktisadi kuruluşlarından çok fazladır. Faaliyet konuları da çok çeşitlidir.

Kamu iktisadi kuruluşlarının satılmasını, özelleştirilmesini isteyenlerin, siyasilerin niçin özelleştirmeye belediyelerin kuruluşlarından başlamayı teklif etmedikleri üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur.

Bir ülkenin iktisadi gelişmesini, iktisadi durumunu gerçeğiyle görmek için iktisadi verilere bakmak yeterlidir. Bu veriler içinde birisi ülkenin bir senelik gelir ve giderlerinin göründüğü devlet bütçesi, diğeri de o ülkenin ürettiği ve dışa sattığı malların bedeli ile dışarıdan aldığı mallara ödediği bedel arasındaki dengedir. Kısaca dış ticaret dengesidir.

İstatistiki verileri incelediğimizde devletin 1923-2001 yılları gelir ve giderlerinin aşağıdaki miktarlarda olduğu görüimektedir.[5]

M. Kemal Atatürk Döneminde Türkiye'nin Geiii **ve Gider Çizelgesi**

Yıl	Gelir	Gider	Bütçe Açiğı	%Ge!irin Gideri Karşılama Oran:
1923	111	106	+5	1(X 7
1924	138	132	+6	104.4
1925	170	201	-31	84. 5
1926	180	172	+8	104.6
1927	202	199	+3	101 5
v 1928	222	201	+21	1105
1929	224	213	+11	1052
1930	217	210	+7	1033
1931	165	182	-17	906
1932	187	212	-25	[illegible]
1933	174	174	0	100
1934	207	229	-22	90
1935	231	260	-29	888
1936	271 '	252	+19	1075
1937	314 -	287	+27	1094
1938	323	304	+ 19	1062

1923-1938 yılları arasında devlet bütçesinin 3 yi! hariç devamlı olarak gelirinin giderinden fazla oiduğunu görmekteyiz. **M. Kemal Atatürk döneminde** devSet denk bütçe ile **yürütülmüştür.**

1938-1950 Yılları Arasında Türkiye'nin Gelir ve Gider Çizelgesi

x Milyon TL

1939	390	387	+3	100
1940	550	536	P +14	102.6
1941	648	575	+73	112.9
1942	978	885	+93	110.5
1943	1.031	1.019	+12	101.2
1944	1.017	1.077	-60	94.4
1945	659	601	+58	109.6
1946	1.041	1.019	-51	102.2
1947	1.615	1.564	+51	103.2
1948	1.466	1.402	+64	104.6
1949	1.628	1.572	+56	103.6
1950	1.419	1.467	-48	96.7

1938-1950 yılları arasında devlet bütçesinin 3 yıl hariç devamlı olarak gelirin giderinden fazla olduğu görülmektedir. Bu dönemde de devlet denk bütçe ile yönetilmiştir.

1950-2001 Yılları ArasmdaTürkiye'nin Gelir ve Gider Çizelgesi

x Milyon TL.

Yıl	Gelir	Gider	Bütçe Açığı	%Gelirin Gideri Karşılama Oranı
1950	1.419	1.467	-48	96.7
1951	1.646	1.591	+55	103.4

1952	2.236	2.249	-13	99.4
1953	2.272	2.294	-22	99
1954	2.391	2.565	-174	93.3
1955	3.148	3.309	-161	95.1
1956	3.305	3.487	-182	94.7
1957	3.957	4.163	-206	95
1958	4.822	4977	-155	968
1959	6.386	6.728	-747	94.9
1960	6.933	7.320	-387	94.7
1961	10934	11.383	-449	95.9
1962	9.018	9.118	-100	98.9
1963	11.731	11.726	5	100
1964	12.920	13.534	-614	95.5
1965	13.588	14.488	-900	93.8
1966	16.557	17.248	-691	959
1967	20.387	20.288	99	100
1968	20.630	21 .322	-692	96.7
1969	23.561	25.387	-1.826	92.8
1970	33.120	32.866	254	100
1971	40.633	46.270	-5.637	87.8
1972	50.592	50.921	-329	100
1973	61.434	64.287	-2.853	95.5
1974	73.576	77.777	-4.201	94.6
1975	112.828	114.228	-1.400	98.8
»1976	150.716	155.028	-4.312	97.2
1977	196.172	240.201	-44 029	81.7
1978	323.605	347.703	-24.098	93
1979	545.193	611 412	-66.219	89
1980	942.641 '	1.101.698	-159.057	85.6
1981	1.443.427	1.539.401	-95.974	93.7
1982	1.515.800	1.654.709	-138.909	91.6
1983	2.512.420	2.783.141	-270.721	903
1984	3.057,566	4.173.510	-1.115.944	73.3
1985	5.733.406	5.766.72?	-33.321	99.4

1986	6.629.710	7.823.729	-1.194.019	84.7
1987	9.894.322	12.214.392	-2.320.070	81.1
1988	16813.258	20.373.354	-3.560.096	82.5
1989	30.209.733	37.750.236	-7.540.503	80
1990	55.066.933	65.790.644	-10.723.711	83.7
1991	96.372.525	129.235.753	-32.863.228	74.5
1992	174.160.756	219.169.223	-45,008.467	79.4
1993	350.845.430	484.101.287	-133.255.857	72.4
1994	742.499.131	887.450.000	-144.950.869	83.6
1995	1.347.759.990	1.701.364.000	-359.604.010	79.2
1996	2.684.968.307	3.916.254.005	-1.231.285.698	68.5
1997	5.675.308.221	7.993.683.293	-2.318.375.072	70.9
1998	11.707.595.000	15.466.378.000	-3.758.783.000	75.7
1999	18.933.665.000	28.084.684.000	-9.151.019.000	67.4
2000	33.440.143.000	46.705.028.000	-13.264.885.000	71.6
2001	51.812.542.000	80.379.004.000	-28.566.462.000	64.5

Bu çizelgeden devletin bütçesinin 1950 yılından 2001 yılına kadar 3 yıl hariç diğer 48 yılda açık verdiği görülmektedir. **Devletin bütçesinin devamlı olarak açık vermesi demek üretmeden tüketmek demektir. Olmayan kaynaklan tüketmek demektir. İflasa gitmek demektir. Şimdiye kadar iflas edilmemesinin sebebi karşılıksız para basılmasıdır. Borç alınmasıdır.**

Bütçe ve kesin hesaba göre giderleri, gelirlerinden fazla olan, bütçesi sürekli olarak açık veren bir ülkenin ekonomisinin düzgün olması mümkün müdür?

Bu sorunun tek bir cevabı vardır. Asla mümkün değildir. Bugün yaşadığımız olayların, çektiğimiz sıkıntının ve içinde bulunduğumuz ekonomik krizin sebeplerinden birisi budur.

Bütçesi denk olmayan ülkede sıhhatli bir ekonomi olmaz. Enflasyon olur. Gelir dağılımı bozulur. Türkiye'de olan da budur.

Bütçe milli gelirin vatandaşlar arasında paylaşılmasıdır. Köylüler, memurlar, işçiler, emekliler ve küçük esnaf zor durumda bulunmaktadır. Û halde bu sosyal sınıflar bütçeden yeterli miktarda pay alamamışlardır.

Çizelgeden açık olarak görüldüğü gibi 1950 yılından günümüze kadar iktidar olan partilerin tamamı da ülkemizi denk olmayan bütçelerle idare etmişlerdir. Devleti yönetirken bütçe disiplinine riayet etmem işlerdi r. İşte bu sebeple de konuşmalarında, birbirlerini tenkitlerinde asla bu konuyu gündeme getirmemektedirler. Bu konuyu tenkit edememektedirler. Bu konuyu toplumdan saklamaktadırlar.

Yine istatistik! verilen incelediğimizde 1923-2001 yıllan ithalat ve ihracatımızın dolar olarak aşağıdaki miktarlarda olduğu görülmektedir.[1171]

M. Kemal Atatürk Döneminde Türkiye'nin İthalat ve İhracat Çizelgesi

x Bin Dolar

Yıl	İthalat	İhracat	Dış Ticaret Açığı	%İhracatın İthalatın Karşılama Oranı
1923	86.872	50.790	-36.082	58.5
1924	100.462	82.435	-18.435	82.1
1925	128.953	102.700	-26.253	79.6
1926	121.411	96.437	-24 974	79.4
1927	107.752	80.749	-27.003	74.9
1928	113.710	88.278	-25.432	77.8
1929	123.558	74.827	-48.741	60.6
1930	69.540	71.380	+1.840	102.9
1931	59.935	60.226	+301	100.5
1932	40.715	47.972	+7.254	117.8
1933	45.091	58.065	+12.874	128.8
1934	68.761	73.007	+4.248	108.2
1935	70.635	76.232	+5.597	107.9
1936	73.619	93.670	+20.051	127.2
1937	90.540	109.225	+18.685	120.8
1938	118.899	115.019	-3.880	96.7

1923 yılında yeni bir devlet kurulmuştur. Kapitülasyonlar kaldırılmıştır, sanayileşme hareketine başlanılmıştır. Bu sebeple de dış ticaret açığının çok fazla olması da kabul edilebilirdi. Ancak, belirtilen haklı gerekçelere rağmen özellikle 1930 yılından itibaren ihracatın ithalattan daha fazla olduğu döneme girilmiştir.

1938-1950 Dönemi Türkiye'nin İthalat ve İhracat Çizelgesi

x Bin Dolar

Yıl	İthalat	İhracat	Dış Ticaret Açığı	%İhracatın İthalatın Karşılama Oranı
1939	92.498	99.647	+7.149	107.7
1940	50.035	80.904	+30 869	161.9
1941	55.349	91.056	+35.707	164.5
1942	112.879	126.615	+13.236	111.7
1943	155.340	196.734	+41394	126.6
1944	126.230	177.952	+51.722	140.9
1945	96.969	168.264	+71.295	173.5
1946	118.889	214.580	+95.671	180.5
1947	244.644	223.301	-21.343	91.3
1948	275.053	196.799	-78.269	71.5
1949	290.220	247.825	-42.399	85.4
1950	285.664	263.424	-22.240	92.2

1938-1950 yılları arasında da dengeli bir dış ticaret politikası takip edildiği görülmektedir. Ancak; Türkiye'de ilk olarak yapılan 1946 devalüasyonundan sonra beklenilenin aksine ithalatın ihracat aleyhine gelişme gösterdiğini görüyoruz. İthalat sürekli artma eğilimine girmiştir.

1950-2001 Yıllan Türkiye'nin ithalat ve İhracat Çizelgesi

x Bin Dolar

Yıl	İthalat	İhracat	Dış Ticaret Açığı	% ihracatın İthalatın Karşılama Oranı
1950	285.664	263.424	-22.240	92.2
1951	402.086	314.082	-88.004	78.1
1952	555.920	362.914	-193.006	65.2
1953	532.533	396.061	-136.472	74.2
1954	478.359	334.924	-143.435	69.8
1955	497.637	313.346	-184.291	62.9
1956	407.340	304.990	-102.350	74.9
1957	397.125	345.217	-51.908	86.9
1958	315.098	247.271	-67.827	78.4
1959	469.982	353.799	-116.183	75.9
1960	468.186	320.731	-147.455	68.4
1961	507.205	346.740	-160.465	68.2
1962	619.447	381.197	-238.250	61.6
1963	687.616	368.087	-319.529	53.6
1964	537.229	410.771	-126.458	76.3
1965	571.953	463.798	-108.155	81
1966	718.269	490.508	-227.761	68.2
1967	684.669	522.334	-162.335	76.3
1968	763.659	496.419	-267.240	65
1969	801.236	536.834	-264.402	68.9
1970	947.604	588.476	-359.128	62
TS71	1.17C.S41	576,602	-494.239	57.3
1972	1.5S2.554	884.969	-677.585	56.6
1973	2.086.214	1.317.083	-769.131	63
1974	3.777.555	1.532.182	-2.245.373	40.5
1975	4,738.558	1.401.075	-3.337.483	29.6
1976	5.128.647	1.960.214	-3.168.433	38,2

1977	5.796.278	1.753.026	-4.043.252	30.2
1978	4.599.064	2.288.163	-2.310.901	49.7
1979	5.069.431	2.261.157	-2.808.274	44.6
1980	7.909.443	2.910.122	-4.999.321	36.8
1981	8.933.365	4.702.934	-4.230.431	52.7
1982	8.842.664	5.745.973	-3.096.691	64.9
1983	9.235.002	5.727.833	-3.507.169	61
1984	10.756.922	7.133.602	-3.623.320	66.3
1985	11.343.375	7.958.008	-3.385.367	70.2
1986	11.104.770	7.456.724	-3.648.046	67.2
1987	14.157.805	10.290.047	-3.867.758	72
1988	14.335.396	11.662.021	-2.673.375	81.4
1989	15.792.143	11.624.692	-4.167.451	73.6
1990	22.302.626	12.959.288	-9.343.338	58.1
1991	21.047.014	13.593.462	-7.453.552	64.6
1992	22.871.055	14.714.629	-8.156.426	64.3
1993	29.428.370	15.345.067	-14.083.303	52.1
1994	23.270.019	18.105.872	-5.164.147	77.8
1995	35.709.011	21.637.041	-14.071.970	60.6
1996	43.626.642	23.224.465	-20.402.177	53.2
19S7	48.558.721	26.251.072	-22.287,5^9	G*?
1998	45.921.392	26.973.952	-18.947.440	58.7
1999	40.671.000	26.587.000	-14.084.000	65.4
2000	54.503.000	27.028.000	-27.475.000	50.8
2001	41.399.000	31.334.000	-10.065.000	74.7

Ülkemizin ithalatı 1947 yılından itibaren 2001 yılı dahil devamlı olarak ihracatından daha fazla olmuştur. Türkiye devamlı olarak dış ticaret açığı vermiştir.

İthalatı sürekli olarak ihracatından fazla olan, sürekli olarak dış ticaret açığı veren bir ülkenin ekonomisinin düzgün olması mümkün müdür?

Bu sorununda tek bir cevabı vardır. O da asla mümkün değildir.

1947 yılından günümüze kadar iktidarların tamamı da ülkemizi dış ticaret açığı vererek yönetmişlerdir.

Bugün yaşadığımız olayların, çektiğimiz sıkıntıların ve içinde bulunduğumuz ekonomik krizin sebeplerinden bir diğeri de budur.

Türkiye niçin sürekli dış ticaret açığı vermektedir?

Bu soruya Türkiye kalkınmakta olan ülkedir. Dolayısıyla ara ve yatırım malları ithal edecektir. Bu sebeple ithalat fazla olabilir diye cevap verenler olacaktır. Acaba bu görüş doğru mudur? Sorusunun cevabını da istatistiki verilerde buluyoruz. Ve doğru olmadığı görülüyor.

Ana mal gruplarına göre ithalat ve toplam içindeki payı çizelgede görülmektedir'[181]

Yıl	Yatırım mallan %	Tüketim malları %	Hammadde %
1950	45.8	20.6	33.2
1960	42.1	9.6	38.2
1970	47.0	5.0	48.0
1980	20.0	2.1	77.9
1990	25.1	13.6	60.5
1998	31.4	17.6	45.5

Ülkemizin özellikle son yıllarda yaptığı ithalat içinde yatırım malları payı azalmaktadır, tüketim malları payı ise artmaktadır. Dolayısı İle Türkiye'nin dış ticaret açığının

sebeüj asta yatırım malları ithalatının fazlalığına bağlı değildir. Tüketim mallan ithalatıdır.

İthalat kalemleri içinde yatırım malları yerine tüketim mallarının çeşidi ve miktarı artan bir ülkenin ekonomisinin düzgün olması mümkün müdür? Değildir.

Ayrıca; Türkiye'de IMFnin tavsiyesi doğrultusunda, kriz öncesi dolar fiatının sabit ve düşük tutulması 2000 yılında ithal malların fiatının ucuz olmasını sağlamıştır. İthalat patlaması yaşanmasına, piyasanın yabancı mallarla dolmasına sebep olmuştur.

Ucuz olması veya ithalat gerekçesi ne olursa olsun, yurt içinde üretilen mal ve hizmetin yurt dışından ithal edilmesi yurt içi mal ve hizmet üretimini gerileteceği, geliştirmeyeceği gibi ayrıca döviz kaybına sebep olacaktır, işsizliği artıracaktır.

Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlan gözönüne almayıp küreselleşme uğruna, Avrupa Birliği uğruna bu tür uygulama yapan ve uygulamaya devam eden iktidarlar tarih önünde sorumlu olacaklardır.

Şimdi de bütçe ve dış ticaret açığının, borçlanmaya ve kişi başına milli gelire nasıl etki ettiğini görelim.

Yıllara Göre Kişi Başına Borç ve Gelir Miktarları

İç ve Dış Borç Milyar Dolar
Kişi Başına Dolar

Yıl	İç Borç	DiŞ Borç	Kişi Başına Yıllık Gelir	Kişi Başına Borç
1985	12.1	25.6	1.330	928
1990	19.5	49.0	2.682	1 121
1995	22.8	73.2	2.759	1 558
1999	42.4	102.9	2.859	2.265
2000	54.2	119.6	2.986	2.530
2001	84.9	115.2	2.219	2.918

Çizelgeden açık olarak görüldüğü gibi ülkemizin iç ve dış borç miktarı, kişi başına düşen borç miktarı sürekli artmaktadır.

İç borcu, dış borcu sürekli olarak artan, buna bağlı olarak da kişi başına milli geliri azalan, kişi başına borç miktarı ise sürekli olarak artan bir ülkenin ilerlemesi gelişmesi mümkün müdür? Değildir.

Türkiye'yi yöneten iktidarlar, istedikleri kadar başarılı olduklarını iddia etsinler. Ekonomik veriler bu iddiaları doğrulamamaktadır.

Ekonomi insan ve toplum hayatında zaruri olan maddelerin üretim, dağıtım, tüketim şekilleri ve bu hareketlerden doğan ilişkilerinin tamamını kapsar.

Geçmişte ve özellikle 1947 yılından beri bizleri yöneten iktidarların tamamı da ülkemizi yönetirken kendi iktidarları dönemlerinde:

Devletimizin bütçesi açık vermiştir.

Devletimiz dış ticaret açığı vermiştir.

Sonuç ne olmuştur?

Türkiye bütçe açıklarını kapatmak, dış ticaret açıklarını kapatmak için para basmıştır, iç ve dış borçlanmaya gitmiştir. 1980 yılından itibaren de borçlanma artarak devam etmiştir.

Dış ve iç borçlarımız sürekli olarak artmıştır. Bu borçlar itiraf edelim, hep birlikte itiraf edelim ödenemez duruma gelmiştir.

Devletimizin mevcut iç borç durumunu inceleyelim, durumumuzu görelim.[1161]

Türkiye'nin İç Borç Durumu

X Milyar TL.

Yıl	Yıl içi Ödeme	Yıl içi Borç Artışı	Toplam Borç	Milyon Dolar
1980	215	400	721	8.078
1981	655	270	991	7.490
1982	761	371	1.341	7.252
1983	1.819	1.831	3.173	11.332
1984	1.132	1.461	4.634	10.173
1985	2.578	2.420	6.972	12.146
1986	5.755	3.547	10.515	13.907
1987	10.280	6.107	17.218	16.907
1988	14.634	11.201	28.458	15.696
1989	26.073	12.478	41.934	18.145
1990	43.454	12.287	57.180	19.536
1991	91.822	36.868	97.647	19.241
1992	221.424	93.006	134.235	22.702
1993	523.877	161.414	357.310	24.714
1994	1.092.621	441.999	779.309	20.144
1995	1.744.208	561.697	1.361.009	22.873
1996	4.911.403	1.759.750	3.148.934	2S.291
1997	5.264.585	3.082.580	6.283.425	30.882
1998	14.471.510	5.409.490	11.612.885	37.135
1999	25.477.768	11.307.260	22.920.145	42.437
2000	37.581.732	13.496.236	36.420.620	54.287
2001	164.360.842	85.736.639	122.157.260	84.910
2002(Ags]	99.794.480	14.936.052	137.093.311	83.000

Türkiye'nin iç borç çizelgesi incelendiğinde;

1980 yılından 2002 yılı Ağustos ayına kadar 335 katrilyon TL.sı iç borç taksidi ödendiği, bu miktarın sabit fiatlarla 215.5 milyar dolara eşit olduğu görülmektedir.

Peki bu kadar iç borç ödendi de iç borçlarımız bitti mi? Hayır bitmedi. Azaldı mı? Hayır azalmadı. O halde ne oldu?

1980 yılında 721 milyar TL.sı olan iç borcumuz 355.5 katrilyon TL.'sı (215.5 milyar dolar) borç taksidi ödenmesine rağmen 2002 yılı Ağustos ayında 190 bin defa artarak 137 katrilyon TL.sına (83 milyar dolar) ulaşmıştır.

Sonuç olarak iç borç taksitleri ana para + faiz olarak ödenmesine rağmen katlanarak artmaktadır.

Adı iç borç olmasına rağmen, bankalar vasıtası ile satılan devlet bono ve tahvillerinin İsime değil, hamiline satılması sebebi ile devletin iç borçlanmasının kime veya kimlere karşı yapıldığı belli değildir. Ayrıca bu gizlilik, şeffaflık ilkesine de aykırıdır. Milli Güvenlik kavramı ile de bağdaşmamaktadır. Türkiye iç borçlanmasını kime karşı yaptığını bilmek için kapsamlı bir inceleme yapmak zorundadır.

Şimdi şu soruların cevaplarını arayalım.

1980 yılından beri devlet tarafından ödenen 355.5 katrilyon TL.sı (215.5 milyon dolar) nerededir?

Bu para karşılığı kurulan tesisler hangileridir?

Türkiye'de niçin finansman sıkıntısı vardır?

Acaba, birileri devletten ucuz kredi almış, aldığı kredi ile devlet tahvil ve bonosu alıp bu kanal ile kazandığı TL'sı karşılığında dolar toplamış, istediğinde dolar almış, istediğinde dolar satarak da dolar fiatını istediği şekilde değiştirebilmiş olabilir mî? Ayrıca bankadan aldığı ucuz krediyi de vaktinde ödemeyerek bankaları zarara sokmuş olabilir mî?

Niçin hayır? Bu konuda bîr inceleme yapıldı mı?

Devletimizin dış borç çizelgesini incelediğimizde ise[t20)],

Türkiye'nin Dış Borç Miktarı

X Milyon Dolar

Yıl	Yıl içinde Ödenen Borç	Dış Borç Miktarı
1964		964
1974		2.901
1980		15.734
1990		49.035
1996	11.418	79.221
1997	12.418	84.276
1998	16.513	96.411
1999	18.316	102.980
2000	21.937	119.697
2001	24.623	115.200
2002 (Ağs)	17.112	125.877

1964 yılında 964 milyon dolar olan dış borcumuz 2002 yılı Ağustos ayında 130 kat artarak 125.8 milyar dolara çıkmıştır.

1980 yılında 15.7 milyar dolar olan dış borç 1996 yılında 79 milyar dolara yükselmiştir.

1996-2002 yılları arasında 122.3 milyar dolar dış borç taksidi ödenmesine rağmen 1996 yılında 79 milyar dolar olan dış borcumuz 2002 yılı Ağustos ayında 125.8 milyar dolara çıkmıştır.

7 yılda 122,3 milyar dolar borç ödenmesine rağmen borcumuz 46.7 milyar dolar artmıştır.

Sonuç olarak dış borç taksitleri ana para + faiz olarak Ödenmesine rağmen dış borcumuzda katlanarak artmaktadır.

Gerçekleri görelim. Gerçekçi ve namuslu olalım, içinde bulunduğumuz durumu Türk Milleti'ne açıklayalım. Türkiye İç ve dış borçlarını ödeyemez duruma gelmiştir. Bu gidişin sonu karanlıktır, belirsizdir. Ayrıca, Türk Devleti'nin ve TUrk Miüeti'nin menfaatine de uygun değildir.

Binlerinin iddia ettiği gibi borcun ödenmesi demek her yıl ödenecek olan borç faizi taksitlerinin ödenmesi demek değildir. Bu görüş aldatmacadır. Peki ana para ne olacak? Ayrıca gelecek yıllarda yine ve artan miktarada faiz ödemeyecek miyiz? 2003 yılında Ödenecek olan 66 katrilyon TL.'sı, 40 milyar dolar nereden verilmektedir? Devlet gelirlerinden. Devletin gelirleri borç ödemek için kullanılmaktadır.

Türkiye 2003 yılında;

Ayda	3.340	milyar dolar,	5.50	katrilyon	TL.sı
Haftada	770	mifyon dolar,	1.27	katrilyon	TL.sı
Günde	109.6	milyondular,	180.8	trilyon	TL.sı
Saatte	4.57	milyon dolar,	7.54	trilyon	TL.sı

borç ödeyecektir. Evet, Türkiye borçlarını ödeyemez duruma gelmiştir. Borç sorunu, güvenlik meselesi hafine gelmiştir.

Türkiye IMF'den ayda 1.4 milyar dolar almak için ekonomik ve siyasi konularda her türlü tavizi vermektedir. Buna karşılık Türkiye ayda 3.34 milyar dolar faiz ödemesine rağmen köklü tedbîrler almayı düşünmemektedir. Türkiye'de uygulanan programlar akılcı ve Türkiye gerçeklerine uygun değildir.

Bîr an için yanıldığımı varsayalım. Bu taktirde aşağıdaki soruların cevabını bulalım. Bulunan cevaplara göre karar verelim.

2003, 2004, 2005, 2006 yıllarında devlet gelirleri ve devlet giderleri tahminleri hangi mertebededir?

2003, 2004, 2005. 2006 yıllarında yatırımlara ayrılacak pay hangi mertebededir?

2003, 2004, 2005, 2006 yıllarında ödenecek anapara+faiz iç ve dış borç taksitleri miktarı hangi mertebededir

2003, 2004$_{T}$ 2005, 2006 yıllarında yeniden iç ve dış borç alınacak mı? Alınacak ise miktarı ne kadardır[7]

Bu soruların cevaplarının sayısal değerlen en uygun cevabi vermenizi sağlayacaktır. Bu cevabı kim verecektir?

Devletimizi küçültmeye odaklananlar, ücretlilerin ücretlerini düşürerek, baskı altına alarak talebi düşürmektedir. Talep düştükçe üretim düşmektedir. Üretim düştükçe kamu açıkları artmaktadır, kamu açıkları arttıkça devletin borçlanma ihtiyacı artmaktadır. Borçlanma ihtiyacı ise faiz oranlarının artmasına sebep olmaktadır.

Borç kıskacı içinde kalmış Türkiye dış ve iç borç ödemekte, faiz ödemekte böylece daha da fakirleşmektedir. Bununia da kalmayıp borçlar sebebi ile de batıya kıt kaynaklarımızdan kaynak transferi yapılmaktadır.

Şimdi düşünelim.

Borç yiğidin kamçısı mıdır?

Başlangıçta belirttim. Ben ekonomist değilim. Ama, Türkiye'de ekonomi eğitimi veren okullar vardır. Bu okullarda gelir, gider, faiz plan, bütçe, ithalat, ihracat, borç konularında eğitim verilmiyor mu? Ülkemizi yönetenler bu konularda bilgi sahibi değiller mi? Bilgi sahibi de bilime ihanet mi etmişlerdir? Yoksa göz göre göre kamu kaynakları talan mı edilmiştir? Talan mı edilmektedir?

Bir iş yapılırken hata yapılabilir. Yapılan programlarda sapma, hata olabilir. Sebebi ne olursa olsun bir ülke ekonomik krize de girebilir. Ama; bir ülkenin 55 yıl bütçe

ve dış ticaret açıkları île yürütülmesi ortalama 10 yılda bir krize girmesi ve devalüasyon yapması, borç içinde yaşaması hiçbir şekilde haklı gösterilemez. Bu hususların savunulması da mümkün değildir.

Türkiye'yi yöneten ve yönetmeğe talip olan iktidarların bu soruları cevaplaması gerekir?

Türkiye'nin bütçesinde gelir ve gider durumları, ithalat ve ihracat ile İlgili veriler, borçlanma ve borç ödeme durumları inceletişe idi. Türkiye 1946, 1958, 1970, 1980 1995, 1999 ve 2000 yıllan ekonomik krizlerini yaşar mıydı?

Türkiye'nin ekonomik verileri incelense idi yaşanılan krizlerin geleceği bilinirdi. Krizin geleceği belli olacağına göre Türkiye ya bilinerek yapılan uygulamalar sonucu ya da kriz tanımını ve tehlikesini bilmeyen, ekonomi bilgisi eksik veya millî menfaatleri dikkate almayan iktidarlar tarafından yönetilmiştir diyebiliriz.

İtiraf edelim toplumun önünü açmak, toplumun gerçeklerini bütün çıplaklığı ile topluma göstermekle yükümlü olan aydınlarda bu konularda toplumu yeterli şekilde bilgilendirmemişlerdir. Ve bilgilendirmemektedirler.

Uluslararası şeffaflık örgütü tarafından yapılan 2001 yılı yolsuzluk endeksi incelendiğinde ise ne görülmektedir? Görülen şudur. Türkiye 1996 yılında 3.5 puan ile yolsuzluk liginde 33. sırada iken 1999 yılında 3.6 puan ile 54 üncü sıraya yükselmiştir.[21]

Türkiye dünya ülkelerine göre üretimi ve milli gelirini artıramamaktadır. Ancak Türkiye yolsuzlukta dünya ülkeleri arasında ön sıralara doğru yükselmektedir.

Türkiye'nin bu durumu bütçe açıkları, dış ticaret açığı ve borçlanma durumundan daha vahimdir. Bu durum düzelmeden ekonomik durumun düzelmesi de asla mümkün değildir.

Son üç yılda Türkiye'yi yöneten koalisyon iktidarı kendilerini en uyumlu, en istikrarlı iktidar olarak tanıtmıştır. Türkiye'nin yıllara göre borç ve gelir miktarları çizelgesini incelediğimizde ise; bu dönemde Türkiye'nin borçlarının %50 arttığı, kişi başına borcunun %23 arttığı, kişi basma milli gelirinin de %22 azaldığı görülmektedir.

18 inci kez IMF'nin Türkiye'ye davet edilmesinin, Türkiye'de IMF programı uygulanmasının sebebi budur.

Uyum ve istikrar olarak tanımlanan son üç yılın sonucu fakirleşmektir.

Kim böyle bir uyum ve istikran kabul edebilirdi?

Nitekim bu istikrar programı milletimiz tarafından kabul görmemiştir. Çünkü,

Türkiye'nin meselesi sadece istikrar değildir. İstikrar içinde gelişmektir, büyümektir.

Yeniden özelleştirme konusuna dönelim, Özelleştirmeden maksat kamu mallarını satıp gelir elde etmek ise

"Devletin elinde 110 bin taşıt aracı bulunmaktadır."[122]

"Devletin elinde 330 bin kamu lojmanı bulunmaktadır."[123]

"Devletin elinde (mülkiyetinde) 2408 adet sosyal tesis bulunmaktadır."[124]

Devletin taşıt, konut, sosyal tesis hatta telefonlarının kullanılmasında yeni bir düzenleme yapılabilir.

Kamu iktisadi teşebbüslerini ve kamu mallarını satarak Türkiye'nin kalkınacağı, gelişeceği ileri sürülmektedir. Devletin ekonomiden çekilmesi gerektiği ileri sürülmektedir. Ancak; **"Hazıra dağ dayanmaz"** atasözümüz konuyu açıklamaktadır. Devletin mallan satılarak krizden çıkılamaz. Krizden çıkmanın yolu, krize sebep olan nedenlerin ortadan kaldırılmasıdır.

Sosyal devletin temel görevleri eğitim ve sağlık hizmetleri-

ni vatandaşlarının tamamının istifade edebileceği şekilde yürütmektir. Bugün Türkiye'de eğitim ve sağlık hizmetleri paralı ve pahalı hale gelmiştir. Özelleşmeyi savunanlar bu konuda niçin fikir beyan etmemektedirler?

Geçmiş yıllarda Türkiye iyi yönetilmemiştir.

Oy almak için 30'u aşkın şeker fabrikası kurulmuştur. Şeker oranı %7-8 olan şekerpancarı üretimine müsaade edilmiştir. Pahalı şeker üretilmiştir. Şeker sektörü krize sokulmuştur.

Bu uygulamadan şekerpancarı üreticisi çiftçiler sorumlu değildir Şeker fabrikalarında çalışan işçilerde sorumlu değildir Ancak, uygulanan yanlış politikaların sonucunda şekerpancarı üreticileri olan çiftçiler ve şeker fabrikalarında çalışan işçiler zararlı çıkmışlardır.

"Türkiye ekonomisini çıkmaza sürükleyen yanlı ve yanlış yatırımların sayısına bir bakın. 5556 adet yarım kalmış yatırıma bugüne kadar 130 milyar dolar harcanmış. Bitmesi için de 200 milyar dolar gerekiyor"[25]

Bu tesisler gereksiz ise, vatandaşı kandırmak için mi temel atılmıştır?

Ödeneği olmayan tesislerin yapımına niçin başlanılmıştır?

Bu tür yarım kalan, fizibilitesinin tam olarak yapıldığı şüpheli olan tesislere bugüne kadar harcanan para kamu kaynaklarını heba etmek değil midir? Bu uygulama sonucunda devlet zarara sokulmamış mıdır? Devleti zarara uğratmanın bedelinin ödettirilmesi gerekmez mi?

Özel bankaların içini boşaltıp mal sahibi olanların mallarına el konulması gerekmez mi?

Devr-i sabık istemiyoruz diye geçmişin hesabını sormamak geçmişte yapılanları kabul etmektir.

Bu zarara sebep olanlar bu zararın hesabını vermelidirler. Bu hesabı kim soracaktır?

Anayasanın 166'ncı maddesi "Ekonomik, sosyal ve kültüre! kalkınmayı, özellikle sanayinin ve tarımın yurt düzeyinde dengeli ve uyumlu biçimde hızla gelişmesini, ülke kaynaklarının döküm ve değerlendirilmesini yaparak verimli şekilde kullanılmasını planlamak, bu amaçla gerekli teşkilatı kurmak Devletin görevidir.

Planda milli tasarrufu ve üretimi artırıcı, fiyatlarda istikrar ve dış ödemelerde dengeyi sağlayıcı, yatırım ve istihdamı geliştirici tedbirler öngörülür, yatırımlarda toplum yararlan ve gerekleri gözetilir, kaynakların verimli şekilde kullanılması hedef alınır. Kalkınma girişimleri bu plana göre gerçekleştirilir" amir hükmündedir. Ancak.

Ülkemizde

Ülke kaynaklarının verimli şekilde kullanılmadığı,

Gerçekçi bir planlama yapılmadığı,

Millî tasarrufların üretimi artırıcı bir şekilde kullanılmadığı,

Yatırımlarının toplum yararları düşünülerek yapılmadığı görülmektedir.

Başlanıp yarım bırakılan tesisleri tamamlamanın çözüm yollarını bulmak yerine niçin gündeme yeni yatırımlar getirilmektedir, tamamlanmış ve çalışır durumda olan kamu yatırımları satılmak istenilmektedir?

Yukarıda devletimizin kuruluş felsefesini açıkladım. Cumhuriyeti kuranlar hiçbir izimin peşinde olmadılar. İzimlere itibar etmediler. Milli devlet görüşü yanında **"dünya işçileri sosyalizm için birlesiniz"** çağrısı yani emeğin birleşmesi isteği ile küreselleşme yani sermayenin birleşmesi arasında hiçbir fark yoktur. Geçmişte emeğin küreselleşmesine karşı

olanların günümüzde sermayenin birleşmesi, küreselleşmeye karşı çıkmamaları, güçlü batı sermayesinin Türk ekonomisini, Türkiye'yi yutmasına tavır almamaları hatta yanında olması çok dikkat çekicidir. Kaldı ki millileşme olmadan küreselleşmenin de olmayacağı bilinen bir gerçektir

Dün kominizme hayır. Bugün Amerikanizme, Avrupa Birliğine, küreselleşmeye evet demek çifte standarttır. Milliyetçilİk-ulusçuluk, **muhafazakarlık sadece kominizme karşı olmak değildir. Türk Tarihine, Türk** Kültürüne, **milli olan değerlere, kısaca milli devlete sahip çıkmaktır.**

Şimdi düşünelim; küreselleşme adına, Avrupa Birliği'ne **girme uğruna;**

Köylülerin **toprağının bir başkası tarafından satın** alınıp kendi **topraklarında boğaz tokluğuna maraba olarak çalıştırılmasını ister misiniz?**

Terzilerin dükkanının bir başkası tarafından satın alınıp kendi dükkanlarında usta olarak çalışmasını ister misiniz?

Taksi veya **minibüs sahibi şoför esnafının araçlarının bir başkası tarafından satın alınıp kendi taksisinde, minibüsünde şoför olarak çalışmasını İster misiniz?**

Ev sahiplerinin dairesinin bîr başkası tarafından satın alınıp kendi evinde kirada oturmasını ister misiniz?

Girişimcilerin, atölyelerinin fabrikalarının bir başkası tarafından satın alınıp kendi tesislerinde usta veya yönetici olarak **çalışmasını ister misiniz?**

Turistik **tesis sahiplerinin tesislerinin bir başkası tarafından satın alınıp kendi tesislerinde hizmetli, otel müdürü olarak çalışmasını ister misiniz?**

Eğer **yukarıdaki soruların cevabı hayır ise, kamu mal-**

larının küreselleşme uğruna, Avrupa Birliği sevdası uğruna elden çıkarılmasına, yabancıların eline geçmesine hayır denilmesini gerektirmez mi?

Yabancılar gelecek özelleştirme adı altında kamu mallarını satın alacak, bizde istihdam sağlanıyor safsatası ile bu tesislerde çalışacağız. Bu görüş kabul edilemez. Çünkü, sömürgeciliği kabuletmek anlamını taşımaktadır.

Ekonomik faaliyetlerinin parasal destekçisi bankalardır. Günümüzde ister kamu olsun, ister özel olsun bankalar yabancılar tarafından satın alınmaktadır. Satın alınması için sırada beklenilmektedir. Bu uygulama küreselleşmenin gereği Avrupa Birliği'ne girmemiz için iyi olur gibi milli menfaatlerimizle bağdaşmayan görüşlerle desteklenmektedir. Türk bankalarının yabancıların eline geçmesi demek, banka mevduatlarının kontrolünde yabancıların eline geçmesi demektir.

Böyle bir durumun ekonomik sonucunun yanında ne gibi siyasi sonuçlara da sebep olacağının çok iyi düşünülmesi gerekmez mî?

Hafızamı yokladığımda özelleştirme yanlılarının çıkış noktası devlet niçin et üretsin? Devlet niçin süt üretsin? Devlet niçin çiftlik İşletsin? Devlet niçin bakkallık yapsın? Gibi masum sorular idi. Bir taraftan bu masum sorular sorulur iken diğer taraftan da devletin asli görevi olan eğitim, sağlık, konularına daha fazla kaynak ayırsın. Bu hizmetleri daha iyi yürütsün deniliyordu.

Bugün ise devlet yavaş yavaş ve hissettirilmeden eğitim ve sağlık hizmetlerinden de çekilmektedir. Eğitim ve sağlık sektörü paralı ve pahalı hale getirilmiştir. Niçin?

30 milyon nüfusumuz fakirlik sınırı altında yaşamaktadır. Bu insanlarımız eğitim ve sağlık hizmetlerini nerede ve nasıl temin edeceklerdir?

1923-2002 Yıllan Arasında Cari Fiyatlarla Kişi Başına Milli Gelir, Milli Gelir Miktarları ile Dolar Fiyatları'[26]'

Yıl	Dolar	GSMH (Milyon TL)	Kişi Başına GSMH (Dolar)
1923	167	952.6	45.3
1924	1.93	1 203.8	562
1925	1 87	1.525.6	697
1926	1.93	1.650.5	73.9
1927	1.96	1 471.2	64.6
1928	1 97	1 6325	59.4
1929	2-07	2 073.1	739
1930 I	2.12	1 5805	55.2
1931 J	211	1 391 6	47.6
1932	2 11	1.171 2	392
1933	166	1 141 4	447
1934	1 26	1 216.1	46.6
1935	1 26	1.310.0	49.2
1936	1 26	1.695.0	62.5
1937	1.26	1.806.5	65.5
1938	1 26	1.895.7	88.4
1939	1.28	2.063.1	906
1940	1.38	24034	1038
1941	1.35	2.992.3	1278
1942	1.31	61959	261 8
1943	1.31	9231 7	3860
1944	1.31	6.684.7	276.5 ,
1945	1.30	5.469.8	223.9
1946	1.88	6.857.6	191.0
- 1947	2.80	7.542.6	137.3
1948	280	9.492.9	170.2
1949	2-80	9.054.4	158.8
1950	2.80	9.694.2	166.4
1951	2.80	11.644.3	194.4
1952	2.80	13.389.3	217.8
1953	2.80	15.607.4	2470
1954	280	15.9145	2449
1955	2.80	19.1174	2862
1956	2.80	22047.0	3221
1957	280	29.309.9	4145
1958	280	34.999.9	481 1
1959	2.80	43.670.0	5834
1960	9.00	46 664 3	3586

1961	900	49.535 5	194 1
1962	9.00	57 592.7	2202
1963	900	66 801 4	2492
1964	900	71.312.8	2584
1965	9.00	76 726 3	271 3
1966	900	91 4190	3153
1967	9.00	101 480.6	341 3
1968	900	1638927	5374
1969	900	183.3562	5863
1970	14.85	207 814 8	5388
1971	1400	261 072 6	4762
1972	1400	314.1396	591 6
1973	1400	399 088.6	734 1
1974	1385	537 677 6	9797
1975	15.00	690.900 8	1 1840
1976	1650	868 065.8	1.312 1
1977	19.25	1.108.2707	1 466.8
1978	25.00	1 645.968.5	1 5673
1979	35.00	2 876 522 9	1.8768
1980	8925	5.303 010.2	1 5390
1981	132.30	8 022 745.3	1 570.1
1982	18490	10.611 8592	1 3753
1983	280.00	13.933.008 1	1 2638
1984	442.00	22 167739.9	1 204.4
1985	57400	353503184	1 .329.7
1986	•755.90 <	51.184.7593	1 461 6
1987	1.018.35	75.019388.0	1.6358
1988	1 812:02'	129.1751037	1 684.1
1989	2.3,11.37	230.369.937.1	1 9592
1990	2.927 13	397.1775474	2 682.4
1991	5 074.83	634.392841.1	2.620 5
1992	8.555.85	* 1 103604.9089	2707,5 ,
1993	14456.00	1.9973225794	3 004.1
1994	38.41800	3.887.902.916.5	•2.1841
199,5	59.501.00	7.854887167.0	2759 1
1996	1 07 505 00	14978067.2830	29284
1997	204 750.00	29 393 262.147 0	3-079 1
1998	312.72000	53.518331 580.0	32250
1999	540.098 00	78 282.967 000 0	30046
2000	671.765.00	125.596 128.8000	3,046 2
2001	1 439.567.00	179.480077700.0	2,1600
2002	1.681 86700	274 802.000.000 0	25630

Bu tablo bize neyi göstermektedir?

1.M. Kemal Atatürk döneminde savaşlardan yeni çıktığımız dönemde kişi başına milli gelirimiz %95 oranında artarak 45.3 dolardan 88.4 dolara çıkmıştır.

2.1938-1950 yılları arasında 6 yıllık bir dünya savaşını da yaşamış olmamıza rağmen, kişi başına milli gelirimiz %Ş9 oranında artarak 88.4 dolardan 166.4 dolara çıkmıştır.

3.1950-1960 yılları arasında **kişi** başına **milli** gelirimiz %116 oranında artarak 166.4 dolardan 358.6 dolara çıkmıştır.

4.1960-1970 yıllan arasında kişi **başına** milli gelirimiz %50 oranında artarak. 358.6 dolardan 538.8 dolara çıkmıştır. (1964-1970 arası %108 oranında artmıştır.)

5,1970-1980 yılları arasında kişi başına milli gelirimiz %186 oranında artarak 538.8 dolardan **1539** dolara çıkmıştır.

6.1980-1990 yılları arasında kişi başına milli gelirimiz %74 oranında artarak 1539 dolardan 2.682 dolara çıkmıştır,

7.1990-2000 yılları arasında kişi başına milli gelirimiz %12,2 artarak 2.682 dolardan 3004 dolara **çıkmıştır.**

ö.TurKiye 1923-1960 yılları arasında dış borç almadan, iç borç almadan kişi başına milli gelirini *önemli* oranda artırmıştır.

S.Türkiye iddia edildiği gibi 1980'li yıllardan itibaren büyük bir zenginlik kazanmamıştır. İç borç alınmıştır, dış borç alınmıştır. Ancak; 1981-1991 yılları arasında kişi başına milli gelirimiz ancak %66.8 oranında artırılabîlmiştir.

1 Ö.Türkiye'de özelleştirmenin, piyasa denetimi sağlanmadan uygulanan serbest piyasa ekonomisinin savunulduğu,

iç ve dış borçlanmanın had safhaya ulaşıldığı ve gümrük birliği anlaşması İmzalandığı 1980-2001 yılları arasında milli gelir 21 yılda sadece %40.3 oranında artırılabilmiştir.

Cumhuriyetin ilk 21 yılında kişi başına milli gelirimiz ise %510 oranında artmıştır. 1980-2001 yıllan arasında **1923-1944 yılları arasındaki gelişmeyi sağlamış** olsa **idik 2001 yılında kişi başına milli gelirimiz 9.388 dolar mertebesinde olacaktı.**

Türkiye milli devlet felsefesinden, sosyal deviet olmak ilkesinden uzaklaştıkça, özelleştirme yapıldıkça gelişme hızı giderek yavaşlamakta ve durgunluğa girmektedir. IstaıistiKi verilerin gösterdiği sonuç budur. Devlet gelirleri borç ödemek için ayrıldığından yatırım yapılamamaktadır.

İşte bu sebeple son yıllarda Türkiye'yi yöneten iktidarlar IMF'den borç alabilmek için IMF'nin her istediğini yerine getirmişlerdir ve yerine getirmeye devam edeceklerini beyan etmektedirler. ABD ve Avrupa Biriiği'nden hibe veya kredi alabilmek için ABD ve Avrupa Birliği'nin her dediğine evet der hale gelmişlerdir.

IMF

IMF

Daha önce belirtildiği gibi Osmanlı Devletinde devletin gelirleri giderlerini karşılayamadığı için 1854-1874 yılları arasında 15 kez borç almıştır. 1876 yılında vadesi gelen borç taksitleri ödeyememe durumuyla karşılaşmıştır. 1881 yılında da alınan borçların ödenebilmesinin temini için devletin vergi denetimini kontrol etmek için Duyun-ı Umumiye (Gene! Borçlar) İdaresi kurulmuştur. Vadesi gelen borç taksitleri yine vaktinde ödenememiştir. 1886-1908 yılları arasında yeniden 14 kez borçlanmıştır. Osmanlı Devleti tarafından alınan borçların son taksidi Türkiye Cumhuriyeti tarafından 1954 yılında ödenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti bir taraftan Osmanlı Devleti'nİn borçlarından kendi hissesine düşen payı kabul edip ödemiştir. Yabancı kişi ve kuruluşlara verilen ayrıcalıklı ticaret yapma hakkını yani kapitülasyonları kaldırmıştır. Diğer taraftanda kendi kaynaklan İle sanayileşme hareketine başlamıştır. Ancak, yanlış politikalar sonucu 1961 yılından başlamak üzere 2001 yılına kadar 18 kez IMF ile mutabakat zabıtları imzalamıştır. Borç almıştır. IMF ile görüşme yapan, IMF'ye müracaat eden IMF'den borç alan hiçbir iktidar bu konuda Türk Miileti'nin görüşünü almamıştır. Türk Milletini borçîandırmıştır.

Millet yöneticilerine, iktidarlarına bizleri yönetmesi için yetki vermiştir. Kendisini borçlandırmak için yetki vermemiştir. Kendisini borçlandırmak için yetki vermemektedir.

i M F İle Yapılan Borç Anlaşmaları'[27]'

x Milyon SDR

	Anfaşmanın Kabul tarihi	Anlaşmanın Sona erme (veya) iptal tarihi	Kabul edilen miktar	Çekilen miktar
1.	1Ocak 1961	31 Aralık 1961	37,50	16.00
2.	30 Mart 1962	31 Aralık 1962	31.00	15.00
3.	15 Şubat 1963	31 Aralık 1963	21.50	26,50
4.	15 Şubat 1964	31 Aralık 1964	21.50	19.00
5.	1 Şubat 1965	31 Aralık 1965	21.50	-
6	1 Şubat 1966	31 Aralık 1966	21.50	21.50
7.	15 Şubat 1967	31 Aralık 1967	27.00	27.00
8.	1 Nisan 1968	31 Aralık 1968	27.00	27.00
9.	1 Temmuz 1969	31 Aralık 1970	27.00	10.00
10.	17 Ağustos 1970	31 Aralık 1971	90.00	90.00
11	24 Nisan 1978	19 Temmuz 1979	300.00	90.00
12.	29 Haziran 1979	17 Haziran 1980	250.00	230.00
13.	18 Haziran 1980	17 Haziran 1983	1.250.00	1.250.00
14.	24 Haziran 1983	3 Nisan T984	225.00	52.25
15.	4 Nisan 1984	3 Nisan 1985	225.00	112.50
16.	8 Temmuz 1994	• 26 Eylül 1995	610.50	460.50
17.	22 Aralık 1999	4 Şubat 2002	2.892.00	1.773.80 -
	22 Aralık 2000		5.784.00	5,784.00
	15May/s20Q1		6.362.40	4.181.20
18.	4 Şubat 2002	31 Aralık 2004	12.821.20	8.194.00

SDR= Özel çekme hakkı 1 SDR= 1.32 ABD Doları

IMF ile yapılan borç anlaşmalarına baktığımızda bir anlaşmanın bitiş tarihinden nerede ise hemen sonra bir yenisi imzalanmıştır. Bu anlaşmaların sebebi ise Türk ekonomisinin krize girmesidir. Devletin giderleri devamlı olarak gelirlerinden fazla olduğu, ülkenin dış ülkelerden aldığı mal ve

hizmetlere ödediği döviz sattığı mal ve hizmetlerden kazandığı dövizden fazla olduğu için krize girmiştir. Türkiye yerli üretimini korumadığı için ekonomik krize girmiştir. **Ekonomi krize girmiştir borç alınmıştır, krizden çıkmak için istikrar programları yapılmıştır, ama Türk ekonomisi bir türlü rayına girmemiştir. Ya yapılan istikrar programları yanlıştır, ya da yapılan istikrar programlarına uyulmamıştır. Ya bu programları uygulayanlarda bir problem vardır. Ya da kamu kaynakları herhangi bir şekilde yok edilmektedir. Acaba hangisidir?**

Osmanlı Devleti'nin 44 yılda 29 kez içte Galata bankerlerinden, dışta Avrupa bankalarından borç alması ile Türkiye Cumhuriyeti'nin 41 yılda IMF'den 18 kez borç alıp mutabakat zabıtlarını imzalaması, içte bankalar vasıtasıyla aylık borçlanmaya gitmesi arasında fark var mıdır? Yoktur.

Hatırlayalım ve açık konuşalım. Osmanlı Devleti'de aldığı borçların vadesi gelen taksitlerini ödeyebilmek için 1881 yılında Dûyun-u Umumiye (Genel Borçlar) İdaresini kurmuştur. Devletin vergi gelirlerini borç ödemek için ayırmış, kalan vergi gelirlerini de devlet hazinesine aktarmak istemiştir. Ancak, yapılan bu programda başarılı olamamış ve 1886 yılından itibaren yeniden borçlanmaya başlamıştır. Çünkü devletin vergi gelirleri borç taksitlerini ödeyememiştir.

Bugün için devletimiz de hemen hemen aynı durumdadır.

Osmanlı Devleti'nin 1874-1875 yılı bütçesinde gelir 17 milyon lira, aynı yıl ödenmesi gereken dış borç miktarı ise 13 milyon liradır. Gelirin %76,4'ü borç için ayrılmış
jdj.C28,

Türkiye'nin 2003 yılı gelir tahmini 96,4 katrilyon TL.'sı, ödemesi gereken borç faizi ise 66,4 katrilyon TL.sidir. Gelirin %68,9'u borç faizine ayrılmıştır.

Devletimiz köklü, gerçekçi ve tutarlı yeni bir politika benimsemediği, uygulamadığı taktirde yeniden daha büyük bir krize girebilir ve çok büyük dış borçlanmaya ihtiyaç duyabilir. Bu ihtimal asla gözardı edilemez. Zira, Türkiye vadesi gelen borç taksitlerini ödeyebilmek için sürekli olarak iç borçlanmaya gitmektedir. Vadesi gelen iç ve dış borçların ödenmesine rağmen iç ve dış borç miktarı da sürekli artmaktadır. Yıllık devlet geliri, yıllık ödenmesi gereken borç miktarını karşılamamaktadır. Bu böyle devam edemez. Konu devlet güvenliği sorunu haline gelmiştir.

Alınan borçlar, Türkiye'de sermaye birikimi sağlayamadığı gibi, Türkiye'de milli sermayenin azalmasına, boğulmasına sebep olmuştur.

Türkiye'nin borçlarını nasıl ödeyeceğini gösteren bir çalışma programını ben duymadım, görmedim. Bu konuda hazırlanmış bir program olduğunu bilen, gören, duyan var ise topluma açıklamalıdır.

İtiraf edelim IMF hiçbir ülkeye zorla girmez. İstek üzerine gelir. Bu hususun siyasiler tarafından istismar edilmemesi için herkes tarafından bilinmesi gerekir.

Gerçek şudur. IMF'ye müracaat eden ülkelerin iktidarları "ben ekonomik krize düştüm, bana kredi ver, uluslararası piyasalarda bana destek ver." Demektedir. IMF'de verdiği krediyi garantiye almak için krediyi alan ülkeye kendi şartlarını kabul ettirmektedir. IMF konusunun açıklanması bu kadar basittir. Borç alırsan emir alırsın.

Çünkü IMF üye ülkelerin ekonomilerini gözlemekte, incelemekte ödenmesi gereken uluslararası borçların ödenebilmesini ön plana çıkaran programlar yapmaktadır.

Bu husus bilindiğine göre, bugüne kadar ülkemiz iyi yönetilememiştir. Devletimiz sürekli olarak bütçe ve dış

ticaret açığı vermiştir. Açıklar borçla kapatılmıştır. Ayrıca geçmişte imzalanan 18 IMF programlarının bazılarından herhangi bir gerekçe iie vazgeçilmiş ve programlar da başarılı olamamıştır. IMF'de fırsat kollamış bugün olduğu gibi ülkemizin ümüğüne basmıştır.

Bu noktada şu sorunun cevabı bulunmalıdır.

Burada suçlu olan IMF'mi, yoksa geçmişte Türkiye'yi yöneten siyasi kadrolar mıdır?

Bence Türk Milleti'nin fertleri bu konuda IMF'yi değil, önce Türkiye'yi iyi yönetemedikleri ve sürekli olarak IMF'ye muhtaç ettikleri için siyasi İktidarları ayıpiamalıdır, suçlamalıdır. Çünkü nurlu ufuklar nutukları atarak iktidara gelmişlerdir. Yerli kaynakları ve aldıkları yetkiyi ekonominin kurallarına göre kullanmamışlardır ve Türkiye'yi IMF'ye muhtaç etmişlerdir. Bugün uygulanan IMF programları Türkiye'nin ekonomisinin güçlendirilmesi programı değil, borç ödeme programıdır.

Türkiye'de akaryakıtın, doğalgazm, elektriğin birim fiyatlarının dolaylı vergilerinin yüksek olmasının sebebi de budur.

Türkiye'de IMF'nin isteği ile 15 günde 15 kanun çıkarılmasının sebebi de budur.

İMF ile borç alma ve borç ödeme programı imzalayıp daha sonra da IMF'yi tenkit etmek bilime ve gerçeklere uygun bir davranış değildir. İnandırıcı değildir. IMF'den borç alan siyasilerin yaptığı ise budur.

IMF'yi ve IMF programını tenkit eden siyasetçilerimiz:

Madem tenkit edecektiniz, niçin IMF ile program yaptınız, borç aldınız ve bu borç programlarını imzaladınız?

Daha önce IMF ile borç anlaşmaları imzalanır iken niçin ses çıkarmadınız? Bu borçların ileriki yıllarda Türkiye'yi sıkıntıya sokacağını niçin söylemediniz? Halkı aydınlatmadınız?

Devlette devamlılık esastır. Hiçbir kişi veya kuruluş geçmiş iktidarların imzaladığı belgeleri inkar etmek, yok

saymak, görmemezlikten gelmek hakkına ve yetkisine sahip değildir.

IMF ile oturulup yapılan mutabakat zabıtları yeniden gözden geçirilmelidir. Bu hususun yerine getirilmesi şarttır. Ancak; var olanları yok saymak mümkün değildir.

Borç ödeme programı uygulayan Türkiye yatırım yapamamaktadır. Devletin yıllık gelirleri, yıllık borç taksidi ve faizini ancak ödeyebilmektedir. Bu sebeple de Türkiye'nin ekonomik gelişmesi yabancı sermayeye bağlanmıştır.

Dünyada ekonomik gelişmesini kendi kaynaklarına, kendi gücüne güvenmeden sadece yabancı sermayeye bağlayarak kalkınan bir ülke var mıdır?

Dünyada IMF programlarını uygulayarak kalkınan bir ülke var mıdır?

Yoktur. Çünkü IMF programlan üretimi, milli geliri artırıcı, sosyal adaleti sağlayıcı programlar değildir. Borç batağına sapianmtş üye ülkelere sunulan borç ödeme programıdır.

Gelişmekte olan ülkelerin 1994 yılında toplam 1.867 milyar dolar olan dış borçları 1999 yılında beş yılda %31 oranında artarak 2.450 milyar dolara ulaşmıştır.[129]

Türkiye'yi gerçekten seven iktidarların ilk yapacağı iş "ben ülkeyi bir daha iç borçlanmaya ve IMF'ye muhtaç olmadan yerli kaynaklarla nasıl yönetirim". Hemen ardından da "IMF'ye olan borçlarımı en rahat şekilde nasıl öderim" diye düşünmek ve bu düşünceye göre program yapmaktır.

IMF programlarına sadık kalınacağını açıklamak Türkiye'nin gelişmesini ve büyümesini sağlayamaz. Gelecekte yeni borçlanmaların sebebi olabilir.

AVRUPA BİRLİĞİ

AVRUPA BİRLİĞİ

Bugün ülkemizde siyasetin, ekonominin tartışılmasında IMF yanında ikinci konu Avrupa Birliği konusudur. O halde;

Avrupa Birliği'nin temeli nedir?

Roma İmparatorluğunun 395 tarihinde ikiye ayrılmasından sonra Avrupalı krallar Roma Imparatorluğu'nun yeniden canlandırılması için tekbir Avrupa devleti için çalışmışlardır. Şarlman ilk defa Avrupa da Hıristiyan halkın yaşadığı topraklarda 800 tarihinde Papa'dan taç giyerek Kutsal Roma Germen İmparatorluğu'nu kurmuştur. İmparator Napoleon yine tek bir Avrupa devleti için savaşmış, 1811 yılında doğan oğluna Roma İmparatoru unvanını vermiştir. Tekbir Avrupa devleti düşüncesi yeni bir düşünce değildir.

Büyük coğrafi keşifler ve sanayi devrimi sonucu Avrupalı devletler dünyanın değişik bölgelerinde siyasi ve ekonomik üstünlüklerini kabul ettirdikleri sömürge ve yarı sömürge ülkelere sahip oldular. Avrupa dışında daha fazla sömürge bölgelerine sahip olmak, Avrupa içinde de aralarında Alman-İngiliz, Alman-Fransız üstünlük sağlamak isteği kendi aralarında I nci ve II nci Dünya Savaşlarının çıkmasına sebep olmuştur. Avrupalıların kendi aralarında yaptıkları II. Dünya Savaşı sonrası kendi topraklarının dışında mülk edindikleri idare ettikleri, iktisadi veya siyasi menfaat sağladıkları sömürge ülkelerin bağımsızlık savaşı yapmaları ve bağımsızlıklarını kazanmalarını sağlamıştır.

Sonuçta Avrupalflar kendi aralarında savaşmanın yarar değil zarar getirdiğini görmüşlerdir. Savaşla değil barışla

demokratik ortamda, II. Dünya savaşının galiplerinin ve mağluplarının birlikte, içinde bulunacakları bir kuruluşa ihtiyaç duymuşlardır. Avrupa Birtiğfnin kuoıluş felsefesi budur.

Papa'nın ruhani liderliği altında bulunan Avrupalı ülkeler için tutarlı, gerçekçi ve sürekli olabileceği veya olmayacağı belli olmayan, Türk Devleti'ni doğrudan ilgilendirmeyen bu birlik yapılan propaganda taarruzları sonucu Türk siyasetinin ve Türk kamuoyunun birinci sırasını almıştır. Böyle olması da normaldir. Zira konu Türk Devletİ'nİn ve Türk Milleti'nin geleceği konusudur. Acaba nasıl bir gelecek? Bu sorunun cevabı Papa II. John Paul'ün "Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Amerika ve Afrika, üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hıristiyanlaştıralım. Asya'yı Hıristiyan [aştırman ı n yolu Türkiye'den geçmektedir." düşüncesinde gizlidir.'[301]

Avrupa birliği tartışılmaz bir tabu mudur? Olmaması gerekir.

Avrupa Birliği'ne karşı olmak vatan hainliği midir? Asla değildir.

Avrupa Birliği'ni körü körüne savunmak vatanseverlik midir? Asla değildir.

Bir konu hakkında doğru karar verebilmek öncelikle konu hakkında doğru bilgi sahibi olmakla mümkündür. Türk Milleti Avrupa Birliği konusunda doğru ve yeterince bilgilendirilmemiştir. Yapılan anlaşmaların tamamı da toplum bilgilendirilmeden, toplumda tartışılmadan imzalanmıştır. Diğer taraftan demokratikleşmeden bahsedilmiştir. Vatandaşımız Avrupa Birliği konusunda bilgi sahibi olma-

masının yanında yanlış bilgilerle yönlendirilmektedir. Bu yönlendirmeler sonucunda iş araytp bulamayanlar Türkiye Avrupa Birliği'ne girsin bende Avrupalı gibi her ay işsizlik sigortası aiayım diye beklemektedirler. Türkiye Avrupa Birliği'ne girsin ben de gidip Avrupa'da çalışayım diye beklemektedirler. Vatandaşlarımızın beyinleri yıkanmıştır. Çünkü;

Görsel basında gördüm, duydum yazılı basında okudum. Yıllarca Türkiye'yi yönetenler Avrupa Birliği yanlıları "Avrupa Birliği'ne girince Türkiye demokratikleşecek, istihdam sorununu çözecek" demişlerdir, demektedirler.

Yıllarca Türkiye'yi yönetenler Türkiye'yi demokratikleştiremediler. Türkiye'nin istihdam sorununu çözemediler. Türkiye'yi yönetenler bu hususu itiraf etmişlerdir. Biz **Türkiye'de demokratikleşmeyi sağlayamadık, Türkiye'nin istihdam sorununu çözemedik demektedirler. Çözemedikleri sorunun çözümünü Avrupa Birliği'ne havale etmektedirler. Gerçek, tek gerçek budur. Türkiye'nin demokratikleşmesinin iç dinamikler tarafından değil, dış dinamikler tarafından gerçekleştirmesin] istediler, istiyorlar. Dış dinamiklerin etkisi ile gümrükleri kaldırdılar. Avrupa Birliği'ne 68 milyon nüfuslu bîr pazar sundular.**

Diğer taraftan istihdam sorunu Avrupa Birliği'ne girildiğinde çözülecektir iddiasının doğru olabilmesi için AB üyesi ülkelerde işsizlik sorunu olmaması gerekir.

Halen Avrupa Birliği üyesi 15 ülkenin, hangisi işsizlik sorununu çözmüştür? Bu sorunun cevabını aşağıdaki çizelgede görüyoruz;'[111]

1999 Yılı Verilerine Göre AB Ülkelerinde İşsizlik Oranlan (%)

Ülke	%İşsizlik Oranı
Afmanya	8.30
Avusturya	5.20
Belçika	9.00
Danimarka	5.20
Fillandİya	10.20
Fransa	11.10
Hollanda	3.20
İngiltere	6.00
İrlanda	5.60
ispanya	15.90
İsveç	5.60
İtalya	11.50
Lüksemburg	2.90
Portekiz	4.50
Yunanistan	12.00
Türkiye	7.65

İddia edildiği gibi Avrupa Birliği üyeliği Türkiye'nin **işsizlik** meselesini çözemez. Çünkü mevcut AB ülkeleri dahi **işsizlik** sorununu çözememiş ki Türkiye'nin işsizlik meselesini çözsün. Diğer bir husus yine 1999 yılında İşsizlik oranı Avrupa Birliği üyesi olmayan Norveç'te %3.2 ve İsviçre'de 2.7'dir. O halde:

Türkiye Avrupa Birliği'ne girince işsizlik meselesi niçin ve nasıl çözülecektir?

Bilindiği gibi Avrupa Birliği'nin temeli 1951 yılında kurulan Avrupa Kömür ve Çelik Birliği ve 1957 yılında Roma Anlaşması ile kurulan Avrupa Ekonomik Topluluğu'dur.

Türkiye bu kuruluşa girmek için 1959 yılında müracaat etmiştir.

Burada hemen ilave etmek gerekir. Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluiuğu'na girmek için müracaat etmeden önce **"ABD Büyükelçisi davet edilip Türkiye'nin başvurusunda VVashington'un tepkisinin ne olacağı soruldu. Üç gün sonra cevap geldi. Washington ilke olarak Türkiye'nin Batı Avrupa ile ilişkilerini güçlendirilmesinden memnun olur. İtirazı yoktur[132]' cevabını almıştır.**

Türkiye AET'ye girmek için müracaat etmeden önce niçin ABD'nin muvafakatini almak zaruretini hissetmiştir?

Türkiye ile AET arasındaki görüşmeler dört yıl sürmüş ve 1963 yılında Ankara Anlaşmasını imzalamış ve anlaşma 1 Aralık 1964 tarihinde yürürlüğe girmiştir. İçinde bulunulan soğuk savaş dönemi şartları gereği Türkiye aynı NATO'ya alındığı gibi Avrupa Ekonomik topluluğu yanına alınmıştır.

Burada Türkiye'nin NATO'ya girişini sorgulamıyorum. Dünyada teröre karşı savaş açan batının ve NATO'nun Türkiye 15 yıl bölücü terör ile uğraşırken, Türkiye'ye yardımcı olmadığını hatırlatıyorum.

AET'nin (Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun) nihai hedefi Avrupa'da siyasal bütünlüğün sağlanmasıdır. Bu hedefe varmak için üye ülkelerin arasında öngörülen ekonomik dengeyi sağlamaktır. Bu ayarı sağlamak için üye ülkeler arasında malların hizmetlerin, sermayenin ve emeğin serbestçe dolaştığı bir ortak pazar ve gümrük birliği kurulması öngörülmüştür.

Ortaklık anlaşmasının 2 nci maddesi*[331] **"anlaşmanın amacı, Türkiye ekonomisinin hızlandırılmış kalkınmasını ve Türk halkının istihdam seviyesinin ve yaşama şartlarının yükseltilmesini sağlama gereğini tümü ile**

g ozon ünde bulundurarak, taraflar arasındaki ticarî, ekonomik ilişkileri aralıksız dengeli olarak güçlendirmeyi teşvik etmektir." Şeklinde açıklanmıştır

Anlaşmanın ilkeleri ise giriş bölümünde sıralanmaktadır.

Hızlandırılmış bir ekonomik kalkınma ve uyumlu bir biçimde ticaretin artırılması ile Türk ekonomisi ve topluluk üyesi devletler ekonomileri arasındaki açığı kapatmak,

Türk halkr ile AET üyesi ülke vatandaşları arasında sıkı bağlar kurmak.

Türk halkının yaşam seviyesinin yükseltilmesi çabasına destek vermek suretiyle Türkiye'nin İleride Topluluğa tam üye olmasını kolaylaştırmak.

Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmek için imzaladığı ortaklık anlaşmasının amaç ve ilkelerinin yerine getirilemediği görülmektedir.

1963 yılında anlaşmayı imzalayan, anlaşma ile ilgili çalışmaları bugüne kadar yürüten, bugün de kayıtsız şartsız Avrupa Birliği yanında olan siyasi görüş sahipleri aşağıdaki soruları cevaplandırmaları gerekir. Her Türk'ün kayıtsız şartsız Avrupa Birliği'ni savunanlara bu sorulan sormaları gerekir.

Bugüne kadar Türkiye ekonomisi niçin hızlandırılarak kalkındırılmamıştır?

Türk halkının istihdam seviyesi ve yaşama şartları niçin yükseltilmemiştir?

Türk ekonomisi île Topluluk üyesi devletler ekonomileri arasındaki açık niçin kapatılmamıştır?

Ankara anlaşmasının üzerinden 38 yıl geçmesine rağmen anlaşmanın amaç ve ilkeleri niçin yerine getirilmemiştir?

Ekonomik göstergeleri bugüne göre çok daha iyi verilere sahip olduğu dönemde ekonomik dengelerini yerine oturtamayan Türkiye bu kriz döneminde Avrupa Birliği'ne girerek ekonomisini nasıl düzeltecektir?

68 milyon nüfuslu Türkiye'nin, 370 nüfuslu Avrupa BirJjği'ne girip milli gelirini artırması demek, işsizlik meselesi-

ni çözecek demek ne anlama gelir? 370 milyonluk Avrupa Birliği üyesi devletlerinde milli gelirin düşmesi demektir. Avrupa Birliği üyesi devletlerinde var olan işsizliğin daha da artması demektir. Avrupa Birliği bu hususları bilmiyor mu?

Bildiği için 1986 yılından itibaren Türk işçilerinin Avrupa'da serbest dolaşım şartını ortadan kaldırmıştır.

Bugün Avrupa Birliği, Türkiye'ye siz 1963 yılında imzaladığınız anlaşmanın gereğini yerine getirmediniz, anlaşmanın amaç ve ilkelerini yerine getirmediniz, biz de sizi aramıza almıyoruz derse Türkiye ne yapabilir?

Bir şey yapamaz. Ancak; Avrupa Birliği, Türkiye'yi tek taraflı Gümrük Birliği Anlaşması ile kendisine bağlamıştır. Türkiye'yi ekonomik krizden kurtarmak gibi, Türkiye'de işsizlik meselesini çözmek gibi gayesi de olamaz. Üç şey isteyeceklerdir.

Birincisi; Türkiye'ye özelleştirme yaptırarak Türkiye'nin ekonomisine el koymak isteyeceklerdir.

İkincisi demokratikleşme adı altında Türkiye'de yeni azınlıklar ortaya çıkarmak ve Türk Birliği'nin ve devletinin gözbebeği ordumuzu hedef alacaklardır.

Üçüncüsü, Türkiye Cumhuriyeti mahkemelerinin kararlarını tanımayarak, Türk hukuk sistemini sonuçta Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nı geçersiz kılınmasını isteyeceklerdir. Türkiye'den siyasi taleplerde bulunarak Lozan Antlaşması'nm öcünü almak. Milli devleti tasfiye ettirmek isteyeceklerdir.

Ankara anlaşmasına göre Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'na tam üyeliği;

5 yıl sürecek bir hazırlık dönemi (10 yıla kadar uzatılabilecek)^ yıl sürecek bir geçiş dönemi (22 yıla kadar uzatılabİlecek)Tam üyeliğinin şartlarının müzakere edilebileceği son dönem olmak üzere 3 aşamalı bir süreçte gerçekleşecek idi.

Ankara anlaşmasına göre geçiş dönemi sonu 1974 yılı olmasına rağmen 1970 yılında katma protokol metinleri kabul edilmiştir. 1 Ocak 1973 tarihinde katma protokol yürürlüğe

girmiştir. Hazırlık dönemi bitmiştir. Geçiş dönemi başlamıştır. Hazırlık döneminin kısa tutulmasında Türk Milleti'nin **"onlar ortak biz pazar"** fikri etrafında toplumsal tepki koymasının sebep olduğu kanaati vardır.

Ankara anlaşmasının ayrılmaz parçası olan katma protokolün kapsamı Türkiye ile Topluluk arasında malların, işgücünün, hizmetlerin, sermayenin, serbest dolaşımını, ekonomik politikalarının yaklaştın iması hususlarını kapsamaktadır. Ancak;

"1983-1995 döneminde AB ise birçok taahhüdünü yerine getirmemiştir. Şöyle ki, a) IV. Mali protokolü işletmemiştir. b) 1986 işgücü serbest dolaşım şartını ortadan kaldırmıştır, c) tekstilde Türk ürünlerine karşı kota sistemini sürdürmüştür, d) Türk ihracatına karşı, özellikle son yıllarda anti damping uygulamalarını yaparak, Türk ihracatının zarar görmesine neden olmuştur".[34]

Türkiye ile Avrupa Birliği arasında yapılan mali protokollar

Protokoller	Süresi	mEuro
1. Mali Protokol	1964-1966	175
II. Mali Protokol	1973-1977	220
Tamamlayıcı Protokol	1973-1977	47
111. Mali Protokol	1977-1981	310
Öze! İşbirliği Fonu	1980-1982	75
IV. Mali Protokol	1982-1986	600
	Toplam	1,427
	Kullanılan	827

"Türkiye'nin sosya! ve ekonomik gelişmesini teşvik amacıyla 1964-1981 yıîları arasında üç ayrı Mali Protokol bir de Tamamlayıcı Protokol imzalanmıştır"[35]

IV'üncü Mali Protokol, Yunanistan'ın vetosu sebebi ile kullanılamamıştır.

1978 yılında Türkiye Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı süresince yükümlülüklerinin dondurulması ve aynı dönem 'cin yaklaşık 8 milyar dolarlık yardım yapılması talebinde bulunmuştur. Buna karşılık III. Mali Protokol'ün onay işlemleri tamamlanmıştır.[36]

"1982-1986 dönemini kapsayan ve toplam 600 milyon Euro'luk yardım öngören IV. Mali Protokol Yunanistan'nın vetosu nedeniyle kullanılamamıştır."[37] Gümrük Birliği sonrası (1996-2000) "Özel Eylem Programı, bütçe kaynaklarından öngörülen bu yardım 375 milyon Euro hibe, 750 milyon Euro krediden oluşmaktadır. Hibe ile ilgili olarak Komisyon tarafından hazırlanmış olan yönetmelik Yunanistanın vetosu nedeniyle yasalaşamamıştır. Aynı şekilde AYB (Türkiye'nin rekabet **gücünün iyileştirilmesi için) kredisi olarak öngörülen 750 milyon Euro, AYB Governörler Kurulu'nda Yunanistan Maliye Bakam'nın vetosu nedeniyle kabul edilmemiş ve uygulanmamıştır.[38]**

İşte, Türkiye'nin Avrupa Bİrliği'ne girmesini istediği iadia edilen Yunanistan'ın tavrı budur.

Diğer bir husus bugün, işgücünün serbest dolaşımını bir tarafa bırakınız. Avrupa Birliği ülkelerinde çalışan bölünmüş Türk aile fertlerinin birleşmesine bile zorluk çıkanlmaktadsr Bu nasıl ortaklık anlaşmasıdır? Pasaport sahibi Türk vatandaşları Avrupa Birliği ülkelerine gitmek için günlerce vize almak için elçilikler önünde kuyrukta bekletilmektedir Yeşil pasaport sahibi Türk Kamu Görevlileri Avrupa Birliği ülkelerinin gümrüklerinde sudan sebeplerle bekletilmektedirler. Yeşil pasaport sahibi olunsa dahi bazı ülkeler vize istemektedirler. Bu nasıl ortaklık anlaşmasıdır?

Türkiye Avrupa Birliği'ne girmeden önce 1973 yılında yürürlüğe giren katma protokole uyarak Avrupa Birliği,

Türkiye'ye karşı vecibelerini yerine getirmemesine rağmen 1995 yılında Serbest Ticaret Anlaşması imzalamıştır. Gümrük Birliği'ne girildiğinde Türkiye'de yapılan propaganda taarruzunu hatırlayalım. **Türk milleti hatırlamaktadır Törenlerle kutlanıldı, piyasalarda her türlü malın bol ve ucuz olarak bulunacağı, ihracatımızın artacağı, Türkiye'ye yabancı sermaye geleceği söylenilmiştir.**

1954 yılında Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu, Petrol Kanunu kabul edilmesine rağmen, beklenen miktarda yabancı sermaye gelmediği gibi, petrol üretimi de artmamıştır. Gümrük Birliği'ne girmekle de iddia edildiği gibi beklenen miktarda yabancı sermaye gelmemiştir. Gelmeyecektir. Gelecek olan yabancı sermaye de yerli tesisleri, yerli bankaları ve yerli sermayeyi yutmak için gelecektir.

Tarih, Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne girişinde yaşanan ve yaşatılan gösterinin bir benzerinin 1839 Tanzimat Fermanı ilanında da yaşandığını yazmaktadır. Tanzimat Fermanı Osmanlı'ya ne kadar yarar sağlamış İse Gümrük Birliğinin de Türkiye'ye o kadar yarar sağlayacağı bilinmekte idi.

1982 yılında, Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun Türkiye ile ilişkilerini dondurma kararını almasına, 1987 yılında tam üyelik için başvuruda bulunup 1989 yılında Avrupa Ekonomik topluluğu tarafından tam üyelik başvurusu kabul edilmemesine rağmen 1995 yılında Avrupa Birliğine girmeden niçin Gümrük Birliği Anlaşmasını imzalamıştır?

Gümrük Birliği anlaşması imzalanmasından sonra Türkiye'de sonuç ne olmuştur?

Uzmanların görüşüne göre Gümrük Birliği anlaşmasının sonucunda Türkiye'nin Avrupa ülkeleri ile yaptığı ticaretten zararlı çıkmış ve 77 milyar dolar ticaret açığı vermiştir.

Türkiye'nin, Avrupa Birliği ile yaptığı ticarette açık vermesi, bu açığın artması Türkiye'de üretimin azalması,

işsizliğin artması anlamım taşımaktadır. Yaşanan gerçek budur.

Türk ekonomisi Avrupa'dan ithal edilen mallara karşı rekabet edememiştir. Türk ekonomisi krize girmiştir. Cumhuriyet tarihinin en kapsamlı borçlanması 2001 yılında yapılmıştır.

Gümrük Birliği anlaşmasını yapanlarla, bu anlaşmayı savunanlar düşünmelidir. Avrupa Birliği'ne girmeden önce Gümrük Birliği anlaşması imzalayan başka bir ülke var mıdır?

Avrupa Parlamentosu Gümrük Birliği Protokolü'nün onaylanmasından 34 gün önce 9 Kasım 1995'te **"Gümrük Birliği Protokolü AB'ye büyük yararlar sağlayacaktır. Türkiye'ye ihracat artacaktır. Tekstil gibi AB'nin duyarlı olduğu sektörlerde AB'nin elinde gerekli önlemler vardır. Gümrük Birliği Protokolü bu olanağı AB'ye vermektedir.**

Gümrük Birliği'ne sokulmuş bir Türkiye ile Kıbrıs sorunu daha kolay çözülür" kararını almıştır.[1391]

Her konuda olduğu gibi, Türk Milleti'ne Gümrük Birliği konusunda da doğrular söylenmemiştir. Bir ülkenin, yabancı ülke mallarına karşı gümrüklerini kaldırması, yabancı kişi ve kuruluşlara ayrıcalıklı ticaret yapma hakkı tanımasının bilimsel adı kapitülasyon demek değil midir? Değil ise kapitülasyon tanımı nedir? Türkiye Cumhuriyeti Lozan'da kapitülasyonları niçin kaldırmıştır?

Türkiye Avrupa Birliği'ne tam üye olmadığı için dış ticaret konusunda gümrük oranlan konusunda, Avrupa Birliği dışırrda üçüncü ülkelerle yapacağı ticaret konusunda söz sahibi değildir. Avrupa Birliği'nin koyduğu kurallara uymak mecburiyetindedir.

Bağımsız bir ülke, bağımsız bir devlet dış ticaret politikalarını başka bir devletin belirlemesini nasıl kabul edebilir?

Türkiye 1995 yılında Avrupa Birliği İle Gümrük Birliği antlaşmasını imzalarken Avrupa Birliği ülkeleri arasında 1991 yılında imzalanıp 1 Kasım 1993 tarihinde yürürlüğe giren Maastrich ve 21-22 Haziran 1993'te Kopenhag zirvesinde karar alınan Kopenhag ölçütlerini dikkate almamıştır.

Maastrich ölçütleri Avrupa Birliği'ne üye devletlerin ekonomik ve parasal birliğe katılabilmesi için gerekli olan ekonomik şartları belirler.

Roma Antlaşması ile Avrupa Ekonomik Topluluğu olarak kurulan birlik, 1987 yılında imzalanan Tek Avrupa Senedi ile Avrupa Topluluğu, Maastrich Anlaşması ile de Avrupa Topluluğu, Avrupa Birliği adını almıştır. Avrupa Birliği de siyasi ve ekonomik konfederasyon haline gelmiştir. Bu anlaşma ile

Birlik vatandaşlığı, Avrupa vatandaşlığı

Ortak dış politika ve güvenlik sistemi

Avrupa Merkez Bankası, Avrupa Merkez Bankalan sistemi

Ekonomik ve parasal işbirlik konularını gündeme getirmektedir Üye ülke ekonomileri arasındaki farklılıklarının giderilmesi için kabul edilen ve uyulması gereken ekonomik değerleri ise,[40]

1. Toplulukta en düşük enflasyona sahip (en iyi perfor mans gösteren) üç ülkenin yıllık enflasyon oranları ortala ması ile, ilgili ülke enflasyon oranı arasındaki fark 1.5 puanı geçmemelidir.
2. Üye ülke devlet borçlarının GSYİH'sına oranı % 60'ı geçmemelidir.
3. Üye ülke bütçe açığının GSYİH'sına oranı %3'ü geçmemelidir.
4. Herhangi bir üye ülkede uygulanan uzun vadeli faiz oranları 12 aylık dönem itibariyle, fiyat istikrarı alanında en iyi performans gösteren 3 ülkenin faiz oranı 2 puandan fazla aşmamalıdır

5. Son 2 yıl itibarıyla üye ülke parası diğer bir üye ülke parası karşısında devalüe edilmiş olmamalıdır. Şeklinde kabul edilmiştir.

Bu şartları 2002 yılı değerleri ile ülkemiz için inceleyelim.

1.Avrupa Birliği ülkelerinde en düşük enflasyonu %2 olduğunu kabul edersek, Türkiye'de yıllık enflasyonun 1,5 puan ilavesi Üe %3,5 olmalıdır.

2.Türkiye'nin 2002 yılı devlet borçları 209 milyar dolar, GSYİH'sı 178.8 milyar dolar olduğuna göre:

a.Devlet borcu 209 milyar dolar, GSYİH'nın %60 olması gerektiğine göre milli gelirinin 349 milyar dolar olması gerekir.

b.Veya GSYİH 178,8 milyar dolar olduğuna göre devlet borçları 107.3 milyar dolar olmalıdır.

3.2002 yılı için Türkiye'nin bütçesinde gelir 71.2 katrilyon TL'sı, gider 98.3 katrilyon TL'sı olarak hedeflenmiştir. Bütçe açığı 27.1 katrilyon TL'sıdır.

a.Bütçe açığının GSYİH'ya oram %15.2'dir. Avrupa Birliği tarafından kabul edilen sınırın 5 katıdır.

b.Avrupa Birliği ölçülen kabul edildiğinde Türkiye'nin 2002 yılı bütçe açığının milli gelir 178.8 milyar dolar olduğuna göre ve bütçe açığı milli gelirin %3'ü olması gerektiğine göre bütçe açığı miktarının 5.4 katrilyon TL'sı olması gerekirdi.

4.AB ülkelerinde yıllık faiz oranı ortalama %4 olduğuna göre Türkiye'de yıllık faiz oranı %6 olmalıdır.

Avrupa Birliğİ'ne taraftar olanlar 1964 yılından beri Türk ekonomisinin yukarıda açıklanan özelliklere kavuşturulması için gerekli tedbirlerin niçin alınamadığını açıklamalıdırlar.

Türkiye'yi yönetenler ekonomimizin düzeltilmesi, Avrupa Birliği'ne girmesi için gerekli tedbirlerin alınması

yerine devlet borçlarını artırdılar, faizleri yükselttiler, devalüasyon yaptılar. Bir taraftan Avrupa Birliği'nin ekonomik ölçütlerine zıt uygulamalar yaptılar. Diğer taraftan Avrupa Birliği'ne katılmak için yanşa girdiler.

Bu bir çelişki değil midir?

Evet bu bir çelişki idi. Bu çelişki millet tarafından farkedilmeye başlanılmıştır.

Türkiye Maastrich ölçütlerini yerine getirmeden AB'ye giremez. Peki;

Türkiye Maastrich ölçütlerindeki ekonomik şartlan hangi tarihte gerçekleştirebilir?

Türkiye Maastrich ölçütlerindeki ekonomik şartlan sağladığı taktirde Avrupa Birliği'ne girmese ne olur? O halde Maastrich ölçütlerindeki ekonomik şartları sağlamak için çalışmak yerine niçin Avrupa Birliği'ne girmek istenilmektedir?

Kopenhag ölçütleri ise 22 Haziran 1993 tarihinde yürürlüğe girmiştir. 1993 yılından sonra Avrupa Birliği'ne girmek isteyen ülkeler için uygulanan şartlardır. Bu şartlar gündemde iddia edildiği gibi sadece siyasi şartlar olmayıp siyasi, ekonomik ve topluluk mevzuatının benimsenmesi olmak üzere üç grupta toplanmıştır.[41]

1. Siyasi şart: Demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hak ları ve azınlıklara saygı gösterilmesini ve korunmasını garan ti eden kurumların istikrarının gerçekleştirilmesi.

2. Ekonomik şart: İşleyen bir pazar ekonomisinin varlığının yanısıra Birlik içindeki piyasa güçleri ve rekabet baskısına karşı koyma kapasitesine sahip olması.

3. Topluluk mevzuatının benimsenmesi şartı: Siyasi, ekonomik ve parasal birliğin amaçlarına uyma dahil olmak üzere üyelik yükümlülüklerini üstlenme kabiliyetine sahip olması.

Türkiye Cumhuriyeti'nin Avrupalı devletler ile imzaladığı Lozan Anlaşmasında azınlıklar konusu görüşülmüş ve ülkemizdeki Müslüman olmayan vatandaşlarımızda azınlık kapsamına alınmıştır.

Bu hatırlatmanın ışığı altında şu sorular ortaya çıkmaktadır. Cevaplandırılması gerekir

Avrupa Birliği'ne girmek için 1993 yılı sonrası müracaat eden devletlere sunulan şartlar Türkiye'ye niçin dayatılmıştır?

Türkiye'nin ekonomisi Avrupa Birliği içindeki piyasa güçleri ile rekabet baskısına karşı koyma kapasitesine nasıl ve ne zaman sahip olacaktır?

Lozan Anlaşması kapsamı dışında Türkiye'de azınlık var mıdır? Var ise kimlerdir? Azınlıklara saygı gösterilmesini ve korunmasını garanti eden kurumların istikrarının gerçekleştirilmesinden ne anlamalıyız?

Avrupa Birliği Türkiye'de yeni azınlıklar tanımı kabul edilmesini mi istiyor?

Türkiye Avrupa Birliği'nin siyasal birliğine uymak için hangi yükümlülükleri üstlenecektir?

Türkiye'de Kopenhag ölçütleri olarak sadece siyasi şartlar, siyasi şartlar içinde de öncelikle ölüm cezası gündeme getirilmiştir. 15 yıl devletle çarpışan ve 30 bin kişinin ölümüne sebep olan PKK'nın elebaşısının idam cezasının kaldırılması gündeme gelmesi de başta şehit ailelerini, yakınlarını, güvenlik görevlilerini geçmişi hatırlayanları, beni rencide etmiştir. Meclisimiz idam cezasını kaldırmıştır. Ancak, dost bildiğimiz ülkelerin desteği ile Türkiye'yi bölmek isteyen; güvenlik güçlerine, vatandaşlara, eğitim hizmeti veren öğretmenlere, sağlık hizmetleri veren sağlık personeline, bayındırlık hizmeti veren işçi ve teknik elemanlara saldıran, katleden sonuçta Türk Milleti'ne, Türk Devleti'ne başkaldıran, savaş açan

eşkıya başına af yolu açılmış oldu. 30 bin kişinin hayatının, kaybına sebep olan terörist başının Avrupa Birliği istiyor diye idamdan kurtarılması sonucunu veren idam cezasının kaldırılması teröristlere cesaret Avrupa Birtiği'nİn Türkiye'ye yeni talepler dayatmasına sebep olacağı ihtimali vardır. Olayın ölüm cezası çağdışıdır görüşü ve savunması İle açıklanması da mümkün görülmemektedir. Öcalan niçin Türkiye'ye getirilmiştir? Dünya basını önünde niçin mahkeme edilmiştir? Türkiye'ye getirilince ve mahkeme sonucunda Türk Milleti'ne niçin şehitlerin kanı yerde kalmayacak, cezasını çekecektir diye beyanatlar verilmiştir.

Diğer bir husus terörist başı Öcalan'm idam dosyası teamüllere aykırı olarak üç koalisyon partisi liderinin karan ile niçin Meclis'e indiriimemıştir? Bu sorulara mantıklı ve İnandırıcı cevap verilmelidir.

Ben burada ölüm cezasının niçin kalktığını sorgulamıyorum. Avrupa Birliği'nin Türk Hukuk sistemi üzerindeki baskın durumunu belirtmek istiyorum.

Ölüm cezasının kaldırılmasının medeni bir ülke olmanın gereği olduğu görüşünü incelersek,

Bir ülkenin kanunlarında ölüm cezasının bulunması o ülkenin medeni bir ülke olmadığını göstermediği gibi, ölüm cezasının olmaması da o ülkenin medeni bir ülke olduğunu göstermez. ABD'nîn bir çok eyaletinde hala hemde değişik metotlarda yerine getirilen ölüm cezası vardır ABD medeni bir ülke değil midir?

Bilindiği gibi 11 Eylül 2001 tarihinde teröristler ABD'de ikiz kulelere saldırıda bulunmuşlardır Bu saldırıda 2823 civarında can, 20 milyar dolar civarında mal kaybı olmuştur. Bu saldırıyı yapanlar için **General Schvvarzkopt "Onları affetmek Allah'ın işi, ama onları Allah'a kavuşturmak bizim işimizdir**[1]* demektedir. Amerikalılar insan hayatını önem-

semiyorlar mı? Yoksa hiçbir suç yapanın yanına kâr kalmaz demek mi istiyorlar? Yoksa medeni devlet suçluları cezalandırır demek mi istiyorlar?

Şu konuyu çok iyi düşünmemiz gerekiyor. Terörist başının idam cezasından kurtarılmasını isteyenler ve idam cezasını ortadan kaldıranların savundukları, dayandıkları bir diğer husus **"Türkiye'de 1984 yılından beri idam cezası uygulaması yoktur"** iddiaları idi. Türkiye Cumhuriyeti kanunlarında idam cezası var iken, mahkemelerin hüküm verdiği idam cezasını uygulamamak suç değil midir? Suçtur. 1984 yılından beri hukukun verdiği idam cezasını uygulamamak suçtur. Çünkü yargı kararlan yerine getirilmemiştir. Yargı kararı emsai gösterilebilir. Uygulanmayan yargı kararı emsal gösterilemez. 1984 yılından beri Türkiye'de idam cezası uygulanmıyor iddiası, 1984 yılından beri Türkiye'de hukukun verdiği karar yerine getirilmiyor demek idi. Uygulama bu şekilde olmuştur. Diğer taraftan da hukukun üstünlüğünden bahsedilmiştir.

Türkiye şayet Avrupa Birliği'ne girerse Ankara'dan değil, Brüksel'den yönetilecektir. Meclisinde "Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir" vecizesinin geçerliliği var mıdır? Yoktur.

Niçin yoktur? sorusunun cevabı Avrupa Birliği Organlan'nrn tanımında ve bu organların yetkilerinde gizlidir. Şimdi bu organları ve yetkilerini görelim.[42]

Demokratik yollarla seçilen Avrupa Birliği Parlamentosu Siyasi güç olarak Topluluk politikalarını hazırlar.

Üye devletleri temsil eden ve Bakanlardan oluşan Avrupa konseyi. Gündeme alman konuya göre ilgili Bakan her üye devletin kendi hükümetlerini taahhüt altına almaya yetkilidir.

Devlet ve Hükümet Başkanlarından oluşan Avrupa Birliği Doruğu. Birliğin en üst organıdır. Genel politikaları belirler.

Antlaşmaların koruyucusu olan Avrupa Komisyonu. Komisyon üyeleri görevlerini yerine getirirken kendi ulusal hükümetlerinden tamamen bağımsız davranmak ve sadece Avrupa Birliği'nin çıkarlarını gözetmekle yükümlüdürler.

Topluluk hukukunun sağlanmasını sağlayan Adalet Divanı, Avrupa Antlaşmalarının hukuka uygun biçimde yorumlanmasını ve uygulanmasını sağlar.

Birliğin malî yönetimini izleyen Sayıştay. Avrupa Birliği'nin gelir ve giderlerini inceler.

Birliğin gelişmesine katkıda bulunan projeleri destekleyen Avrupa Yatırım Bankası.

Üye devletlerin Birlik nezdindeki Büyükelçiliklerinden oluşan Daimî Temsilciler Meclisi'dir.

Şimdi düşünelim. Milli devletin bu sistemde yaşaması mümkün müdür?

Ankara, Avrupa Birliği dışında üçüncü bir ülke ile istediği bir şekilde ticaret antlaşması imzalayabilir mi?

Avrupa Birliği'ne girildikten sonra iç düzenimiz, dış politikamız, adalet politikamız, sosyal politikamız Ankara'nın iradesinde midir? Yoksa Brüksel'in iradesinde midir?

Peki "Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir" dememiz mümkün müdür? Değildir.

İşte Türk mîlleti bu konularda bilgilendirilmemiştir.

Biz, kültürel, sosyal, ekonomik ve sosyal düzenimizi niçin Avrupa Birliği'ne uydurmak mecburiyetindeyiz?

"Avrupa Birliği'ne girmek, medeniyet profesine girmektir" iddiasına gelince, Avrupa teknolojik olarak

Türkiye'ye göre çok ileridir. Bu doğrudur. Gerçektir Ancak, Avrupalının medeni olduğunu, Türk Milletinin medeniyetsiz olduğunu söylemek Türk MİlIeti'ne hakarettir. Bana hakarettir.

Bir Türk olarak, bir Müslüman olarak, insan olarak benîm Avrupalı'dan hiçbir eksiğim de yoktur. Emperyalist bir geçmişim yoktur. Tarihte de toprakla beraber satılan bir köylü geçmişim yoktur. Türk tarihinde Engizisyon benzeri uygulamalar olmadığı gibi, en güçlü zamanında Afrika yerlilerini toplayıp esir alarak başka ülkelere götürmek, köle ticareti iie uğraşmak gibi geçmişim de yoktur. Tarihin her çağında Türklerin kurduğu sosyal sistem adalete, hakkaniyete ve geniş hoşgörüye dayanıyordu. Son dönemde iyi yönetilmediğim için iktisadi fakirliğim vardır. Teknolojik geriliğim vardır. O kadar.

Emperyalist isteklere boyun eğmek asla medeniyet projesine girmek değildir.

Papa II. John Paul'ün "Asya'yı Hıristiyanlaştırmamn yolu Türkiye'den geçer" tezini kabul etmek de asla medeniyet projesine girmek değildir. Türk milletinin vatanında, Türkiye Cumhuriyetinin sınırlan içinde üniter devlet felsefesine aykırı olarak yeni azınlıklar ortaya çıkarılması taleplerine sessiz kalmak da asla medeniyet projesine girmek değildir.

Avrupalılar bizi sömürge yapamadılar, emperyalist baskı ve isteklerinden Kurtuluş Savaşı vererek kurtulduk. Bugün adına küreselleşme denilen, yeni emperyalizmin, küreselleşmenin baskısına, kıskacına alındık,

Batı kendi dışında sömürgecilik demektir. Emperyalizm demektir. Günümüzde ise yeni emperyalizm olan küresel düzeni dayatmak demektir.

Yakın tarihe kadar Avrupalıların etkisinde olan ve Avrupalılarla birlikte yaşayan Güney Amerika'da,

Afrika'da, Uzakdoğu'da, Okyanusya'da ne kadar teknoloji, ne kadar insan hakları, ne kadar demokrasi var? Bu ülkelerin tabi kaynaklarını, zenginliklerini Avrupa'ya transfer ettiler. Karşılığında da kendi dillerini ve dînlerini hediye ettiler, bıraktılar. Tarihi gerçek bu değil midir?

Türkiye 1997 yılında Avrupa Biriiğmîn genişleme programına alınmamıştır. 10-11 Aralık 1999 Helsinki'de yapılan zirvede ise ne olduğu belli olmayan adaylık statüsüne alınmıştır. Adaylık statüsünün anlamının Ayrupa BİrIiği'nin, Ankara anlaşmasında bulunmayan ancak Türkiye'den istediği hususların yerine getirmesi isteğidir. Bu husus, Türkiye'yi yönetenler tarafından acaba bilinmiyor muydu?

Avrupa BİrIiği'nin Türkiye'ye karşı tavrı ortadadır. Gümrük BİrIiği'nin Türkiye'nin aleyhine çalıştığı bilinmektedir. Kopenhag ve Maastrich ölçütleri bilinmektedir. Bu bilinenlere rağmen 24 Mart 2001 tarihli Resmi Gazete'de "Avrupa Birliği Müktesebatmın üstlenilmesine ilişkin Türkiye Ulusal Programının Uygulanması, Koordinasyonu ve İzlenmesine Dair Karar; Bakanlar Kurulu Kararı" yayınlanmıştır.

Ulusal Program, Türk Ulusu'nun tamamını ilgilendirmektedir. Ancak, toplumda tartışılmamıştır. Hatta Meclisteki muhalefetin görüşü dahî alınmamıştır. Niçin?

Bilindiği gibi Avrupa ülkesi olan Norveç'te Avrupa Birliği'ne girmek için halk oylaması yapılmıştır. Norveç halkı Avrupa Biriiği'ne girmeyi reddetmiştir. Norveç Avrupa Birliği'ne girmemiştir.

Kararın 1 nci maddesi "Avrupa Birliği Müktesabatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programı Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne tam üyelik süreci içinde kısa ve orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülen çalışmaları kapsamaktadır" hükmündedir.

Avrupa Birliği'ne girmek için Ulusal Program hazırlayıp daha sonra da Avrupa Birliği'nin dayatmalarına veya isteklerine daha açık ifade ile Kopenhag ölçütlerine itiraz etmek mümkün müdür? Mümkün değil ise niçin Ulusal Program hazırlanmıştır?

Türkiye, PKK terör örgütü ile mücadele ederken Avrupa Birliği omurga üye devletlerinden birisi olan Almanya benim silahlarımı PKK'ya karşı kullanamazsınız diyerek niyetini göstermiştir. Avrupa Birliği üyeleri PKK ad değiştirip KADEK adını alıncaya kadar PKK'yı terör örgütü ilan etmemiştir. KADEK'i de terör örgütü kabul etmemektedir.

"16 Temmuz 1997'de AB Komisyonu'nun genişlemeye ilişkin stratejisine esas teşkil eden öneriler, Gündem 2000 başlıklı bir raporla açıklandı.... İnsan haklan ve Güneydoğu sorunu ile ilgili olarak bilinen görüşler tekrar edildi ve bu soruna siyasi çözüm bulunması gerektiği ileri sürüldü."[43] denilmektedir. Avrupa Birliği'nin Türkiye için iyi niyet beslemediği burada da görülmektedir.

Diğer taraftan Yunanistan ile Türkiye arasındaki Ege ve Kıbrıs meseleleri Yunanistan'ın Avrupa Birliği'ne üye alındığı 1981 yılından önce de vardı. Avrupa Birliği, Yunanistan'ı üyeliğe kabul ederken Türkiye ile aranızdaki Ege ve Kıbrıs konularını çöz, daha sonra üye o! diretmesiyle karşılaşmamıştır. Ancak, Avrupa Birliği, Türkiye'ye niçin Ege ve Kıbrıs konularının çözümünü şart koşmaktadır?

Avrupa Biriiği'nin, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne alınıp alınmayacağına dair karar vermekte yardımcı olması için Birliğin en güçlü iki üyesi Alman ve Fransız devlet adamlarının fikirlerine bakalım. Bu devlet adamları;

Fransa'nın eski Cumhurbaşkanlarından Giscard d'Estaing şunları söylüyordu.

"Türkiye'ye gerçek durum söylenmiyor. Türkiye'nin adaylığını kabul edelim diyenlerin gerçek eğilimi, Türkiye'nin AB'ye asla üye olmayacağı yönünde"[44]

Almanya'nın eski Başbakanlarından Helmut Schmidt 8 Nisan 2000 tarihli bir toplantıda şunları söylüyordu:

"Avrupa'nın geleceğinde ne olursa olsun Türkiye'nin yeri yoktur. 70 milyon Türk vatandaşını Avrupa içinde serbestçe dolaştıranlayız. Avrupa'nın İran, Irak, Suriye gibi ülkelerle sınır komşusu olmasını kabul edemeyiz."[45] inanmayalım mı?

Evet birileri inanmadı. Avrupa Birliği'ne üyelik konusunda ısrarcı olmaya devam etti. Devam ediyor ama, Giscard d'Estaing bu defa daha açık, daha gerçekçi bir açıklama yapmıştır. **"Avrupa'ya ait olan konuları yabancı kültürden insanlarla tartışamayız. Türkiye'yi alırsak sonumuz olur"** demiştir.[46] Daha ne söylesin.

Avrupa Birliği üyesi devletlerin siyasilerinin ve Avrupa Birliği organlarının Türkiye ve Türk Milleti aleyhine verdiği demeç ve kararlar çoğaltılabilir. Benim bu noktada devletimden talebim üye devlet yetkililerinin ve Avrupa Birliği organlarının Türkiye ve Türk Milleti hakkında verdiği lehte ve aleyhte olan kararları, istekleri bir kitapta toplayarak Türk Milleti'nin hizmetine sunulmasıdır

Böylece Türk Vatandaşları Avrupa'nın düşüncelerini daha kapsamlı olarak öğrenmek ve bilmek hakkına sahip olacaktır. Bu benim, bizlerin en tabii insan haklarımız içindedir.

Avrupa'nın Türkiye'ye karşı düşüncesi ve tavrı az çok belli olmuştur. Buna rağmen Türkiye'yi yönetenler:

ABD'nin muvakatını alarak Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girmek için müracaat etmiştir. Girmek için Ankara Anlaşma'sını imzalamıştır.

Hazırlık döneminde gerekli hazırlıkları yapmadan ve vaktinden önce geçiş dönemene girmiştir.

Geçiş döneminde 1986 yılında AET tarafından iş gücünün serbest dolaşımına müsaade edilmemesine rağmen ve geçiş dönemi tamamlanmadan 1987 yılında tam üyelik için müracaat etmiştir.

Türkiye'nin tam üyelik başvurusu kabul edilmemesine rağmen bu defada 1995 yılında tek taraflı olarak Gümrük Birliği Anlaşması - Serbest Ticaret Anlaşması'nı imzalamıştır. [f]

Türkiye'nin üyelik başvurusu kabul edilmemesine rağmen U l us a T Program hazırlanarak iç hukuk sistemimiz değiştirilmeye başlanmıştır. İlgi çekici olan husus bütün bu çalışmalar Türk milleti konu hakkında yeterince bilgilendirilmeden ve dar bir kadro ile yapılmıştır,

Şimdi hatırlayalım. Bizlere, Uyum Yasaları çıkarıldığı takdirde 12 Aralık 2002 tarihinde Kopenhag'da Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne alınması için gün verileceği söylenilmiştir.

Türkiye'de iktidar değişmiştir. Avrupa Birliği üyesi devletlerin kapılarında do lası l m ıstı r, yalvanlmıştır. Hatta ABD'den bu konuda siyasi destek istenilmiştir.

Geçmişte içte ve dışta Türkiye'nin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne karşı faaliyetlere karşı suskun ve sessiz kalan kişi, dernek ve vakıflar Avrupa Birliği konusunda çeşitli girişim ve çalışmalar yapmıştır.

Peki, bu gayretlerin sonucu ne olmuştur?

Müzakere tarihi yerine gerekli şartların yerine getirilmesi kaydıyla Aralık 2004 tarihinde yeniden görüşme kararı alınmıştır. Müzakere tarihi verilip verilmeyeceğine Aralık 2004 tarihinde karar verilecektir. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne sanal adaylığı devam etmektedir. Ancak; Türkiye'ye örnek gösterilen Avrupalılar milletlerarası hukuku hiçe sayarak Güney Kıbrıs'ı Avrupa Birliği'ne üye olarak almışlardır.

ÜZERİNDE DÜŞÜNÜLMESİ VE AÇIKLANMASI GEREKEN KONULAR

ÜZERİNDE DÜŞÜNÜLMESİ VE AÇIKLANMASI GEREKEN KONULAR

Bir ülkenin yönetim şekli ve benimsediği iktisadi sistem ne olursa olsun değişmeyen bir kural vardır. Bu kura! her devletin kendisini korumak mecburiyetinde olduğudur. Bu koruma toprak bütünlüğünü korumak, millet bütünlüğünü korumak, kültürünü korumak, ekonomisini korumak şeklinde sıralanabilir. Kısaca devletin hükümranlık haklarını korumak mecburiyetinde olduğudur. Hükümranlık haklarının korunamadığı ülkede anarşi olur. Devlet yaşayamaz.

Devleti korumak mecburiyeti sadece kamu kurumlarının görevi değildir. Türkiye'de yaşayan her Türk'ün görevidir Türkiye'yi ilgilendiren bazı konularda kimi kişi ve kuruluşların ben, biz bu konuda tarafsızım, tarafsızız dediklerine şahit olunmaktadır.,

Her normal insan iyiden, güzelden, doğrudan, adaletten, bilimden yana olmak mecburiyetindedir. Devletin hükümranlık haklan ve devletimizin kuruluş felsefesi söz konusu olduğunda hiçbir Türk vatandaşı ben tarafsızım dememelidir ve demek hakkına da sahip değildir.

Türkiye Cumhuriyeti ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütündür. Sınırları kurtuluş savaşı sonrası Lozan anlaşması ile çizilmiştir. Yazılı ve görsel basından öğreniyoruz. Yurt dışında ve yurt içinde dağıtılan misyonerlikle ilgili kitap ve yayınlarda, turistik tanıtım dergilerinde, ilaç firmalarının dağıttığı bazı belgelerde Kuzey Irak'ta basılan haritalarda Türkiye haritası üzerinde Kürdistan, Ermenistan, Pontus devleti gibi bölgeler ayrılmaktadır. Türkiye'nin toprak bütünlüğüne saldı n (maktadır. Millet bütünlüğüne saldırılmaktadır. Bu hareketler ve düşünceler susularak önlenemez. **Emperyalistlerin yeni Sevr özlemlerine kim dur diyecektir?**

Uluslararası ilişkilerde karşılıklı eşitlik İlkesi geçerlidir. Kural budur. Ancak, Türk vatandaşlarına vize uygulayan ülkelerin vatandaşlarına Türkiye Cumhuriyeti niçin vize uygulaması yapmamaktadır? İktidarların bu konuda gerekli hassasiyeti göstermeleri gerekmiyor mu?

Türkiye'de kuruluş kanunu olmayan kamu kuruluşu vardır. Kuruluş kanunu olmayan Devlet Bakanlığı'nın, kamu kuruluşunun faaliyet göstermesi hukuka uygun mudur?

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 550 civarında Millet Vekiline karşılık 5000 civarında çalışanı vardır. Basından öğrendiğimize göre yeni kadro ilavesi düşünülmektedir. Meclis istihdam kapısı mıdır? 1 Milletvekiline karşılık 10 personel istihdam edilen bir başka ülke var mıdır?

Dikkat çekici olan bir diğer husus liberal ekonomiyi, devletin ekonomiden çekilmesini, kamuda çalışanların sayısının azaltılmasını talep edenlerin bu taleplerine zıt uygulamalar yapmalarıdır. Devlet eliyle Kamu Vakıfları kurmalarıdır.

Kamu faaliyetlerinde kazanç faktöründen önce kamu yararı önde gelir. Vakıf çalışmaları kazanç amacından önce toplumsal fayda önceliklidir.

Bugün kamuda hemen hemen her Bakanlıkta, her Genel Müdürlük bünyesinde vakıf kurulmaktadır. Sözde, kamu kuruluşları serbest rekabet, serbest piyasa şartlarına uydurulmaktadır. Gerçekte ise kamu kuruluşları kanunla verilmiş yetkileri dışında her türlü ticari faaliyeti kurdukları bu vakıflar kanalıyla yapabilmektedir. Ayrıca kamuda istihdam edilemeyen personel bu vakıflar vasıtası ile istihdam edilebilmektedir.

Vakıflar hayır kurumlarıdır. Vakıflara gönüllü bağış yapılması esastır. Kamu vakıflarında ise bu vakıfın bağlı olduğu kuruluşta İşi olan vatandaşlardan bağış adı altında para

toplanılmaktadır. Bu tür uygulamalar vakıf felsefesine aykırıdır. Ancak, uygulama bu şekildedir. Niçin?

Geçmişte, değişik iktidarlar zamanında Başbakanlık Kamu Kuruluşlarında harcamaları azaltmak gayesiyle tasarruf gayesiyle yayınlamıştır. Tatbikatta ise kuruluşlar, tasarruf genelgesine rağmen vakıflar ve biriktirme sandıkları vasıtasıyla, mal ve hizmet alımları yapmışlardır. Taşıt ihtiyaçları için ihale şartnamelerine özel şartlar koymuşlardır. Peki;

Tasarruf Genelgeleri ne işe yaramaktadır?

Türkiye'de bir iktidar değişikliğinde ilk yapılan iş bürokratların görev yerlerinin değiştirilmesidir. Valiler, Emniyet Müdürleri, Müsteşarlar, Genel Müdürler, Bölge Müdürleri vb. Bir atasözü vardır." Kedi yavrusunu yemek isterse fareye benzetir" mis. Yani iktidarlar istedikleri takdirde bir sebep bulup her bürokratı görevden alabilirler. Diğer taraftan iktidarların yakın çevresinde çalışanları değiştirmeleri de tercih meselesidir. Ama A'dan Z'ye hemen hemen bürokrasinin tamamı değiştirilmektedir. Bu değişiklik sadece iktidarın değişiminde değil, aynı iktidarın, aynı siyasi partinin Bakan değişikliğinde dahi görülmektedir. İşte bu hususun üzerinde durulması ve düşünülmesi gerekir. Bu uygulama zımnen kamu görevlilerinin devletin memuru değil, iktidarların memurudur, Bakanların memurudur görüntüsünü vermektedir.

Ayrıca kamu görevlilerinin sık, sık değiştirilmesi uzmanlaşmayı, belirli konularda bilgi birikimi ve tecrübe sahibi olmayı önlemektedir. İktidar değişikliğinde de bir kısım kamu görevlilerinin üst göreve gelmek için siyasi kimliğe bürünmelerini özendirmektedir.

Türkiye'ye gerçekten hizmet etmek İsteyen iktidarlar belirli üst kadrolara, o kuruluşta daha alt kadrolarda belirli süre görev yapanları atamalıdırlar. Bilgi, tecrübe ve liyakat dikkate alınmalıdır. **"Bizden olsun"** tercihinden vazgeçilmelidir.

Hangi iktidar dönemi olursa olsun, Türkiye'nin değişik bölgelerinden vatandaşlarımız hastalık, tayin, terfi, iş vb. kişisel sorunlarının çözümü İçin Ankara'ya, meclise gelmektedir. Bu sebeple hem kendisi zaman ve para kaybına uğramakta hem de ziyaretine geldiği Millet Vekilinin mecliste yapacağı çalışmalar için ayıracağı zamanı almaktadır. Vatandaş Ankara'ya gelmekle sorunu çözülüyorsa geldiği yerde haklı olduğu konuda sorunu çözülmemektedir. Ankara'ya gelmekle hakkı olmadığı halde işi yapılıyorsa bu seferde ortada kayırma vardır.

Vatandaş haklı olduğu konuda niçin Ankara'ya gelmek mecburiyetinde bırakılmaktadır?

Siyasi partiler demokratik sistemin vazgeçilmez unsurlarıdır. Siyasi parti kurulur Türkiye için, Türk milleti için program hazırlar millete anlatır. Programı ve adayları toplumdan kabul gördüğü oranda oy alır. Parlamentoda temsil edilir. Siyasi ve sosyolojik gerçek bu şekildedir.

Avrupa Birliği yanlıları, küreselleşme yanlıları bir taraftan demokratikleşmek için Avrupa Birliği'ne girmeliyiz, küreselleşmeye karşı durmamalıyız demişlerdir. Diğer taraftan eğer Türkiye'de demokrasi yok ise demokrasinin olmadığı bir ülkede liberal demokratik sağ, liberal demokratik sol gibi kavramların da olamayacağını gözden kaçırmışlardır.

Bir taraftan çok partili demokratik sistem savunulmuştur. Diğer taraftan Türkiye'de merkez sağ ve merkez solda olmak üzere iki parti olmalıdır denilerek bizim kabu! ettiğimiz, onayladığımız İki parti olsun ülkeyi yönetsin denilrruştir. Türk seçmeni bizim istediğimiz iki partiye oy versin denilmiştir. Bu çalışmalarının sonucuda alınmıştır. Peki parti programı ne işe yarayacaktır? Parti programının hiç önemi yok mudur? Bir partinin sol veya sağ olması mı önemlidir? Yoksa devletimizin kuruluş felsefesine bağlı olması mı önemlidir? Hem mecliste

iki parti olsun denilmiştir, hem de 2002 yılı seçimlerinde olduğu gibi bu seferde mecliste %45 temsil edilmemektedir diye şikayet edilmektedir.

Burada Türkiye'deki seçim sisteminin iyi olduğunu söylemek istemiyorum. Türkiye'deki tutarsızlıkları, ilkesizlikleri belirtmek istiyorum. Toplumun nasıl yönlendirildiğini göstermek istiyorum.

Mecliste grubu bulunan siyasi partiler ister iktidar partisi olsun, ister muhalefet partisi olsun, haftalık grup toplantıları yapmaktadırlar. Partilerin grup toplantılarında siyasi parti genel başkanları dışında konuşma yapan kaç milletvekili vardır? Siyasi partilerimiz bu konuda bir araştırma yapmışlar mıdır? Kaç grup toplantısı yapılmıştır? Grup toplantılarında kaç milletvekili konuşmuştur?

Parti grup toplantılarında Milletvekillerinin yeterince konuşmadığı bir ortamda, toplumun değişik kesimlerinin katılıp, fikir beyan edeceği, katkıda bulunabileceği demokratik ortam nasıl sağlanabilir?

Türkiye'nin devasa meselelerinin bulunduğu bir ortamda seçilen Milletvekilinin bir görüşü yok mudur? Ülkeyi yönetmek için seçmenden vekalet almıştır. Ülke meseleleri hakkında vekaletini aldığı seçmen adına fikir beyan edemeyecek ise, fikir üretmeyecek ise niçin Milletvekilliğine talip olmuşlardır?

Siyasi partilerimiz bir taraftan demokrasiye bağlı ve saygılı olduklarını söylemişlerdir. Diğer taraftan Milletvekilliği adaylık seçimlerinde, parti üyelerinin yaptığı sıralamaya dahi tahammül edememişlerdir. Milletvekili aday sıralaması parti lideri ve etrafındaki bir avuç insan tarafından yapılmaktadır. Sonuçta Milletvekilleri halk tarafından seçilmiş değil, siyasi parti liderleri tarafından atanmaktadır. Bu uygulama siyasi partilerin tamamı tarafından yapılmaktadır.

Bu uygulamalar Türk siyasi hayatına liderler oligarşisinin

hakim olduğunu göstermektedir. Oligarşik yönetimin demokratik yönetim olarak tanımlanması mümkün müdür?

Grup toplantılarında siyasi parti Genel Başkanları konuşmakta ve toplantı bitmektedir Özeleştiri yapılmamakta, grup karan dahi siyasi parti grubunda görüşülmeden alınmaktadır. Grup başkan vekillerine liderler talimatlarını vermekte, onlarda Milletvekillerine bunun grup kararı olduğunu tebliğ etmektedir. Milletvekilleri bu talimata uymak zorunda kalmaktadır.

Mecliste gizli oylama yapıldığında dahi parti yöneticileri, Millet Vekillerinin oylarını göstermesini istemektedir.

Böyle bir yapı içinde bulunan siyasi partilerin Türkiye'de demokratik sistem uygulamaları mümkün müdür? Değildir. O halde bu konular kanunla yeniden düzenlenmelidir.

Son dönemde koalisyonu oluşturan siyasi partilerden birisinin Genel Kurulu'nda bir Milletvekili konuşmak istedi, hırpalandı. Bir diğerinin Bakanı Cumhurbaşkanlığına aday oldu hırpalandı, üçüncü siyasi partinin Bakanı yolsuzlukların üzerine gitti Bakanlığını kaybetti. Doğru mu? Evet doğru. O halde bu nasıl demokrasi anlayışıdır? Bu tür anlayışlar ile yolsuzluk ve yoksullukla nasıl mücadele edilebilir? Nitekim bu tür uygulamalar vatandaş tarafından kabul görmemiştir.

Uzmanların, yetkililerin açıklamalarına göre ülkemizde ekonominin yarısı kayıt dışı faaliyetlerle yürütülmektedir.

Ekonomisinin yarısı kayıt dışı olan bir ülkede sıhhatli bir para, vergi ve gelişme programının uygulanması mümkün müdür? Türkiye'deki ekonomik verilerin doğruluğuna güvenilir mi?

Bu sorunun cevabı hayırdır. Ancak, bugüne kadar hiçbir siyasî iktidar ekonominin tamamını kayıt içine almak için hukuki çalışma yapmamıştır, yapmayı düşündüğünü açıklamamıştır. Niçin?

Ekonomisinin yarısı kayıt dışı olan bir ülkede yoksulluk ve yolsuzlukla savaşmak mümkün müdür?

Türkiye'nin ekonomik hacmi gözardı edilerek çok sayıda banka kurulmuştur. Bankalar en fazla faizi ben veriyorum dediler. Halkın parasını topladılar. Kamu veya özel olsun, bankalar topladıkları paraları, tasarrufları bankacılık kurallarına göre kullanmadıklarından, bankalar krize girmiştir. Bankalar zarar etmiştir. Banka zararları millete ödettirilmiştir? Niçin?

Devlet tarafından ödenen banka zararları niçin banka sahiplerinden tahsil edilmemiştir? Edilmemektedir.?

Bankaların hesaplan yeminli murakıplar tarafından denetlenmektedir. Denetleme raporlarında ilgili mercilere verilmektedir. Banka açıklan bankayı denetleyenler tarafından yazılan raporlarda yazılmamış ise bankaları denetleyenler, denetleme raporlarında yazılmış ise denetleme raporlarını işleme koymayanlar görevlerini ihmal etmişlerdir.

Bu konuda niçin inceleme yapılıp toplum bilgiiendirilmemektedir?

Ülkemizdeki yolsuzluklarla mücadele için Çıkar Amaçlı Suç Örgütleri ile mücadele için kanun ç'karılmıştır. Daha sonra da bu kanun değiştirilmiştir. **"Yani tek amacı suç işlemek olduğu için bir araya gelip teşekkül oluşturanlar devletin iç ve dış güvenliğini tehlikeye sokmazlar kararına varılmıştır.";**[117]

Liberal ekonomiyi savunan siyasetçiler banka mevduatlarına niçin devlet garantisi vermiştir? Bu uygulama liberal ekonomi anlayışına uygun mudur? Uygun değı! ise banka mevduatlarına verilen devlet garantisinin kaldırılması için hukuki tedbirler alınmamaktadır. Niçin?

Bir taraftan banka mevduatları devlet iç borçlanması şekliyle bankalardan alınmaktadır. Böylece bankalann kredi vereceği miktar azalmaktadır. Diğer taraftan banka **borcu sebebi ile küçük esnafsn, köylünün mallan haciz**

edilmektedir. Diğer taraftan da bu bankalar yabancılara satılmakta, satılması için çalışmalar yapılmaktadır.

8u uygulamanın sonucu ekonomik intihar anlamını taşımaktadır. Devletin bağımsızlığı açısından da tehlike arzetmektedir.

İşsizliğin azaltılması, istihdamın artırılması, üretimin artırılması, ülkenin zenginleşmesi yeni işyerlerinin açılması ve üretimin artırılması ile mümkündür Başka bir çözüm yolu da yoktur. Ülkemizdeki uygulamaya bakalım. Vergi oranları yüksek, çalışanların sigorta primleri puanları yüksek tutulmuştur. Elektrik enerjisi birim fiyatı pahalıdır. Kullanılan elektriğin parası toplanmamaktadır. Ayrıca banka faiz oranları yüksektir. Mevcut politika sermaye sahiplerinin yatırım yapması yerine faiz kazancına yönelmesini teşvik etmektedir.

Ülkemizin zararına olan bu tür politikaların uygulanmasında ısrarcı olmanın sebebi nedir?

Bir taraftan liberal ekonomi savunulmaktadır. Diğer taraftan liberal ekonomi sisteminde bulunan rant ve rantiyeden şikayet edilmektedir. Liberal ekonomide bankaya yatırılan paranın getirişi, gayrimenkul kira getirilen ranttır.

Rant ve rantiyeye karşı olduklarını söyleyenler ne söylemek istediklerini açıklamalıdır.

Liberal ekonomide rant kavramına karşı çıkmak mümkün müdür?

Demokratik sistemlerde liberal ekonomide mülkiyet hakkı serbesttir. Mülkiyeti belgelemek için tapu gereklidir. Bir gayrimenkulun üstündeki mülkiyet hakkını gösteren belge de tapudur. Tapulama işlemi yapılabilmesi için kadastro işleminin tamamlanması gerekir. Alanının %54'ünde kadastro işlemi tamamlanamayan, köylerde mevcut tapuların 4-5 göbek ötelere dayandığı bir ülkede mülkiyet hakkının yerine getirildiği, demokrasinin tam olarak işlediğini söylemek mümkün müdür?

Liberal ekonomide borsada olacaktır. Ancak, Türkiye'de borsadaki kağıtların günlük değerinin %20 artması veya azalması açıklanmaya muhtaçtır. Hangi liberal ekonomide borsanın günlük %20 değişim göstermesine müsaade edilir?

Bir Bakanın emrindeki kuruluşa atama yapmasıyla veya milli takımın galip gelmesiyle borsa yükselir veya düşer mı? Borsadaki günlük değer değişiminin bu tür sebeplerle açıklanması ekonominin kurallarına uygun bir açıklama mıdır?

İktidarlar borsa spekülasyonlarını en aza indirilmesi için gerek duyulan hukuki tedbirleri almamaktadırlar. Niçin?

Türkiye Cumhuriyeti lâik bir devlettir. Ancak halkının büyük ekseriyeti müslümandır. Türkiye'de tarikatlar yasaktır. Yerinde bir uygulamadır. Acaba yasak mıdır? Yazılı ve görsel basından öğreniyoruz. Son yıllarda ülkemizde sahte Peygamberler türemekte, halkımız arasında misyonerlik çalışmaları, satanizm, Buda öğretisi gibi, Pontusçuluk gibi çalışmalar yapılmaktadır.

Merak ediyorum.

Türkiye'de yerli tarikatlar yasak, yabancı tarikatlar serbest midir?

Yazılı ve görsel basından öğreniyoruz. Türkiye'de Hıristiyanlığa inanan insanlarınızın olmadığı yerlerde dahi kiliseler açılmaktadır. Bu tür çalışmaların amacı nedir? Medeniyet projesine girmenin şartı mıdır?

Laik Türkiye Cumhurİyeti'nde insanların inanmak veya inanmamak hürriyeti vardır. İslam dinine inanan Müslümanların yılda iki dini bayramı vardır. Bu bayramlardan Ramazan Bayramının adı değiştirildi Şeker Bayramı oldu. Evrensel adı ise Ramazan Bayramı'dır.

Kurban Bayramı ise kurban kesilerek kutlanır. Şimdi de medenileşmek adına kurban kesilirken kan görülüyor diye milletin Kurban Bayramı kutlamaları tartışmaya açılmıştır.

Müslüman Türkler kurbanlarını Avrupalıların usul ve esaslarına göre kesmek zorundalar mı?

Şimdi de ezanın bir merkezden okunması isteği gündeme gelmiştir. Uygulama başlamıştır.

Acaba;

Hıristiyanların kilise çanları da sadece bir merkezde çaldırılıp diğer kiliselere hoparlör ile mi dağıtılacaktır? Yoksa her kilisede çan çalınacak mıdır?

Ülkemizde yıllarca Türkçe ibadet konusu tartışılmıştır. Din bilginlerinin büyük çoğunluğu bu konuda ya sessiz kalmışlardır yada olumsuz görüş bildirmişlerdir. Gündeme Türkçe dışında anadilde yayın konusu getirilince din bilginlerimiz bir araya gelerek Türkçe ibadet yapılabilir diye hüküm vermişlerdir.

Dikkat çekici olan bu husus acaba bir tesadüf müdür?

Birileri ortaya çıkıp benim 5-10 cinim var diyerek insanların geleceğini okumaktadır. İnsanları tedavi etmektedir.

Vatandaşlarımızı kandıran bu şarlatanlara kim dur diyecektir?

Ülkemizin din işleri ile görevli bazı dîn adamları, din görevlileri hoşgörü ve diyalog adı altında Hıristiyanlığın ruhani lideri Papa'yı ziyaret etmektedirler. Ziyaretin karşılığı iade-i ziyarettir. Papa bizim din işleri ile ilgili kuruluşumuzu din işleri yetkililerini niçin ziyaret etmez? Ziyaretin karşılığını yerine getirmez?

Tek taraflı diyalog ve hoşgörü olur mu?

Diyalog ve hoşgörü öncelikle yurt içinde sağlanmalıdır. Türkiye'de halkın %90'ı Müslüman'dır diye söze başlanılmaktadır. Doğrudur. Ancak; bu Müslümanların büyük çoğunluğu aç ve açıktır. Diğer taraftan İslamm Peygamberi "Komşusu aç iken tok uyuyan bizden değildir" demiştir. Peki Peygamberimizin bu sözü

karşısında ne diyeceğiz? Ne düşüneceğiz? Nasıl bir tavır alacağız?

Türkiye ekonomisinde birinci 'sırayı alan bir ilimizde insan vücudunu pazarlayan bir müteşebbis en fazla vergiyi verdiği İçin propaganda yapıldı. Gelişme bu mudur"?

Türkiye'de, geçmişte orta öğretimde Almanca, Fransızca, İngilizce olmak üzere 3 yabancı dil öğretilirdi. Günümüzde ise eğitim sistemi hemen hemen ingilizce, ibadet dili Arapça, günlük dil Resmi dil Türkçe'dir. Şimdi anadilde eğitim adı altında yeni diller de gündeme getirilmektedir.

Eğitim dili İngilizce, Resmi dil Türkçe olan ülkede yeni ve adedi kaç tane olacağı belli olmayan dillerden bahsedilmektedir. Türk çocuklarına anaokulunda İngilizce öğretilmektedir

Böyle bir devlet anlayışı ancak sömürge devletlerde görülebilir.

Nereye gidiyoruz?

Osmanlı Devleti'nde medresede Arapça ve Farsça'ya önem verilmesini haklı olarak tenkit edenlerin günümüzde İngilizce eğitime karşı çıkmak bir yana taraftar olmalarının sebebi acaba nedir ?

Yazılı basında okuduk, görsel basında seyrettik. Türkiye'den Almanya'ya giden Türk Devleti'nin düşmanları Almanya'da Alman basını ve kamuoyu önünde toplantılar düzenlediler. Bu toplantılarında Anadolu Federe İslam Devletini kurduklarını açıkladılar, ilan ettiler. Bu düşünce, bu tavır, bu eylem mevcut devletimize başkaldırmadır.

Bu eylemler hakkında Türkiye'de aydınlar, dır b.lginıen, Avrupa Birliği için kampanya açan demokratik kitle örgütleri, siyasiler ne gibi bir tavır ortaya koydular? Niçin sustular?

Devletin bir ordusu, ordumuzun da en üstünde bir Komutanı olmasına rağmen bazs siyasilerin toplantılar.nda "İşte ordu, işte komutan" diye çığlıklar atılmasının veya attır, ı-

masının sebebi ne anlama gelmektedir? Acaba alternatif bir ordu kurulmak mı isteniyordu?

Kur'an islamın temel kitabıdır. İslam evrensel bir dindir. Din bir inanıştır. Politika ve propaganda malzemesi değildir (Haşa). Başkent Ankara'nın yanı başında bir belediye başkanı insanları yere yatırıp şeriat iğnesi yapacaklarını, söylemiştir. Kanuni takibata uğramıştır. Siyasiler tarafından ziyaret edilerek desteklenmiştir. 1998 yılının cami avlularını göz önüne getiriyorum. Geçmişte Sıffin olayında olduğu gibi bazı kişiler, gruplar Kur'an'ı zincirleyip gösteri yaptılar. Yine cami önlerinde Türk bayrağı ile değil yeşil ve siyah bayraklarla gösteri yaptılar. Hiçbir din bilgini veya siyasetçi bu tür eylemlerin dine aykırı olduğunu söylemedi, yapılanları protesto bir tarafa tenkit dahi etmedi. Din duygularını tahrik ederek propaganda yapılmaz demedi. Sonra da soruldu 28 Şubat niçin yapıldı?

(Bu dönemde Türkiye'nin bağımsız devlet felsefesine karşı tavır alındığını, ABD, AB veya bir başka devletin tavsiyelerine uyulduğunu, teslimiyetçi bir politika izlendiğini söylemek mümkün değildir. Kamu sektörü düşmanlığı yapıldığını söylemek mümkün değildir. Kamu sektörüne çeki düzen verilmesi gayreti içinde olunduğu görülmektedir. Kıbrıs'ın pazarlık kapısı yapıldığı da görülmemiştir.)

Ülkelerin kriz dönemlerinde, kargaşa dönemlerinde ekonomik olarak çalkantılar içinde bulundukları dönemlerde sosyal çalkantılar ve demokratik sistemde çatlakların olması sosyolojik bir gerçektir. Her devletin ordusu ülkesinin iç ve dış güvenliğini korumakla yetkili ve sorumludur. Ordusunun varlık sebebi de budur. Türkiye'de **bazılarının 10 yılda bir ordu müdahale etti, demokrasi kesintiye uğradı tenkidini duyarız ama askeri müdahale dönemleri öncesi neler olmuştu diye sorgulama yapıldığını duymayız.**

Türkiye'de kur ayarlaması dışında ilk büyük devalüasyon 1946 yılında yapılmıştır. 1, 31 TL olan dolar fiyatı 2,80 liraya çıkarılmıştır. Bu devalüasyon sonucu 1950 yılında demokratik yoldan iktidar değişikliği olmuştur.

1958 yılında %220 oranında devalüasyon yapılmıştır. Dolar fiyatı 9 liraya çıkarılmıştır. 1960 yılında ordu yönetime el koymuştur.

1970 yılında %66 oranında devalüasyon yapılmıştır. 9 TL olan dolar fiyatı 14.85 TL'ye çıkarılmıştır. 1971 yılında ordu muhtıra vermiştir.

1980 yılında 35 TL olan dolar 90 TL. 'y^e çıkarılmıştır. Ordu yönetime el koymuştur*

1993 yılında 14, 458 TL, 1994 yılında 38, 418 TL, 1995 yılında 59, 501 TL'ye, 1997 yılında da 204, 750 TL'ye çıkmıştır. Sonuçta 28 Şubat gündeme gelmiştir. Ekonomik kriz yaşayan ülkelerde şekli nasıl olursa olsun, yönetim değişikliği olması sosyolojik gerçektir

2002 yılı seçimlerinin sonucu yönlendirmeler ve bu sosyolojik gerçeğin ispatıdır. 1946 yılı devalüasyonundan sonra Demokrat Parti'nin iktidara gelmesinin bir benzeridir.

Burada askeri müdahaleyi değil, ekonomik krize giren ülkelerde şekli ne olursa olsun, bir yönetim değişikliğinin ola-ca$_b$ını belirtiyorum.

Batı ülkelerinde Ermeniler tarafından Türkiye'yi ve Türk'leri küçük düşürücü, tarihi gerçeklerle de bağdaşmayan filmler çevrilmektedir.

Yine batı ülkelerinde Türkiye'yi ve Türk'leri küçük duruma düşürmek, Türkiye'yi zor duruma sokacak Ermeni soykırım tasarıları gündeme getirilmektedir. Fransa'da bu tasan kabul edilmiştir. Anıt dikilmiştir.

Bu tür çalışmalar nerede ve nasıl sonuçlanacaktır? Bu çalışmaların amacı nedir?

Fransa'da Türk'ler Ermeni'lere soykırım yapmadı demek suçtur. Avrupa BİrIiği'ne girildiğinde, Avrupa Parlamentosu böyle bir kanun kabul ettiği taktirde Türkiye'de Türk'ler Ermeni soykırımı yapmadı demenin sonucu nedir? Suç işlemek anlamını taşımayacak mıdır? Arkasından neler gelecektir?

Avrupa BİrIiği'ne girmek için seferberlik ilan eden sivil toplum örgütleri ve siyasiler Türkiye aleyhindeki bu tür düşünce ve eylemler için niçin girişimde bulunmadılar? Ne gibi girişimde bulundular?

Türkiye tarihi ve kültürel yakınlığı olan yakın komşuları, Avrasya ülkeleri, Uzakdoğu ülkeleri daha önce ön görüşmeleri yapılan D grubu olarak adlandırılan ülkeler ile ticari ilişkilerini niçin geliştirmemektedir? Bu ülkefer ile ticaretin geliştirilmesinin Türkiye için ne gibi zararları vardır?

Bu ülkeler ile mal mübadelesi ile ticaret yapabilme imkanı vardır. Böylece ihracatımızın artması, dış ticaret açığının aza'masf imkanı vardır.

Şehirlerimizde tabelalarda Türk alfabesinde olmayan harfler kullanılmaktadır. Türkçe İmla kuralına uymayan yazılar yazılmaktadır. Yazılı ve görsel basında Türkçe olmayan hece ve kelimeler kullanılmaktadır. Yabancı filmlerin Türkçe seslendirilmesinde Türkçe dil kuralına uymayan cümleler kullanılmaktadır. Yazılı basında ilanlar Türkçe dışında yabancı dillerde yayımlanmaktadır. Bazı televizyon yayınlarında, reklamlar, reklamın hazırlandığı ülkenin dili ile yayınlanmaktadır. Niçin?

Resmi dilin Türkçe olduğu ülkemizde bu uygulamaların devamı halinde Türkçe diye bir dilin ne kadar süre sonra kullanılmaz ve konuşulmaz hale geleceğinin cevabını dil uzmanlarının topluma açıklaması gerekir.

Basın bir ülkenin gözüdür, kulağıdır. Toplumu bilgilendirme görevi vardır. Bu görevini yaparken toplumsal fayda üretmeyen bilgilere ağırlık vermemesi gerekir. Topluma güven veren, moral değerlerini yükselten olay ve haberlere toplumsal fayda üreten bilgilere ağırlık vermesi gerekir.

Televole adı verilen magazin programlarının Türk toplumuna ne gibi bir faydası vardır?

Modadan maksat insanları daha iyi giyinmeyi özendirmektir. Modacıların ürettikleri elbiselerin tanıtımı da defiledir. Günümüzde yapılan defilelere bakalım. İnsan vücudunu gösteren transparan denilen, göğüsleri dışarıda sözde elbiselerin uluorta tanıtılmasının, tanıtım filminin, haberinin tekrar tekrar gösterilmesinin kültür olarak ne gibi değeri vardır?

Bu tür elbiseleri satın alıp giyende yoktur. O halde bu gibi defileleri haber olarak verilmesinin, tekrar tekrar gösterilmesinin faydası nedir?

Gazeteler, Türkiye'de tanınmayan, pazarı, olmayan yabancı malların dağıtımını yapmakla toplumu bilgilendirmek görevini mi yapmaktadır?

Sanata değer vermeyen bir milletin gelişmesi hatta yaşaması mümkün değildir. Zira sanat milletin fertlerinin duygularını, hayallerini ve güzelliklerini ifade eder, milli kültürün oluşturduğu değer ölçülerini ortaya çıkarır. Sanat adına;

Türk musikisi yerine arabesk denilen sözleri ve ritmi topluma, insanlara huzur, neşe ve sükûnet yerine nuzün veren, karamsarlığa sürükleyen, saldırganlık aşılayan.

Güldürü adına, sinema adına sözleri belden aşağı konuşmalar olan küfür dolu cümleler kullanılan, kutsal kabul edilen değerlere saldıran,

Fıkra adına insanı düşündürmek veya güldürmek yerine müstehcenliği öven, teşvik eden insanlarımızın zeki

olmadığını ifade eden, insanlarımızı aşağılayan eserlerin icra edilmesinde ve anlatılmasında bu milletin sanat ve kültürünün gelişmesine ne gibi bir katkısı vardır?

Toplumun yararına olmayan sanatın, topluma ne gibi bir faydası vardır?

Gözümüzdekİ at gözlüğünü çıkaralım. Bağnazlığı bırakalım. İnsafa gelelim. Gerçekleri görelim. Bağımsız Milli Devletimiz tehdit altındadır. Tarihi, milli kültürü, sanatı, parası, ekonomisi yemek kültürü ve damak tadı dahi tehdit altındadır.

Düşünelim. Aşevi-lokanta restoran oldu. Berber kuaför oldu. Basın merkezi medya sentır oldu. İş hanı plaza oldu. Köftenin yerini burger, pidenin yerini pizza, makarnanın yerini spagetti, patates kızartmasının yerini cips aldı. **Türkiye'de bîr taraftan yerel kültürleri koruyalım, ortaya çıkaralım denilirken diğer taraftan hepimizin ortak kültür değerleri yavaş yavaş ortadan kaldırılmaktadır.**

Kültürümüz tehdit edilmektedir. Bu tür kültür değişiminin sonucu medeniyet projesine girmek midir?

Tehdidin merkezi Türkiye'ye kurtuluş olarak gösterilen küresel düzen kavramıdır. Tek devlet, tek millet, tek dil, tek din ve dünya vatandaşlığını savunan küresel düzen kavramıdır.

Bu gerçeği saklamak mümkün değildir.

NEREYE GİDİYORUZ?
MİLLİ DEVLETİ TASFİYE Mİ
EDİYORUZ?

NEREYE GİDIYpRUZ? MİLLİ DEVLETİ TASFİYE Mİ EDİYORUZ?

Sosyolojik tarifi ile ortak dili, kültürü, tarihi ve gelenekleri olan insan topluluklarına millet, belli sınırlar içinde milletin hukuki kişilik kazanmış şekli de devlettir.

Devletin unsurları ise halk, ülke ve iktidar veya egemenliktir.

Emperyalist batılı devletlere karşı savaşarak, bu savaşı kazanan ülkemiz Türkiye üzerinde kurulan devletimiz Türkiye Cumhuriyeti'dir. M. Kemal Atatürk'ün ifadesi ile "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti" denir. Milletimiz Türk Milleti'dir.

Egemenliğin kaynağına göre de devletimiz cumhuriyettir. Bu husus meclisimizin duvarına "Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir" diye yazılmıştır.

Egemenliğin sınırlandırılması bakımından da devletimiz bağımsız devlettir. Yani başka bir devlet ile arasında hiçbir bağımlılık ilişkisi yoktur.

Devletimiz bugünkü şekli ile yalınç (basit) devlettir. Anayasası üzerinde etkili olabilecek başka bir güç ve hukuk düzeni yoktur. Anayasası üzerinde başka bir hukuk sistemini tanıyan bir bağımlılık ilişkisiyle başka bir devletin veya devletler grubunun buyruğu altındaki devlet ise yan egemen devlettir. Millî devlet değildir.

23 Nisan 1920 tarihinde öze dönüş, milli değerlerini kaybetmeden, başkalaşım geçirmeden, batılı gibi olmadan batının ilim ve tekniğine, ekonomik gücüne sahip olma hedefine yürüyüş başlamıştır. Ancak,

10 Kasım 1938 tarihinden itibaren ülkemizde önce M. Kemal Atatürk unutulmaya daha sonrada devletimizin kuruluş felsefesinden yavaş yavaş uzaklaşmaya başlanılmıştır.

Önce bir dönem para ve pulların üzerinden M. Kemal Atatürk'ün resimleri kaldırılmıştır. Sancısız bir şekilde 1946 yılında çok partili demokratik sisteme geçilmesiyle beraber millet hakimiyetinin yerini bürokrasi değil bu defa dini, siyasi, toprak veya aşiret sahibi kişiler hatta işçi değil sendika yöneticileri liderler almıştır. Bu gün ise bu hakimiyet yazılı ve görsel medya sahipleri ile zenginler kulübü üyesi patronların tekeiinde kalmıştır.

1960-1980 yılları arasında M. Kemal Atatürk ve yapılanları önemsememek için "gardrop devrimcisi" denilerek inkılâplara saldınlmıştır.

Bazı grupların toplantı ve gösterilerinde Türk Bayrağı yerine orak-çekişli bayraklar, Atatürk yerine sosyalist liderlerin resimleri ile dolaşılmıştır. Milli Devlete, Atatürk'e karşı tavırlar sergilenmesine açıktan başlanılmıştır.

1990 yıllarının başlarından itibaren bu defa meydanlarda, cami avlularında Türk Bayrağı yerine siyah ve yeşil bayraklar açılmıştır.

Resmi ideoloji denilerek devletimizin kuruluş felsefesi hafife alınmjşijr. Devletimizin kuruluş felsefesine saidırılmıştır. Anayasa dahil kanunlara saldırılmışım

İktidara gelen siyasi partiler beğenmedikleri kanun maddelerini değiştirmediler. Demokrasiyi savunur göründüler, hukuk devletini savunur göründüler. Mevcut kanunlara göre verilen kararlan koruyacaklarına, kanunlara uyacaklarına dair yemin ettikleri devletin kanunlarını tenkit ettiler.

M. Kemal Atatürk'ün sağlığında teklif edilmesine rağmen Türk milletine ve milli kaynaklarımıza güvendiğinden yabancılardan borç para almamıştır. Osmanlı Devleti'nden kalan borçlar da yerli sermaye birikiminden, yerli kaynaklardan ödenmiştir. Daha sonra borçlanma adeta teşvik edilmiştir. Bugün ise vadesi gelen borç taksitlerinin öden-

meşinden başka ekonomik hedefimiz kalmamıştır. Aldığımız borçlan nasıl ödeyeceğimizi düşünür hale gelinmiştir.

Ülkemizde sermaye, teknik bilgi ve iş makinalan kıtlığına rağmen, cumhuriyetin ilk yıllarında ülkenin jeolojik yapısı en sert kayalardan olan bölgelerine demiryolu yapılmıştır. 1950 yılından sonra demiryolu yerine karayolları tercih edilmiştir Demiryolları ağının genişletilmesi yerine en sonunda "demiryolları kominist sistemin ürünü" diye, geçmişte yapılanlar tenkit edilmiş, yenilerinin yapılması önlendiği gibi bu tür psikolojik baskı ve siyasi tercihler sonucu büyükşehirlerde metro yapımının da ertelenmesine sebep olunmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşu ile beraber sanayileşmeyi hedeflemiştir. Derhal sanayileşmeye başlamıştır. Şeker, dokuma, çimento, silah, demir-çelik, gibi fabrikalar kurulmuştur. Kamu ülkenin sanayileşmesinde öncülük etmiştir.

Sanayileşmenin, ekonomik faaliyetlerin finansmanının temini için bankalar kurulmuştur. Bankacılık sektörü canlandınlmıştır.

Yabancı kişi ve kuruluşlara ayrıcalıklı ticaret yapma hakkı yani kapitülasyonlar kaldırılmıştır. Bugün ise Gümrük Birliği anlaşması ile Avrupa Birliği'ne tek taraflı bağımlılık ve IMF politikaları ile yerli sanayimiz ve üretimimiz krize girmiştir.

M. Kemal Atatürk milli devletin korunmasını Türk Gençliği'ne emanet etmiştir. Vasiyeti ve emri ile istiklalin ve cumhuriyetin her şeyin üzerinde olduğunu belirtmiştir.

Atatürk'ün emir ve vasiyetine rağmen Türkiye'de Türk Gençljği'ne politika yapmak yasağı getirilmiştir. Siyasi partilerin gençlik kollan kapatılmıştır.

Devletimiz bağımsızlık ilkesi olan milli bir devlettir. Anayasası üzerinde etkili olabilecek başka bir güç ve hukuk düzeni yoktur. Peki bugün neler olmaktadır?

Buğur küreli düzen yanlıları, Avrupa Birliği yanlıları

Kamu İktisadi Teşekküllerini gelişmenin önünde engel, ekonominin üzerinde kambur olarak görmektedir.

Kamu malları, bankalar haraç-mezat satılmaktadır ve hepsi satılmak istenilmektedir. Ancak, özel sektörün yanında kamunun da üretim yapmasının ilmi veriler açısından ne gibi zararı olduğu asla açıklanmamaktadır.

Cumhuriyet dönemi ekonomisinin para kaynakları olan resmi ve özel Türk bankaları tasfiye olmakta veya yabancıların eline geçmektedir.

Merkez Bankası'nın siyasi baskılardan en az etkilenmesi bütçede ödeneği olmayan işler için, harcama yapılmaması ilkesi kabul edilmiştir. Ancak;

Bağımsız milli devletin, milli parası olur. Türk lirası, Türk vatanından kovulmuştur Türk Lirası değer saklama aracı olma özelliğini kaybetmiştir. Piyasa Dolar ve Euro'nun, Avrupa Birliği ve ABD paralarının hakimiyetine ve tahakkümüne girmiştir. İç pazarda bulunan paranın ortalama %10'uTürkLirası'dır.

Böyle bir ortamda bağımsız Merkez Bankası'ndan bahsetmek mümkün müdür? Merkez Bankası'na Türk siyasetçisinin etkisi yok ama Avrupa Birliği ve ABD bankalarının etkisi var. Bu kabul edilemez bir durumdur.

Türkiye Cumhuriyeti bağımsız bir devlet olmasına Anayasasının üzerinde başka bir hukuk sistemi olmamasına rağmen, Avrupa Birliği'ne girmek için dış ticaret hukukunu Avrupa Birliği'ne bağlamıştır. Yarın iç ve dış güvenlik istemini, iç hukuk sistemini Avrupa Birliği'nin istediği şekle dönüştürmek mecburiyetinde kalacaktır. Anayasası üzerinde Avrupa Hukuk sistemi egemen olacaktır.

M. Kemal Atatürk'ün "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir.", açıklamasına ve onuncu yıl nutkunda söylediği "Ne mutlu Türk'üm diyene" sözüne

karşılık bazı siyasilerin "kimse bana Ne mutlu Türk'üm" dedirtemez dedikleri görülmektedir.

Ne Mutlu Türküm vecizesine itiraz etmekle ne demek istenilmektedir?

Sizler hangi milleti yönetmeğe talipsiniz? Soruları... sormak benim hakkımdır. Dürüst olduğunu iddia eden siyasetçilerinde sorulan bu soruyu cevaplandırması gerekir.

Yine bazı siyasiler sözde aydınlar 30-35 yıldır konuşmalarında Türk Milleti demekten, özellikle sakınarak **"bu millet", "büyük millet", "milletimiz"** gibi soyut bir milletten bahsetmektedirler.

Lütfen, açık ve anlaşılır konuşunuz. Bahsettiğiniz millet hangi millettir? Türk Milleti demekten niçin çekiniyorsunuz?

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşunda hiçbir izime özenmemiştir. 1980 öncesi kominizim savunucularının bir kısmı ile bunlara karşı olanların bugün küreselleşme, Amerikanizm ve Avrupa Birliği taraftarlığı için birlikte hareket ettikleri görülmektedir.

Yazılı ve görsel basında Türk Milleti, Türk Halkı yerine ısrarla Türkiye mozaiği ifadesi kullanılması tercih edildiği görülmektedir.

Milli Devlete karşı olanlar başkenti de unutmamaktadır. Bazıları iktidara geldiğinde buldozerlerle Ankara'yı yıkmaktan bahsetmiştir. Bazıları da askeri bürokrasinin Ankara dışına çıkarılmasın; istemiştir. **Ankara, Milli Devletin başkentidir. Ankara'ya düşmanlık Milli Devlete düşmanlıktır. Ordu ise Türk Milleti'nin bağımsızlığının güvencesidir.**

Cumhuriyetin ilk yıllarında Türkiye'de eğitimin tamamı Türkçe idi. Bugün ise yabancı dilde eğitim öncelik kazanmıştır. Diğer taraftan her Türk vatandaşı anadilini konuşabilmektedir. Gündeme anadilde eğitim konusu getirilmiştir.

Bu açıklamalardan sonra şu sorular ortaya çıkıyor.

Resmi ideoloji ve derin devlet kavramları, köksüz, devlet tanımı ortaya atılarak ne yapılmak istenilmektedir? Hangi amaca ulaşılmak istenilmektedir?

Türkiye Cumhuriyeti, Türk Milleti yerine Türkiye mozayiği denilmesinin sebebi nedir?

Başkent Ankara'nın yıkılmasının, askeri bürokrasinin Ankara'dan uzaklaştırılmasının düşünülmesine niçin ihtiyaç duyulmuştur?

Anadilde eğitim programı içinde kaç tane eğitim kurumu açılacaktır?

Cumhuriyet döneminin sermaye birikimi, kazanımları olan Kamu İktisadi Teşekkülleri niçin ıslah edilmek yerine satılmaktadır?

Lozan Antlaşması dışında kabul edilenler dışında Türkiye'de yeni azınlıklar mı kabul ediyoruz? Kopenhag ölçütleri gereği azınlıklara saygı gösterilmesini ve korunmasını garanti eden kurumların istikrarının gerçekleştirilmesi zorunluluğunu nasıl gerçekleştireceğiz?

Milli devleti, devletimizin kuruluş felsefesini unuttuk mu? Yoksa tasfiye mi ediyoruz?

Bütün bu olaylar olurken Atatürkçü, milliyetçi - ulusçu, vatansever olduklarını iddia edenler bağımsız milli devletten yana olanlar acaba niçin susuyorlar? Gerçekten bağımsız milli devletten yana olanlar en azından Türkiye nereye götürülmek isteniliyor diye düşünmelidirler.

Atatürkçülük, Atatürk devrine özlem duymak, ceket yakasına Atatürk rozeti takmak, Atatürk'ün kabrini ziyaret

edip deftere "Atam izindeyiz" diye yazmak Atatürk'ten bir iki vecize söylemek değüdir. Atatürk'ün kurduğu küitürei ve ekonomik faaliyet gösteren kurumlan tasfiye etmek hiç değildir. Atatürk'ün ne yaptığını, niçin yaptığını düşünüp anlamaktır. Anlayabilmektir.

Atatürk döneminde yapılan hukuki, sosyal ve ekonomik uygulamalar Türk Tarihinde 1839-1920 yılları arasında Osmanlı Devleîi'nin yaşadığı olayların bir daha yaşanmaması için yapılan yenileşme ve öze dönüş hareketleridir.

Bağımsız milli devletten yana olmak; tarihimize, kültürümüze ve tarımımıza, sanayimize, paramıza, insanımıza, bayrağımıza, devletimize kısaca milli ve manevi değerlerimize sahip çıkmak demektir?

Yakın komşularımızdan başlamak üzere kültür benzerliğimiz olan ülkeler ile dünyanın her ülkesi ile karşılıklı hak ve menfaat ilişkileri, karşılıklı saygı ve sevgi çerçevesinde bu dünyada birlikte yaşamaktır. Milli değerlerimizi unutarak başkalarına özenmemektir. Başkalarından borç istememektir. Başkalarının güdümüne girmemektir.Kısaca haysiyetli olarak yaşamayı istemektir.

Atatürkçülük demek Milli Devlete sahip çıkmak demektir. Gerçekten Milli Devletten yana olanlar demokratikleşme uğruna, Avrupa Birliği uğruna, küreselleşme uğruna, medeniyet projesine girmek uğruna Türkiye nereye götürülüyor diye derin derin düşünmelidirler.

VATANDAŞLARIMIZ DÜŞÜNMELİDİR

VATANDAŞLARIMIZ DÜŞÜNMELİDİR

Demokratik sistemde vatandaş olarak bizler önümüze sandık konulduğunda ülkemizi yönetecek Milletvekillerini ve mahalli idare yöneticilerini seçiyoruz. Bizleri yönetmesi için vekalet veriyoruz.

Bu gerçeğin ışığı altında aşağıda belirtilen konuları sorgulamamız gerekmektedir.

1 .Vatandaş demokrasi adına beş yılda bir oy vermesinin dışında demokratik sisteme ne gibi bir katkısı olduğunu sorgulamalıdır. Demokrasi sadece seçim mi demektir?

2.Vekil seçtiğimiz Milletvekillerimiz niçin asilde, bizlerde olmayan dokunulmazlık zırhına sahiptir? Sorgulanmalıdır.

3.Türkiye'de 68 milyon Türk'ün geleceğini İlgilendiren ulusal program kabul edilmiştir. Bu ulusun bir ferdi olarak kabul edilen ulusal programın neresindeyim diye kendisine soru sormalıdır. Ulusal program konusunda kendisinin yeterli şekilde niçin bilgilendirilmediğini sorgulamalıdır.

Avrupa Birliği'ne girildiğinde nasıl iş bulacağını, gelirinin nasıl ve niçin artacağını sorgulamalıdır. Avrupa Birliği yanlılarının bu konuda kendisini bilgilendirmesini istemelidir.

4.Türkiye'nin iyi yönetilmesi, zenginleşmesi ve güçlenmesinin Türkiye'nin kurtuluş ve kuruluş felsefesine bağlı, bilime, sağlıklı istatistiki bilgilere dayalı gerçekçi ekonomik programa bağlı olduğunu, kurtarıcıya bağlı olmadığını bilmelidir.

S.Türkiye'de birinci sıradaki partinin oy oranının dahi

%34 mertebesinde (toplam seçmenin %25'i) olduğunu, kalan % 66'smın büyük çoğunluk olduğu unutulmamalıdır. Bu gerçekten hareketle tasvip ettiği siyasileri niçin Türkiye seninle gurur duyuyor diye karşıladığını ve ağırladığını sorgulamalıdır. Bu alışkanlığını bırakmalıdır.

S.Deve, dana, koyun keserek karşılayıp uğurladığı siyasetçilerden şikayet etme hakkının olup olmadığı konusunda kendisini sorgulamalıdır.

7.Siyasilerin toplantılarında, konuşmacının ne söylediğini anlamak yerine, toplantının düzenini de bozucu şekilde niçin bağırdığını veya alkışladığını sorgulamalıdır.

8.Cebinde, evinde Dolar ve Euro bulunduranlar ben niçin Türk Lirası yerine yabancı bir ülkenin parasını saklıyorum, yaptığım iş Türkiye'nin menfaatine uygun mudur? Sorusuna cevap vermelidir.

9.Vatandaş itaat kültüründen, sorgulama kültürüne geçmelidir. Peşin hükmü bırakmalıdır. Geçmişi hatırlamalı, geleceği düşünmeli benim oy verdiğim siyasi parti iktidara geldi. Ben değil, millet olarak biz ne kazanacağız diye düşünüp, yapılan icraatları takip etmelidir.

10.Devlete sahip çıkmak, demokratik sistemde söz sahibi olmak istiyorsa kendisine değer verilmesini kendisinin dinlenmesini, Türkiye'nin kamu kaynaklarını yağmalayan siyasilerden hesap sorulmasını istemelidir.

11.Memur ve işçi sendikaları üyelerinin ücretlerinin arttırılmasını talep etmeden önce kamu kaynaklarını talan edenlerden bu kaynakların tekrar devlete alınması talebinde bulunmalıdır.

12.Seçtiği Milletvekilinin, aslında siyasi parti liderlerinin belirlediği kişiler olduğunu bilmelidir. TBMM'de kendisinin temsil edilmediğini sorgulamalıdır. Seçilen Milletvekilini denetlemelidir.

13.Parti içi demokrasinin olmadığını her icraatın siyasi parti Genel Başkanlarının isteği doğrultusunda yerine getirildiğini bilmesine rağmen niçin tepki göstermediğini düşünmeli ve sorgulamalıdır.

U.Siyasi partilerin seçim propaganda konuşmalarında iktidara geldikleri taktirde yapacaklarını söz verdiği hususları iktidara geldiğinde niçin uygulamaya koymadıklarını sorgulamalıdır. Slogan söyleyerek devlet yönetilemeyeceğini bilmelidir.

1 S.Türkiye'yi yönetmiş ve yöneten siyasileri tenkit etmek için pek çok sebep vardır. Gerçek ve haklı sebepleri bırakarak, kamuda çalışan pek çok kamu görevlisinden az maaş alan milletvekillerinin maaşlarının yüksek olduğunu söylemek haklı bir tenkit değildir. Bu tenkitten vazgeçilmelidir.

16.Vatandaşlarımız hangi siyasi partiyi benimsiyorsa benimsesin siyasilere devletimizin kuruluş felsefesinden milli devletten vaz mı geçiyoruz? Beni aydınlatınız diye soru sormalıdır.

Kendi seçtikleri siyasilerin, icraatlarından memnun olmayabilir. Tenkit edebilir. Ancak topyekün Büyük Millet Meclisini tenkit etmenin demokrasi inancına uygun olup olmadığını iyi düşünmelidir. Türkiye'nin meselelerinin, Türk Milleti'nin meselelerinin, birey olarak kendi meselelerinin çözüm yerinin Türkiye Büyük Millet Meciisi olduğunu bilmelidir.

TÜRKİYE'Yİ YÖNETECEK OLAN SİYASİ KADROLARA SORULAR

TÜRKİYE'Yİ YÖNETECEK OLAN SİYASİ KADROLARA SORULAR

Siyasi partilerin kuruluş sebebi ve hedefi iktidara gelmek ve ülkeye hizmet etmektir. Geçmişte iktidara gelen siyasi partilerin hepside iyi niyetle programlar hazırlamış ve bu programlar uygulanmıştır. Ben böyle düşünmek istiyorum. Ancak, bugün gelinen noktada görüyoruz ki, bir yerlerde bazı şeyler yanlış yapılmıştır. Eksik yapılmıştır. Gerçekler konuşulmamıştır. Gerçekler saklanmıştır. Yapılanlar olduğundan büyük gösterilmiştir. Bununla da yetinilmeyip iktidar icra makamı değilmiş gibi bazı siyasiler tarafından **"şunu, şunu ben yaptım"** diye yapılanlar başımıza kakılmıştır.

Ekonominin kanunları gözardı edilemez. Kötü yönetim, bilme ihanet, sosyal ve ekonomik gerçeklerin ve göstergelerin görmemezlikten gelinmesi sonucu ülkemiz bu hale gelmiştir. Devletin kuruluş felsefesinden, milli devletten taviz verile verile Türkiye bu hale gelmiştir.

Türkiye'de seçim yapılmıştır. Siyasi partiler Türk seçmeni önüne çıkıp oy istemişlerdir. Türkiye'de iktidar değişmiştir. Sistemin kuralı budur. Ben geçmişte siyasi partilerimizin bizlere güzel sözler söyleyip vaatlerde bulunduklarını biliyorum. Aşağıdaki sorularımın cevaplandırmalarını istiyorum. Başta görsel ve yazılı basınımız olmak üzere ve düşünen her Türk vatandaşının bu soruları sormasını arzu ediyorum. Bu konuların takibini istiyorum.

Çünkü bu soruları cevaplamayan, bu sorulara cevap vermeyen bir siyasi kadronun iktidara gelmesi peşin

hükümle yazmıyorum. Türkiye'de hiçbir şeyin değişmeyeceği veya pek az şeyin değişeceği anlamını taşımaktadır.

Cevaplandırılmasını istediğim sorular

İktidarınız döneminde:

- Türk Milletine doğruları, sadece doğruları söyleyecek misiniz?
- Mevcut IMF programı uygulanmakta idi. Bu programı uygulayan bir iktidarda vardı. O halde siz de aynı IMF pro gramını uygulayacak iseniz geçmiş iktidarlardan ne farkınız vardır?

Türkiye'nin 125.8 milyar dolar dış, 83 milyar dolar iç olmak üzere toplam 208.3 milyar dolar borç stoğu vardır.

- Bu borçları ödemek için programınız var mıdır? Var ise bu konudaki programınız nedir? Rakamlarla bilgi verir misiniz?
- Vadesi gelen borç taksitlerini ödemek için veya herhan gi bir sebeple yeniden iç ve dış borçlanmaya gidecek misiniz? İç ve dış borçlanmaya gitmeyecek iseniz hangi kaynaklardan, ne miktarda kaynak bulacaksınız?
- Hangi tarihten itibaren borçlanmaya son vereceksiniz?
- Kamu iktisadi kuruluşlarının Türk ekonomisine yük olduğu kanaatinde misiniz?
- Özel sektörün yanında, kamunun da iktisadi faaliyette bulunmasının ne gibi zararları vardır? İlmi veriler ile açıklar mısınız?
- Türkiye'nin kalkınması sadece yabancı sermayeye mi bağlıdır? Niçin?

• Yerli kaynaklardan nasıl faydalanmayı düşünüyor sunuz?

Türkiye'de sürekli olarak devlet gelirleri devlet giderlerini karşılamamaktadır. Bütçe açığı bulunmaktadır.

• Denk bütçe yapacak mısınız?

• Denk bütçe yapmayacak ve bütçe açığı verecek iseniz, bütçe açıklarını nasıl kapatacaksınız?

• Dış ödemeler dengesini sağlayacak mısınız? Nasıl?

• Yatırım yapmak için bütçeden, yatırımlara % kaç oranında pay ayıracaksınız? Kaynağı nereden bulacak sınız?

• Uzmanların belirttiğine göre Türkiye'de ekonominin %50'si kayıt dışıdır. Ekonominin tamamını kayıt içine almak için hukuki çalışmaları yapıp uygulamaya koyacak mısınız? Nasıl ve ne kadar sürede?

• Türkiye'de herkesi ve herkesimi vergi mükellefi yapacak mısınız? Ne kadar sürede?

• Demokratik sistemle yönetilen devletlerde her kişi veya kuruluş mal varlığının hesabını vermektedir. Türkiye'de mali milat denilen uygulamayı yürürlüğe koymadınız, yolsuzlukla nasıl mücadele edeceksiniz?

Kamu bankalarının görev zararı yaptığı, özel bankaların içinin boşaltıldığı söylenmiştir. Ancak ticari sır adı altında banka zararları konusunda toplum bilgilendirilmemiştir.

• Banka mevduatlarına devlet garantisi verilmesi uygula masına devam edecek misiniz?

• Banka zararlarının sebeplerini inceleyip sonuçlarını topluma açıklamayı düşünür müsünüz?

• Bankaların hesapları yeminli murakıplar tarafından denetlendiğine göre geçmişte ya denetlemeler iyi yapıl mamıştır veya denetleme raporlarında belirtilen hususlar için işlem yapılmamıştır. Bu konuda araştırma yapıp sonuçlarını topluma açıklamayı düşünür müsünüz?

• Banka zararları devlet tarafından vatandaştan toplanan vergilerle kapatılmıştır. Banka zararlarını sebep olanlardan tahsil etmeyi düşünür müsünüz?

• Eğer böyle bir çalışma yapıp toplumu bilgilendirmeye cek iseniz; sizin geçmiş iktidarlardan ne farkınız vardır? Yolsuzlukla nasıl mücadele edeceksiniz?

• Hedeflediğiniz milli gelir mertebesi nedir? Milli gelirimizi kaç yılda, kaç milyar dolara çıkarmayı hedef aldınız?

• Hedef programınızda tarım, sanayi ve hizmetler sek törünün % olarak paylan ne kadar olacaktır?

• Kişi başına milli gelir hedefiniz nedir?

• Hedeflediğiniz asgari ücret miktarı nedir?

• Yurtdışından gelen teklif ve telkinlerle mi, yoksa millet istediği için mi kanun çıkaracaksınız?

• Türkiye kültürel, sosyal, ekonomik ve hukuk sistemini değiştirerek bağımsız milli devlet felsefesinden vazgeçerek niçin Avrupa Birliği'ne girmek mecburiyetindedir?

• Avrupa Birliği'ne girdiğimizde bugün ihraç edemediğimiz hangi ürünleri ihraç edip zenginleşeceğiz? Nasıl zenginleşeceğiz?

• Türkiye sosyal, kültürel, tarihi, siyasi, ekonomik değer lerini terkedip niçin Avrupa Birliği'ne girmek mecburiyetindedir? Türk ve Müslüman olarak benim hangi

değerlerim beğenilmemektedir. Medeniyet projesine girmek adı altında Avrupa Biriiği'ne girmek İstenilmektedir?

Türkiye Avrupa Biriiği'ne girmek için Kopenhag ölçütleri yanında Maastrich ölçütlerini de yerine getirmek mecburiyetindedir. Bu ölçütler yerine getirilmeden Avrupa Birliği'ne üye olunamaz. O halde Avrupa Birliği'ne girmek için niçin sadece Kopenhag ölçütleri dikkate alınmakta, Maastrich ölçütleri dikkate alınmamaktadır? Türkiye'de;

• Yıllık enflasyon oranı hangi yılda %5'in altına düşecek tir?

• Yıllık faiz oranı hangi yılda %6 oranına düşecektir?

• Devlet borçlarının GSYİH'sına oranı hangi yıida %60 oranı altına inecektir?

• Bütçe açığının GSYİH'sına oranı hangi yılda %3'ün altı na inecektir?

• Milletvekili dokunulmazlığını kürsü dokunulmazlığı ile sınırlandırmayı niçin düşünmüyorsunuz? Avrupa Birliği'ne üye devletlerinde Türkiye'deki gibi Milletvekilliği dokunulmazlığı var mıdır?

• Üç ayda bir sosyal ve ekonomik verilerle toplumu bil gilendirmeyi düşünür müsünüz? Türkiye'nin sosyal ve ekonomik meselelerini çözemediğiniz takdirde başarısız olduğunuzu kabul edecek misiniz? Yoksa geçmiş iktidarları suçlayıp enkaz devraldığınızı mı söyleyeceksiniz?

SONSOZ

SONSÖZ

Yakın tarihimizi hatırladığımızda Osmanlı Devleti'nin 1839-1920 yıllan arasında yaşadığı olayların benzerlerinin yavaş yavaş 1938-2002 yılları arasında Türkiye'de yaşandığını tespit ediyoruz. Ancak:

Yanlı bilgi, yanlış bilgi, yönlendirme ve şartlandırmalar ile Türk Milieti'nin dikkati dağıtılmıştır. Millet şaşırtılmıştır. Gündemde olması gereken konular sis perdesi ile örtülmüştür. Bu perde üzerinde birileri gölge oyunu oynatarak millete seyrettirmiştir. İnsanlarımızın düşünmesi, hatırlaması, bilmesi, görmesi gereken gerçekler yerine, birilerinin milletin şuuraltında iz bırakmasını istediği hususlar tekrarlanarak beyinler yıkanmıştır.

Türk Milleti hafıza kaybına uğratılmıştır. Geçmişi ve günümüzü yeterince karşılaştırma, sorgulama ve değerlendirme imkanı da elinden alınmıştır.

Türk Milleti'nin dili, dini, tarihi, kültürü, hukuk sistemi, kısaca Türk'e ait ne varsa tenkit edilmiş ve horlanmıştır. Milletin önce kendine, daha sonra da siyaset ve siyasetçiye olan güven duygusu azalmıştır. Millet adeta elinden silahlan alınmış, terhis edilmiş bir ordu haline getirilmiştir. Vatandaşlarımız, vatandaşlık bilgisi ve bilincinden, Türk Milletinin büyük millet olduğu, Türk Devletinin büyük devlet olduğu bilgisinden kısaca milli şuurdan uzaklaştırılmıştır.

Böylece; Türk Milleti'nin kendisine ve devletine güveni azalmıştır.

Türkiye'yi yönetenler bu hususu görememişlerdir.

Olaylara sadece ekonomik açıdan bakmışlardır. Bu bakış devam etmektedir.

Osmanlı Devleti yılarca süren Tanzimat, Islahat, Meşrutiyet fikirleri ile uğraşmıştır. Çözüm yolu bulamadığı gibi çöküşe gitmiştir. Türkiye Cumhuriyeti ile diriliş başlamıştır.

Bugün de, Türk Milleti değişim, gelişim, evrensel değerlere sahip çıkmak, küreselleşme gibi Türk Milleti için ne anlama geldiği belli olmayan, tanımı ve tarifi açık seçik ifade edilmeyen *kavramlarla* oyalanmaktadır. Yönlendirilmektedir.

Türk Milleti, önce evrensel değerlere sahip olmak, sonra insan haklarına sahip çıkmak, daha sonra da küreselleşme yanında olmak, medeniyet projesine girmek, Avrupa Birliği'ne girmek propaganda taarruzları altında batı hayranı bir toplum haline getirilmeye çalışılmıştır. Belli oranda da batı hayranı bir toplum haline getirilmiştir.

Devletimizin her yıl bütçe açığı ile yönetildiği, her yıl dış ticaret açığı verdiği konuşulmamıştır. Doğan her bebeğin 3 bin dolar borçlu olarak doğduğu konuşulmamıştır. İç ve dış borçların nasıl ödeneceği konuşulmamıştır, tartışılmamıştır, Tartışılmamaktadır. Ama;

Nurlu ufuklar nutukları atılarak "kalkmıyoruz, kalkınacağız" denilmiş ve Türk Milleti oyalanmıştır.

İnsan haklarından bahsedilmiştir.

İnsan haklan evrensel beyannamesinin 3 üncü maddesi "yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır."

23/d maddesi "Herkesin çıkarlarım korumak için sendikalar kurmaya ve bunlara katılma hakkı vardır."

25/a maddesi "Herkesin gerek kendisine gerekse ailesi için beslenme, giyim, barınma, sağlık ve öteki sosyal hizmetlerde içinde olmak üzere, sağlığını ve güvencini sağlayacak, uygun bir yaşam düzeyine hakkı vardır. İşsizlik, hastalık, dulluk, yaşlılık ya da geçim olanaklarından kendi isteği ve iradesi dışında yoksun kalma gibi durumlarda sosyal güvenlik hakkına sahiptir". Amir hükümlerini taşır.

Türkiye İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini kabul etmiştir.

Türkiye'de insan haklarından bahsedilmiştir. Ancak;

Türkiye'de insanlar suikast sonucu öldürülmektedir. İnsanların yaşama haklarına son verilmektedir.

Türkiye'de özel sektörde çalışan işçiler sendikaya üye olduklarında, sendika kurduklarında İşten atılmaktadırlar. Diğer taraftan da, demokratik bir yapı için sendikaların öneminden bahsedilmektedir. İnsan haklarının ihlalinden bahsedilmektedir.

Kamuda çalışan memurlar sendika kurabilmektedir. Ücret tespiti konusunda toplu pazarlık yapamamaktadırlar. Grev yapamamaktadırlar.

Grev hakkı olmayan sendikanın sendika olamayacağı unutulmuştur.

10 milyon işçinin iradesi dışında işsiz kalması sebebi ile yoksul kaldığı unutulmuştur.

Fakirlik, hatta açlık sınırından az miktarda emekli maaşı alan emeklilerimizin maaş kuyruklarında öldükleri gözardı edilmiştir.

Tedavi masraflarını ödeyemediği için hastanelerde zor durumda kalan Türk vatandaşlarının bulunduğu dikkate alınmamıştır.

"Her gün yaklaşık 2 bin 500, 22 yaşını tamamlayan gence İş bulmak mecburiyetinde olduğumuz"[1481]

"Her **gün 3 bin 660 bebeğin doğduğu, bu bebeklerin her gün 126'sınm bir yaşma girmeden öldüğü'"[491]**

"Her yıl 450 bin çiftin dünya evine girdiği, bu çiftler için yılda 450 bin sağlıklı ve sağlam konuta ihtiyaç duyulduğu'"[501] gözardı edilmiştir.

İnsan hakları unutuluyor. Türk MiHeti'ne radyasyonlu çay içiritiyor. İçinde insan sağlığına zararlı maddeler var diye Avrupa Birliği üyesi ülke vatandaşlarına yedirilmeyen gıdalar Türk MiHeti'ne yediriliyor. Sonra da Avrupa Biriiği'ne girelim. Orada insan hakları var deniliyor.

Düşünelim siyasiler, aydınlar yazılı ve görsel basının büyük bölümü Türkiye'nin gerçek gündemi olan bu konulan niçin tartışmamaktadırlar? Bu konulardaki çözüm yollarını niçin açıklamamaktadırlar? Bu konular Türkiye'nin gerçek gündemi değil midir?

Peki ne tartışılmaktadır? Türk Milleti'ne ne söylenilmektedir?

Kültürel, sosyal, ekonomik ve siyasi kurumlarımızdan vazgeçelim, Avrupa BirÜği'ne girelim. Milli devletimizden vazgeçelim, denilmektedir.

Devletimizin milletlerarası anlaşmalarla tescil edilmiş sınırları, milli ordusu, milli parası, bayrağı, Türk Milleti tarafından seçilen Milletvekilleri, Milletvekilleri tarafından konulan kanunları ve Milletvekillerimİzin çalıştığı Türkiye Büyük Millet Meclisi vardır. Milletimiz Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden yönetilmektedir.

Avrupa Birliği, para birliği, Avrupa Birliği vatandaşlığı, ortak dış güvenlik, ortak hukuk sistemi vb. kavramları itibarı ile bağımsız devlet özelliklerine uymamaktadır. Avrupa Birliği hukukunda-

ki Avrupa vatandaşlığı kavramı ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasasfna göre Türk Vatandaşlığı kavramının nasıl uyuşacağının hukuki açıklamasının yapılması gerekir Avrupa vatandaşlığını milli devletin neresine oturtmamız gerektiğinin açıklanması gerekir. Çünkü, Avrupa Birliği Vatandaşlığı müstakil olarak birkaç kişiyi değil topyekün Türk Vatandaşlarını kapsar.

Anayasa'mızın 16 ncı maddesi "Temel hak ve hürriyetler, yabancılar için milletlerarası hukuka uygun olarak kanunla sınırlanabilir." ve 67 nci maddesi "Onsekiz yaşını dolduran her Türk vatandaşı seçme ve halkoylamasına katılma haklarına sahiptir." amir hükümlerini taşırlar. Ancak;

Türkiye Avrupa Biriiği'ne girdiğinde, Avrupa Birliği vatandaşlığı kabul edildiğinde

Avrupa Birliği'ne üye devletlerinden birisinin vatandaşı, Türkiye'de ikamet eden Avrupa Birliği vatandaşının Avrupa Parlamentosu seçimleri ile belediye seçimlerinde seçme ve seçilme hakkına sahip olacak mıdır?

Şayet böyle bir durumla karşılaşacak isek Anayasa'mızın 16 ncı ve 67 nci maddelerinin geçerliliği olacak mıdır?

Yine Anayasamızın 3'üncü maddesi "Bayrağı, şekli kanunla belirtilen beyaz ay yıldızlı al bayraktır" amir hükmündedir,

Avrupa Birliği'ne girildiğinde albayrağın yanında Avrupa Birliği bayrağı da dalgalanacak mıdır?

Diğer bir husus bugün ordumuz, Türk Ordusudur. Avrupa Birliği'ne girildiğinde Türk Ordusunun adı ne olacaktır? Türk Ordusu'nun Başkomutanı Genel Kurmay Başkanı'dır. Avrupa Birliği'ne girildiğinde Türk Ordusunun Başkomutanı kim olacaktır?

Anayasa'nm 92. maddesine göre "... Türk Silahlı Kuvvetlerinin yabancı ülkelere gönderilmesine veya yabancı silahlı kuvvetlerin Türkiye'de bulunmasına izin verme yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir". Avrupa Birliğine girildiğinde Türk Hukuk Sistemi'nin üzerinde Avrupa Birliği Hukuk kuralları, Meclisimizin üzerinde de Avrupa Birliği organları olduğuna göre ülkemiz savaş durumu ile karşılaştığında karar yetkisi neresidir? Ankara mıdır? Brüksel midir?

Siyaset bilgi ve beceri sahibi olarak, devletimizin kuruluş felsefesine bağlı kalarak Türkiye'nin meselelerine çözüm bulmaktır.

Milli devlet felsefesine karşı olanları nasıl anlayabiliriz? Gayet basittir.

Dûyun-u Umumiye nedir? Kapitilasyonlar nedir? Sevr Antlaşması nedir? Kurtuluş Savaşı'nı kime karşı niçin yaptık? Lozan Antlaşması nedir? diye sorunuz. Biraz düşünüp "bırakınız bunları", "bunlar tarihte kaldı" diyeceklerdir. "Bunları düşünme" diyeceklerdir.

Devletimiz için tehlike sadece bölücülük ve halkımızın dini duygularının istismarı değildir.

Milli Kültürden uzaklaşmak, fakirlik, devlet kaynaklarının verimli kullanılmaması, devlet kaynaklarının belirli kişi ve gruplar arasında yok edilmesi, milletin kendi devletine olan güven duygusunun azalması, iç ve dış borçlar, emperyalizmin yeni dünya düzeni küreselleşmesinin millete hoş gösterilmesi gayretleri, devletimizin kuruluş felsefesinden uzaklaşılmasıdır.

Asla unutulmaması gerekir.

Dış tehditlere ve telkinlere karşı dik duramayan hiçbir

iktidar içte Türk Milletini ayağa kaldıramaz, Türkiye'nin meselelerini çözemez. İktidarda da kalamaz. Çünkü,

Medeniyet projesine girmek adı altında Türkiye'ye, üretimi, gelişmeyi ve sosyal devlet ilkesini unutunuz, IMF programlarını, uygulayarak borçlarınızı ödeyiniz.

Özelleştirme yapınız. Ekonominizi biz kontrol edelim.

Merkezi Yönetimin yetkilerini kaldırınız. Sizi biz yönetelim.

Yerel Yönetimleri güçlendiriniz. Merkezi yönetimin taşradaki yetkilerini H özel idarelerine ve sivil toplum örgütlerine veriniz denilmektedir.

Bu uygulamanın sonucu merkezi yönetimin illerdeki yetkisinin ortadan kaldırılması Valilerin seçimle işbaşına gelmesi gerekliliğini ortaya çıkaracaktır. Bu durumda da Türkiye'de iç işlerinde merkezi otoriteye bağlı olmayan 81 eyalet ortaya çıkacaktır. Nihai durumda ise Türkiye'de Başkanlık sistemine geçilmesi zarureti doğacaktır.

Türkiye 70 milyonluk nüfusa ve İslam Kültürüne sahip olması nedenleri ile Avrupa Birliği'ne alınmayacaktır

Acaba böylece "Küçük Amerika" mı olacağız?

KAYNAKLAR

(1) Hazine Müsteşarlığı. Hazine İstatistikleri 1980-2001, Ekonomik Göstergeler Ağustos-2002.
(2) Merkez Bankası
(3) Milliyet. Büyük Larousse. Sözlük ve Ansiklopedisi 7. Cilt.
(4) Hürriyet. Temel Britannica. Temel Eğitim ve Kültür Ansiklhopedisi Cilt. 6.
(5) Milliyet. Büyük Larousse. Sözlük ve Ansiklopedisi 7. Cilt
(6) Hürriyet. Temel Britannica. Temel Eğitim ve Kültür Ansiklhopedisi Cilt. 6.
(7) Prof. Dr. Baskın ORAN, Küreselleşme ve Azınlıklar, Ankara, Aralık 2001.
(8) A.g.e.
(9) TBMM Zabıt Ceridesi (Resmi Gazete) 19.VIII.1339
(10) Prof. Dr. F. ERGİN, Atatürk Zamanı Türk Ekonomisi 1977.
(11) A.g.e.
(12) Türk-İş, Ücretler ve Gelirler Politikası, Antalya, Ocak 2002.
(13) Ankara Ticaret Odası, Kaynak Önerileri ve Ekonomik Öngörüler, Ankara. 9 Mayıs 2000.
(14) Ankara Ticaret Odast, Ekonomi Müşavirliği, Ankara, 10.09.2002.
(15) Yahya DÜZENLİ, Türkiye Nereye Götürülüyor?,

Ankara, Ekim-2001.
(16) D.İ.E. İstatistik! Göstergeler 1923-1998 www.bumko.gov.tr, 09.07.2002
(17) D.İ.E. İstatistik! Göstergeler, 1923-1998, Hazine Müsteşarlığı, Hazine İstatistikleri 1980-2001.
(18) D.İ.E. İstatistik! Göstergeler, 1923-1998
(19) D.İ.E. İstatistik! Göstergeler, 1923-1998, Hazine Müsteşarlığı, Hazine İstatistikleri 1980-2001.
(20) A.g.e.
(21) Ankara Ticaret Odası, Yakın Dönem Türkiye Ekonomisi Gerçeği, Ekim 2001.
(22) Ankara Ticaret Odası, Kaynak Önerileri ve Ekonomik Göstergeler, 9 Mayıs 2000.
(23) Ag.e.
(24) A.g.e.
(25) Sinan AYGÜN. Sabah Gazetesi, 12.06.2000.
(26) D.İ.E., |statistiki Göstergeler, 1923-1998, Hazine Müsteşarlığı Ekonomik Göstergeler, Ağustos-2002. DPT Genel Ekonomik Hedefler ve Yatırım, Ekim 2p02.
(27) Hazine'Müsteşarlığı.
(28) Milliyet.; Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, Cilt. 7.
(29) AnkarajTicaret Odası, Yakın Dönem Türkiye Ekonomisi Gerçeği. Ekim 2001.
(30) Ankara Ticaret Odası, Avrupa Birliği mi? Türkiye'nin Birliği mi? Kasım 2002.
(31) Ankara'Ticaret Odası, Yakın Dönem Türkiye

Ekonomisi Gerçeği, Ekim.2001
(32) Türkiye Gazetesi. 21 Haziran 2002.
(33) www.dtm.gov.tr/ab/ankand.htm, 19.07.2002
(34) Prof. Dr. Erol MANİSALI. Avrupa Çıkmazı. Otopsi Yayınları, 3. Baskı.
(35) www.dtm.gov.tr/ab/mali/maiison1.htm, 19.07.2002.
(36) www.netbul.com/superstar/ozeldosyalar/siyaset/ab/abkrono.asp, 28.06.2002.
(37) www.dtm.gov.tr/ab/mali/malison1.htm, 19.07.2002.
(38) A.g.e.
(39) Ankara Ticaret Odası. Avrupa Birliği mi? Türkiye'nin Birliği mi? Kasım - 2002.
(40) www.belgenet.com/arsiv/ab/maastrich.htm, 21.06.2002.
(41) Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği, www.del tur.cec.eu.int/kriterler.html, 21.06.2002.
(42) Avrupa Birliği Genel Sekreterliği, www.abgs.gov.tr/ab.kurumlar.htm, 13.04.2001.
(43) www.netbul.com/superstar/0zeldosyalar/siyaset/ab/abkrono.asp, 28.06.2002
(44) Yıldırım Koç, Türkiye Avrupa ilişkileri, Türk-İş Yayınları, Ankara 2001.
(45) A.g.e.
(46) Basın, 08.11.2002.
(47) Türkiye'nin Sesi Yurt. Ekim-2002.
(48) TOBB, Savurganlık Ekonomisi Araştırması, Nisan-2001.
(49) A.g.e.
(50) A.g.e.